

Tin Mừng theo LU-CA

1

Lời Ngỏ đến Thê-ô-phi-lơ

1 Vì có nhiều người đã cố gắng ghi lại những việc được thực hiện giữa chúng ta, **2** như lời những người đã chứng kiến từ ban đầu và những người đã trở thành tôi tớ của đạo Chúa¹ truyền lại cho chúng ta, **3** nên sau khi tra cứu cẩn thận mọi việc từ đầu, tôi thiết tưởng cũng nên ghi lại một cách thứ tự cho ngài, thưa ngài Thê-ô-phi-lơ rất kính mến, **4** để ngài có thể biết cách xác thật về đạo² mà ngài đã được dạy.

THỜI THƠ ẤU VÀ ẪN DẬY CỦA GIĂNG BÁP-TÍT VÀ ĐỨC CHÚA JESUS

(1:5-2:52)

Báo Tin Giăng Báp-tít Sinh Ra

5 Trong thời Vua Hê-rốt³ xứ Giu-đê, có một tư tế tên là Xa-cha-ri, thuộc dòng tư tế A-bi-gia. Vợ ông tên là Ê-li-sa-bét, thuộc dòng dõi A-rôn. **6** Cả hai vợ chồng là người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, vâng giữ các điều răn và mạng lệnh của Chúa không chỗ nào chê trách được. **7** Nhưng hai người không có con, vì Ê-li-sa-bét hiếm muộn, và hai người đã cao tuổi.

8 Một ngày kia Xa-cha-ri thi hành chức vụ tư tế trước mặt Đức Chúa Trời theo phiên thứ của ông; **9** ông được trúng thăm theo thông lệ của các tư tế lúc bấy giờ để vào dâng hương trong đền thánh của Chúa.

10 Đúng vào giờ dâng hương, trong khi hội chúng đang cầu nguyện bên ngoài, **11** một thiên sứ của Chúa hiện ra với ông và đứng bên phải của bàn thờ dâng hương. **12** Khi Xa-cha-ri thấy vị thiên sứ, ông hoảng sợ và nổi kinh hoàng phủ lấp ông. **13** Nhưng vị thiên sứ nói với ông, “Hỡi Xa-cha-ri, đừng sợ, vì lời cầu nguyện của người đã được nhậm. Ê-li-sa-bét vợ người sẽ sinh cho người một con trai, và người sẽ đặt tên con trai đó là Giăng. **14** Đứa con ấy sẽ là niềm vui hơn hở cho người. Nhiều người sẽ hoan hỉ khi nó chào đời, **15** vì nó sẽ thành một vĩ nhân trước mặt Chúa. Nó sẽ không được uống rượu hay thức uống gì làm cho say. Nó sẽ được đầy dẫy Đức Thánh Linh từ khi còn trong lòng mẹ. **16**

1 nt: Lời (Lógos)

2 nt: Lời (Lógos)

3 Hê-rốt Đại Đế

Nó sẽ làm cho nhiều người I-sơ-ra-ên quay về với Chúa, Đức Chúa Trời của họ. **17** Nó sẽ đi trước mặt Chúa với tinh thần và quyền năng của Ê-li. Nó sẽ làm cho lòng cha ông quay về với con cháu, và những kẻ bội nghịch sẽ vâng theo sự khôn ngoan của người công chính, để chuẩn bị một dân sẵn sàng cho Chúa.”

18 Xa-cha-ri thưa với thiên sứ, “Làm sao tôi biết việc này sẽ xảy ra, vì tôi đã già, còn vợ tôi lại cao tuổi?”

19 Vị thiên sứ trả lời và nói với ông, “Ta là Gáp-ri-ên, đứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời, và ta được sai đến để nói với ngươi và báo cho ngươi tin mừng này. **20** Nay, ngươi sẽ bị câm và không nói được cho đến ngày những điều ấy xảy ra, bởi vì ngươi không tin những lời ta, những lời sẽ xảy ra đúng kỳ đã định cho chúng.”

21 Trong khi đó dân chúng bên ngoài trông đợi Xa-cha-ri; họ hoang mang lo lắng vì ông ở trong đền thánh quá lâu. **22** Khi thấy ông trở ra và không thể nói được với họ, họ nhận biết rằng ông đã thấy một khả tượng trong đền thánh. Ông cứ ra dấu với họ và không thể nói được. **23** Khi thời kỳ phục vụ của ông mãn, ông trở về nhà.

24 Sau những ngày đó, bà Ê-li-sa-bét vợ ông thụ thai; bà sống ẩn dật trong năm tháng. Bà nói, **25** “Đây là điều Chúa đã làm cho tôi khi Ngài làm ơn cho tôi, Ngài đã cất khỏi tôi nỗi tủi hổ giữa người đời.”

Thiên Sứ Báo Tin Chúa Giáng Sinh

26 Vào tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời sai thiên sứ Gáp-ri-ên đến Thành Na-xa-rét, miền Ga-li-lê, **27** gặp một trinh nữ đã đính hôn với một thanh niên tên là Giô-sép, thuộc dòng Vua Đa-vít. Trinh nữ ấy tên là Ma-ry. **28** Thiên sứ đến gặp nàng và nói, “Hỡi người được ơn, chúc mừng cô, Chúa ở cùng cô.”

29 Nghe như thế Ma-ry bối rối và tự hỏi lời chào ấy có nghĩa gì. **30** Thiên sứ nói với nàng, “Hỡi Ma-ry, đừng sợ, vì cô đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời. **31** Nay, cô sẽ có thai, sinh một con trai, và cô sẽ đặt tên con trai ấy là JESUS. **32** Con trai ấy sẽ thành một vĩ nhân và sẽ được gọi là Con của Đấng Tối Cao. Chúa, Đức Chúa Trời, sẽ ban cho Ngài ngai của Đa-vít tổ phụ Ngài. **33** Ngài sẽ trị vì nhà Gia-cốp đời đời. Vương quốc Ngài sẽ trường tồn bất tận.”

34 Ma-ry thưa với thiên sứ, “Làm sao việc ấy có thể xảy ra được, vì tôi chưa hề biết một người nam nào?”

35 Thiên sứ trả lời và nói với nàng, “Đức Thánh Linh sẽ ngự xuống trên cô, và quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ bao phủ cô. Vì thế Con Thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Đức Chúa Trời. **36** Kìa Ê-li-sa-bét, bà con của cô, đang mang thai một trai trong tuổi già nua. Bà ấy vốn có tiếng là hiếm muộn mà nay đã

mang thai được sáu tháng rồi, **37** bởi vì không việc chi Đức Chúa Trời chẳng làm được.”

38 Ma-ry thưa, “Tôi đây là tớ gái của Chúa, xin việc ấy xảy ra cho tôi như lời ngài truyền.” Sau đó thiên sứ lìa khỏi Ma-ry.

Ma-ry Thăm Ê-li-sa-bét

39 Trong những ngày ấy Ma-ry đứng dậy và vội vàng đến một thành trong vùng đồi núi xứ Giu-đê, **40** vào nhà của Xa-cha-ri, và chào Ê-li-sa-bét. **41** Vừa khi nghe tiếng chào của Ma-ry, thai nhi trong bụng Ê-li-sa-bét nhảy lên, và Ê-li-sa-bét được đầy dẫy Đức Thánh Linh. **42** Bà cất tiếng nói lớn, “Cô thật có phước giữa vòng phụ nữ! Thai nhi trong dạ cô cũng có phước thay! **43** Do đâu mà tôi được vinh dự này, đó là được thân mẫu của Chúa đến thăm tôi? **44** Vì này, vừa khi tai tôi nghe tiếng cô chào, thai nhi trong bụng tôi đã nhảy lên mừng rỡ. **45** Phước thay cho người tin rằng Chúa sẽ làm ứng nghiệm những gì Ngài đã phán với mình.”

Lời Ca Ngợi của Ma-ry

46 Bấy giờ Ma-ry nói,

47 “Linh hồn tôi tôn ngợi Chúa,
 Tâm linh tôi vui mừng trong Đức Chúa Trời, Đấng Giải Cứu của tôi,
48 Vì Ngài đã đoái đến thân phận hèn hạ của tớ gái Ngài,
 Vì từ nay trở đi, muôn đời sẽ khen tôi là người có phước,
49 Vì Đấng Toàn Năng đã làm những việc lớn cho tôi;
 Danh Ngài thật thánh thay!
50 Ngài thương xót kẻ kính sợ Ngài từ đời nọ sang đời kia.
51 Ngài dùng cánh tay Ngài bày tỏ những việc quyền năng;
 Ngài dẹp tan những kẻ kiêu ngạo tận tư tưởng trong lòng.
52 Ngài hạ bệ những kẻ quyền thế khỏi ngai của họ,
 Nhưng Ngài nhắc những người khiêm nhường lên.
53 Ngài ban cho người đói được no nê các thức ăn ngon,
 Ngài đuổi kẻ giàu đi về tay không.
54 Ngài giúp đỡ I-sơ-ra-ên tôi tớ Ngài,
 Vì Ngài nhớ lại ơn thương xót của Ngài,
55 Như Ngài đã phán với các tổ tiên chúng ta,
 Với Áp-ra-ham và dòng dõi người mãi mãi.”

56 Ma-ry ở lại với Ê-li-sa-bét khoảng ba tháng, rồi trở về nhà nàng.

Giăng Báp-tít Sinh Ra

57 Đến kỳ sinh nở, Ê-li-sa-bét sinh một con trai. **58** Những láng giềng và bà con dòng họ của bà nghe Chúa bày tỏ lòng thương xót lớn lao của Ngài đối với bà, họ vui mừng với bà.

59 Ngày thứ tám, họ đến để cắt bì cho đứa bé. Họ định đặt tên nó là Xa-cha-ri, theo tên của cha nó. **60** Nhưng mẹ nó trả lời và nói, “Không, nó sẽ được gọi là Giăng.”

61 Họ nói với bà, “Không người bà con nào của bà có tên ấy cả.”

62 Kế đó họ ra dấu cho cha đứa bé để xem ông muốn đặt tên nó là gì. **63** Ông ra dấu bảo đem cho ông một bảng nhỏ, rồi ông viết trên đó, “Tên nó là Giăng.” Mọi người đều lấy làm lạ. **64** Thánh linh miệng ông mở ra, lưỡi ông được tự do, và ông cất tiếng ca ngợi Đức Chúa Trời.

65 Cả xóm giềng đều phát sợ, và người ta nói về chuyện ấy khắp miền đồi núi xứ Giu-đê. **66** Tất cả những ai nghe chuyện ấy đều nói, “Rồi đây không biết đứa trẻ ấy sẽ ra sao?” Vì tay Chúa ở cùng nó.

Lời Tiên Tri của Xa-cha-ri

67 Bấy giờ Xa-cha-ri cha đứa bé được đầy dẫy Đức Thánh Linh và nói tiên tri rằng:

68 “Chúc tụng Chúa, Đức Chúa Trời của I-sơ-ra-ên,
Vi Ngài đã đoái thăm và cứu chuộc dân Ngài.

69 Ngài đã dấy lên một sừng cứu rỗi cho chúng ta,
Trong nhà Đa-vít tôi tớ Ngài,

70 Như Ngài đã phán trước qua miệng các tiên tri thánh của Ngài từ xưa
rằng,

71 Chúng ta sẽ được giải cứu khỏi những kẻ thù của mình,
Và khỏi tay những kẻ ghét chúng ta.

72 Ngài bày tỏ lòng thương xót đối với tổ tiên chúng ta,
Ngài nhớ lại giao ước thánh của Ngài,

73 Tức lời thề Ngài đã lập với Áp-ra-ham tổ phụ chúng ta,
Để ban cho chúng ta

74 Được giải thoát khỏi tay những kẻ thù nghịch,
Để có thể phụng sự Ngài không chút sợ hãi,

75 Trong sự thánh khiết và công chính,
Trước mặt Ngài trọn đời chúng ta.

76 Còn con, hỡi con thơ, con sẽ được gọi là tiên tri của Đấng Tối Cao,
Vi con sẽ đi trước Chúa để dọn đường cho Ngài,

77 Để ban tri thức về ơn cứu rỗi cho dân Ngài,
Qua sự tha thứ tội lỗi họ.

78 Nhờ đức nhân từ thương xót của Đức Chúa Trời chúng ta,
 Mà vàng thái dương mọc lên từ trời sẽ thăm viếng chúng ta,
79 Để mang ánh sáng đến những kẻ đang ngồi trong tối tăm và bóng tử
 thần;
 Để dẫn dắt bàn chân chúng ta vào con đường bình an.”

80 Đứa trẻ càng lớn lên tinh thần càng mạnh mẽ. Nó cứ sống trong đồng hoang
 cho đến ngày tỏ mình ra với dân I-sơ-ra-ên.

2

Đức Chúa Jesus Giáng Sinh

(Mat 1:18-25)

1 Lúc ấy Hoàng Đế Âu-gút-tơ ra chiếu chỉ truyền lệnh kiểm tra dân số trong cả đế
 quốc.⁴ **2** Đây là cuộc kiểm tra dân số đầu tiên, được thực hiện khi Qui-ri-ni-u làm
 thống đốc xứ Sy-ri-a. **3** Ai nấy đều phải trở về nguyên quán để khai hộ tịch.

4 Vì thế Giô-sép, đang ở Thành Na-xa-rét, miền Ga-li-lê, cũng phải trở về thành
 của Đa-vít, tên là Bết-lê-hem, trong miền Giu-đê, bởi vì chàng thuộc về gia tộc và
 dòng dõi của Vua Đa-vít, **5** để khai hộ tịch cho chàng và Ma-ry, người đã đính
 hôn với chàng, đang mang thai.

6 Đang khi hai người ở đó, ngày Ma-ry sinh con đã đến. **7** Nàng sinh con trai
 đầu lòng, lấy khăn bọc con lại, rồi đặt con nàng vào trong máng cỏ, vì lữ quán
 không đủ chỗ ở.

Thiên Sứ Báo Tin cho Các Mục Đồng

8 Bảy giờ trong miền đó có mấy người chăn chiên đang ở ngoài đồng, thức đêm
 canh giữ đàn chiên. **9** Thình lình một thiên sứ của Chúa hiện đến với họ; hào
 quang của Chúa chói lòa quanh họ; họ rất sợ hãi. **10** Thiên sứ phán, “Đừng sợ,
 vì này, ta báo cho các người một tin mừng, tin này sẽ là niềm vui lớn cho muôn
 dân: **11** Hôm nay trong Thành Đa-vít, một Đấng Giải Cứu đã sinh ra cho các
 người; Ngài là Đấng Christ, là Chúa. **12** Đây là dấu để các người nhận ra Ngài:
 các người sẽ thấy một Hải Nhi được bọc trong khăn, nằm trong máng cỏ.”

13 Thình lình muôn vàn thiên binh hiện ra, hiệp cùng vị thiên sứ đó trỗi tiếng ca
 ngợi Đức Chúa Trời rằng,

14 “Vinh danh Thiên Chúa trên trời,
 Bình an dưới thế cho người được ơn.”⁵

4 nt: thế giới (La-mã)

5 ctd: Nguyện vinh hiển thuộc về Đức Chúa Trời trong cõi trời chí cao,
 Nguyện bình an đến với những người được Ngài ban ơn dưới trần thế.

15 Sau khi các thiên sứ đã lia họ lên trời, những người chăn chiên nói với nhau, “Nào, chúng ta hãy vào Thành Bết-lê-hem để xem việc mới xảy ra, mà Chúa đã cho chúng ta hay.” **16** Thế là họ vội vã lên đường và tìm được Ma-ry với Giô-sép và một Hài Nhi nằm trong máng cỏ. **17** Thấy vậy, họ thuật lại những điều họ đã được báo về Hài Nhi. **18** Nghe những người chăn chiên nói thế, mọi người đều lấy làm lạ. **19** Nhưng Ma-ry ghi nhớ những lời ấy và suy gẫm trong lòng.

20 Những người chăn chiên trở về, làm vinh hiển và ca tụng Đức Chúa Trời về những gì họ đã nghe và thấy đúng y như họ đã được báo tin.

Cắt Bì và Đặt Tên Cho Hài Nhi

21 Khi tám ngày đã mãn, người ta cắt bì cho Ngài và đặt tên Ngài là JESUS, tức tên thiên sứ đã gọi trước khi Ngài được thụ thai trong lòng mẹ.

Dâng Hài Nhi

22 Khi những ngày dành cho kỳ tinh sạch theo Luật Pháp Môi-se đã mãn, họ đem Ngài lên Giê-ru-sa-lem để dâng lên Chúa, **23** theo như đã chép trong Luật Pháp của Chúa rằng,

“Mọi con trai đầu lòng sẽ được biệt riêng ra thánh cho Chúa.”⁶

24 Họ cũng dâng một của lễ, theo như đã định trong Luật Pháp của Chúa,

“Một cặp chim gáy hoặc hai chim bồ câu con.”⁷

Si-mê-ôn Ca Tụng Chúa

25 Lúc ấy ở Giê-ru-sa-lem có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là một người công chính và tin kính nhiệt thành; ông hằng trông đợi niềm an ủi của dân I-sơ-ra-ên, và Đức Thánh Linh ngự trên ông. **26** Ông đã được Đức Thánh Linh mặc khải cho biết ông sẽ không qua đời trước khi trông thấy Đấng Christ do Chúa sai đến. **27** Theo sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh, ông đi vào đền thờ, nhằm lúc cha mẹ của Hài Nhi Jesus đem Ngài vào đền thờ để làm những thủ tục theo như Luật Pháp quy định. **28** Ông bồng Hài Nhi trên tay và ca tụng Đức Chúa Trời rằng,

29 “Lạy Chúa, bây giờ xin cho tôi tớ Ngài qua đời bình an, theo như lời Ngài đã phán,

30 Bởi vì chính mắt con đã thấy ơn cứu rỗi của Ngài,

31 Mà Ngài đã chuẩn bị trước mặt muôn dân.

32 Con Trẻ này là ánh sáng soi đường cho các dân ngoại,
Và là vinh hiển của I-sơ-ra-ên dân Ngài.”

⁶ Xuất 13:2, 12, 15

⁷ Lê 12:6-8

33 Cha mẹ của Ngài lấy làm lạ về những điều ông nói về Ngài. **34** Si-mê-ôn chúc phước cho họ và nói với Ma-ry mẹ Ngài, “Này, đứa trẻ này sẽ là cơ cho nhiều người trong I-sơ-ra-ên ngã nhào hay trở dậy và sẽ là cơ cho người ta chống đối, **35** để những tư tưởng thâm kín trong lòng họ được lộ ra. Còn chính cô, cô sẽ đau đớn như bị một thanh gươm đâm thấu vào lòng.”

Nữ Tiên Tri An-na Ca Tụng Chúa

36 Lúc ấy cũng có một nữ tiên tri, bà An-na con gái của Pha-nu-ên, thuộc chi tộc A-se. Bà rất cao tuổi. Số là sau khi thành hôn và sống với chồng được bảy năm, **37** bà tiếp tục sống cuộc đời một góa phụ cho đến bảy giờ đã tám mươi bốn tuổi. Bà không rời khỏi khuôn viên đền thờ nhưng cứ ở trong đó, kiêng ăn, cầu nguyện, và phụng sự Chúa cả ngày lẫn đêm. **38** Ngay lúc đó bà đến, ca ngợi Đức Chúa Trời, và nói về Hài Nhi cho mọi người đang trông đợi sự giải cứu⁸ Giê-ru-sa-lem.

Chúa Lớn Lên tại Na-xa-rét

39 Khi họ đã làm xong mọi thủ tục theo Luật Pháp của Chúa, họ trở về miền Ga-li-lê và ngụ tại Na-xa-rét, thành của họ. **40** Ấu Nhi lớn lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan, và ân sủng của Đức Chúa Trời ở trên Ngài.

Chúa tại Đền Thờ lúc Niên Thiếu

41 Thuở ấy mỗi năm cha mẹ Ngài đều đi lên Giê-ru-sa-lem để dự Lễ Vượt Qua. **42** Khi Ngài được mười hai tuổi, họ đi lên Giê-ru-sa-lem để dự lễ như thường lệ. **43** Khi những ngày lễ xong họ trở về nhà, cậu thiếu niên Jesus vẫn còn ở lại Giê-ru-sa-lem mà cha mẹ Ngài không biết. **44** Họ tưởng Ngài đang đi trong đoàn lũ hành trên đường về. Sau khi đi một ngày đường, họ bắt đầu tìm kiếm Ngài giữa các bà con và những người quen biết. **45** Khi tìm không thấy, họ quay trở lại Giê-ru-sa-lem để kiếm Ngài. **46** Sau ba ngày, họ tìm thấy Ngài lúc ấy đang ở trong đền thờ, ngồi giữa các giáo sư, lắng nghe họ giảng dạy, và đặt những câu hỏi. **47** Tất cả những ai nghe Ngài nói đều ngạc nhiên về sự thông minh và những lời đối đáp của Ngài. **48** Khi thấy Ngài, cha mẹ Ngài sửng sốt; mẹ Ngài nói với Ngài, “Con à, tại sao con làm cho cha mẹ phải vất vả thế này? Đây, cha con và mẹ đã tìm con và lo lắng cho con biết bao.”

49 Ngài đáp, “**Thưa mẹ, sao cha mẹ tìm con? Cha mẹ không biết con phải ở trong nhà của Cha con sao?**”

50 Nhưng họ không hiểu những lời Ngài nói với họ. **51** Ngài đi xuống với họ, trở về Na-xa-rét, và vâng phục họ. Mẹ Ngài ghi nhớ mọi điều ấy trong lòng. **52** Đức Chúa Jesus khôn ngoan càng thêm, thân hình càng lớn, càng đẹp lòng Đức Chúa Trời và người ta.

⁸ nt: sự cứu chuộc

CHÚA CHUẨN BỊ THI HÀNH CHỨC VỤ
(3:1-4:13)

3

Lời Giảng của Giảng Báp-tít
(Mat 3:1-12; Mác 1:1-8; Gg 1:19-28)

1 Trong năm thứ mười lăm của triều đại Hoàng Đế Ti-bê-ri-u, khi Pôn-tơ Phi-lát làm tổng trấn miền Giu-đê, Hê-rốt⁹ làm vua chư hầu miền Ga-li-lê, Phi-líp em ông làm vua chư hầu miền I-tu-rê và miền Tra-cô-ni-tít, Ly-sa-ni-a làm vua chư hầu miền A-bi-len, **2** An-nát và Cai-a-pha làm thượng tế, lời của Đức Chúa Trời đến với Giảng con trai Xa-cha-ri trong đồng hoang. **3** Do đó ông đến khắp miền dọc Sông Giô-đanh rao giảng rằng mọi người phải ăn năn để được tha tội và hãy bày tỏ lòng ăn năn ấy qua phép báp-têm,¹⁰ **4** như có chép trong sách của Tiên Tri Ê-sai,

“Có tiếng kêu lên trong đồng hoang rằng:

‘Hãy chuẩn bị con đường của Chúa;
Hãy làm bằng phẳng các lối đi của Ngài.

5 Mọi thung lũng phải lấp cho đầy;
Mọi núi đồi phải san cho thấp;
Mọi đường cong queo phải sửa cho ngay;
Mọi lối gập ghềnh phải ban cho phẳng;

6 Bấy giờ mọi loài xác thịt sẽ thấy ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời.”¹¹

7 Vậy Giảng nói với đoàn dân kéo ra gặp ông để chịu báp-têm, “Hỡi dòng dõi rắn lục kia, ai đã cảnh cáo các người để chạy trốn cơn thịnh nộ sắp đến? **8** Vậy khá kết quả xứng đáng với sự ăn năn. Đừng tự nhủ rằng, ‘Chúng tôi đã có Áp-ra-ham là tổ phụ rồi,’ vì tôi nói cho các người biết: Đức Chúa Trời có thể dấy lên con cháu của Áp-ra-ham từ những viên đá này. **9** Nay, cái rìu đã để kề gốc cây. Hễ cây nào không sinh trái tốt sẽ bị đốn và quăng vào lửa.”

10 Dân chúng hỏi ông, “Thế thì chúng tôi phải làm gì?”

11 Ông đáp, “Ai có hai áo hãy chia bớt cho người không áo; tương tự, ai có thực phẩm, hãy chia sót cho người không có.”

12 Ngay cả những người thu thuế cũng đến chịu báp-têm, họ hỏi ông, “Thưa thầy, chúng tôi phải làm chi?”

13 Ông đáp, “Đừng thu hơn số đã ấn định.”

⁹ Herod Antipas, con Hê-rốt Đại Đế

¹⁰ nt: .. rao giảng một phép báp-têm về sự ăn năn để được tha thứ các tội lỗi.

¹¹ Ê-sai 40:3-5 LXX

14 Các binh lính cũng hỏi ông, “Còn chúng tôi, chúng tôi phải làm gì?”

Ông đáp, “Đừng tống tiền ai hay cáo gian ai để kiếm tiền, nhưng hãy thỏa lòng với lương bổng của mình.”

15 Lúc ấy người dân có tâm trạng trông đợi, và ai nấy đều thầm nghĩ trong lòng rằng phải chăng Giăng là Đấng Christ. **16** Giăng tuyên bố và nói với mọi người, “Tôi làm báp-têm cho các người bằng nước, nhưng một Đấng quyền năng hơn tôi sẽ đến sau tôi; tôi không xứng đáng mở dây giày cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa. **17** Tay Ngài sẽ cầm cào lúa làm sạch sân lúa của Ngài; Ngài sẽ thu lúa vào vựa lẫm của Ngài, còn rơm rác, Ngài sẽ đốt trong lửa không hề tắt.”

18 Giăng còn dùng những lời khuyên bảo khác để rao giảng Tin Mừng cho dân. **19** Nhưng Vua Chư Hầu Hê-rốt,¹² người đã bị Giăng quở trách về vụ lấy bà Hê-rô-đi-a vợ của em hắn và về những việc ác Hê-rốt đã làm, **20** lại làm thêm một tội ác nữa, đó là bắt Giăng giam vào ngục.

Chúa Chịu Báp-têm

(Mat 3:13-17; Mác 1:9-11)

21 Bất giờ khi mọi người đến chịu báp-têm, Đức Chúa Jesus cũng đến chịu báp-têm. Trong khi Ngài cầu nguyện, trời mở ra, **22** Đức Thánh Linh ngự xuống trên Ngài trong hình dạng giống như một chim bồ câu, và có tiếng từ trời phán rằng, “Con là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn.”¹³

Gia Phả của Đức Chúa Jesus

(Mat 1:1-17)

23 Đức Chúa Jesus được chừng ba mươi tuổi khi Ngài bắt đầu thi hành chức vụ. Người ta vẫn nghĩ Ngài là con của Giô-sép, Giô-sép con Hê-li, **24** Hê-li con Ma-thát, Ma-thát con Lê-vi, Lê-vi con Mên-khi, Mên-khi con Gia-nai, Gia-nai con Giô-sép, **25** Giô-sép con Ma-ta-thi-a, Ma-ta-thi-a con A-mốt, A-mốt con Na-hum, Na-hum con Ê-xơ-li, Ê-xơ-li con Nát-gai, **26** Nát-gai con Ma-át, Ma-át con Ma-ta-thi-a, Ma-ta-thi-a con Sê-mê-in, Sê-mê-in con Giô-sêch, Giô-sêch con Giô-đa, **27** Giô-đa con Giô-a-nan, Giô-a-nan con Rê-sa, Rê-sa con Xê-ru-ba-bên, Xê-ru-ba-bên con Sa-la-thi-ên, Sa-la-thi-ên con Nê-ri, **28** Nê-ri con Mên-khi, Mên-khi con A-đi, A-đi con Cô-sam, Cô-sam con Ên-ma-đam, Ên-ma-đam con Ê-rơ, **29** Ê-rơ con Giô-sua, Giô-sua con Ê-li-ê-xe, Ê-li-ê-xe con Giô-rim, Giô-rim con Ma-thát, Ma-thát con Lê-vi, **30** Lê-vi con Si-mê-ôn, Si-mê-ôn con Giu-đa, Giu-đa con Giô-sép, Giô-sép con Giô-nam, Giô-nam con Ê-li-a-kim, Ê-li-a-kim con Mê-lê-a, **31** Mê-lê-a con Mên-na, Mên-na con Ma-ta-tha, Ma-ta-tha con Na-than, Na-than con Đa-vít, **32** Đa-vít con Giê-se, Giê-se con Ô-bết, Ô-bết con Bô-a, Bô-a con Sa-

¹² Herod Antipas

¹³ nt: Con là Con yêu dấu của Ta, Ta rất hài lòng về Con.

la,¹⁴ Sa-la con Nát-sôn, Nát-sôn con A-mi-na-đáp, **33** A-mi-na-đáp con Át-min, Át-min con A-rơ-ni, A-rơ-ni con Hê-rôn, Hê-rôn con Pa-rê, Pa-rê con Giu-đa, **34** Giu-đa con Gia-cốp, Gia-cốp con I-sác, I-sác con Áp-ra-ham, Áp-ra-ham con Tê-ra, Tê-ra con Na-hô, **35** Na-hô con Sê-rúc, Sê-rúc con Ra-gau, Ra-gau con Pê-léc, Pê-léc con Ê-be, Ê-be con Shê-la, **36** Shê-la con Cai-nan, Cai-nan con A-các-sát, A-các-sát con Sem, Sem con Nô-ê, Nô-ê con La-méc, **37** La-méc con Ma-thu-sê-la, Ma-thu-sê-la con Ê-nóc, Ê-nóc con Gia-rết, Gia-rết con Ma-ha-la-lê-ên, Ma-ha-la-lê-ên con Cai-nan, **38** Cai-nan con Ê-nốt, Ê-nốt con Sết, Sết con A-đam, A-đam con Đức Chúa Trời.

4

Chúa Chịu Sa-tan Cám Dỗ

(Mat 4:1-11; Mác 1:12-13)

1 Đức Chúa Jesus đầy đầy Đức Thánh Linh, từ Sông Giô-đanh trở về, và được Đức Thánh Linh dẫn vào đồng hoang. **2** Ngài ở đó bốn mươi ngày và chịu Ác Quỷ cám dỗ. Trong những ngày ấy, Ngài không ăn gì; khi thời gian ấy đã mãn, Ngài đói. **3** Ác Quỷ nói với Ngài, “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho viên đá này biến thành bánh đi.”

4 Đức Chúa Jesus phán với nó, “**Có lời chép rằng,**

‘**Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh¹⁵ mà thôi.**’¹⁶

5 Sau đó Ác Quỷ đưa Ngài lên một nơi cao và chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc trên thế gian trong giây lát, **6** rồi nó nói với Ngài, “Ta sẽ ban tất cả quyền lực và vinh hiển của các vương quốc này cho ngươi, vì quyền ấy đã trao cho ta, và ta muốn ban cho ai tùy ý. **7** Vậy bây giờ, nếu ngươi quỳ xuống thờ lạy ta, tất cả sẽ thuộc về ngươi.”

8 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với nó, “**Có lời chép rằng,**

‘**Ngươi phải thờ phượng Chúa, Đức Chúa Trời của ngươi, và chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi.**’¹⁷

9 Kế đó Ác Quỷ đưa Ngài đến Giê-ru-sa-lem, để Ngài đứng trên nóc đền thờ, rồi nói với Ngài, “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy gieo mình xuống đi, **10** vì có lời chép rằng,

‘**Ngài sẽ truyền lệnh cho các thiên sứ của Ngài bảo gìn giữ ngươi,**

¹⁴ Có những bản cổ khác chép, "Sanh-môn"

¹⁵ nt: bánh

¹⁶ Phục 8:3

¹⁷ Phục 6:13

11 và rằng,

‘Các thiên sứ sẽ nâng người trên đôi tay của họ,
Kéo chân người vấp nhằm đá chằng.’¹⁸

12 Đức Chúa Jesus trả lời và nói với nó, “**Có lời phán rằng,**

‘**Người chớ thử Chúa, Đức Chúa Trời của người.**’¹⁹

13 Sau khi Ác Quỷ đã dùng mọi cách để cám dỗ Ngài, nó rời bỏ Ngài, chớ một cơ hội khác.

CHÚA THI HÀNH CHỨC VỤ Ở MIỀN GA-LI-LÊ

(4:14-9:50)

Chúa tại Ga-li-lê

(Mat 4:12-17; Mác 1:14-15)

14 Đức Chúa Jesus trở về miền Ga-li-lê trong quyền năng Đức Thánh Linh. Danh tiếng Ngài được đồn ra khắp miền phụ cận. 15 Ngài bắt đầu giảng dạy trong các hội đường và được mọi người khen ngợi.

Chúa Giảng Dạy tại Na-xa-rét

(Mat 13:53-58; Mác 6:1-6)

16 Ngài trở về Na-xa-rét, nơi Ngài được trưởng dưỡng. Theo thường lệ ngày Sa-bát Ngài đến hội đường và đứng dậy để đọc Kinh Thánh. 17 Người ta trao cho Ngài cuộn sách của Tiên Tri Ê-sai. Ngài mở cuộn sách ra và tìm thấy đoạn kinh văn, chỗ ấy chép:

18 “**Thần của Chúa ngự trên Ta,
Vi Ngài đã xức dầu cho Ta
Để rao báo tin mừng cho người nghèo;
Ngài đã sai Ta
Để công bố lệnh phóng thích cho những người bị tù đày
và phục hồi thị lực cho những người mù,
Để giải thoát những người bị áp bức được tự do,
19 Hầu công bố năm hồng ân của Chúa.**”²⁰

18 Thi 91:11-12

19 Phục 6:16

20 Ê-sai 61:1-2 LXX

20 Ngài cuộn cuộn sách lại, trao cho người giúp việc hội đường, rồi ngồi xuống. Mọi mắt trong hội đường đều chăm chú nhìn Ngài. **21** Ngài bắt đầu nói với họ, “**Hôm nay lời Kinh Thánh các người vừa nghe đã được ứng nghiệm.**”

22 Mọi người đều khen ngợi Ngài. Họ lấy làm ngạc nhiên về những lời đầy ơn từ miệng Ngài nói ra, rồi họ bảo nhau, “Người này há chẳng phải là con trai của Giô-sép sao?”

23 Ngài nói với họ, “**Chắc hẳn các người muốn nói với Ta câu tục ngữ, ‘Y sĩ ơi, hãy tự chữa bệnh cho mình đi.’ Những gì chúng tôi đã nghe ông làm ở Ca-bê-na-um, cũng hãy làm ở đây, nơi quê hương của ông, đi.**”

24 Đoạn Ngài phán, “**Quả thật, Ta nói với các người, không tiên tri nào được chấp nhận ở quê hương mình.** **25** Thật vậy, Ta nói với các người, trong thời Ê-li, có nhiều bà góa trong I-sơ-ra-ên, khi trời hạn hán suốt ba năm sáu tháng, cả xứ bị nạn đói lớn hoành hành, **26** nhưng Ê-li không được sai đến với bà nào trong các bà góa ấy, ngoại trừ một bà góa ở Xa-rê-phát xứ Si-đôn. **27** Cũng có nhiều người phung ở I-sơ-ra-ên trong thời Tiên Tri Ê-li-sê, nhưng không ai được sạch, ngoại trừ Na-a-man người Sy-ri-a.”

28 Khi nghe như thế, ai nấy trong hội đường đều phẫn nộ. **29** Họ đứng dậy, đuổi Ngài ra khỏi thành, dẫn Ngài lên gành đá trên ngọn đồi, tức ngọn đồi nơi thành của họ được xây, và định xô Ngài xuống vực thẳm. **30** Nhưng Ngài đi ngang qua giữa họ mà bỏ đi.

Chúa Chữa Lành Người Bị Quỷ Ám (Mác 1:21-28)

31 Ngài đi xuống Ca-bê-na-um, một thành phố trong miền Ga-li-lê. Cứ đến ngày Sa-bát, Ngài giảng dạy cho họ. **32** Họ rất ngạc nhiên về sự giảng dạy của Ngài, vì lời Ngài có uy quyền.

33 Lúc ấy trong hội đường có một người bị tà linh ô uế ám hại. Người ấy la to, **34** “Lạy Đức Chúa Jesus ở Na-xa-rét, chúng tôi nào có xúc phạm gì đến Ngài chẳng? Ngài đến để tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết Ngài là ai. Ngài là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.”

35 Nhưng Đức Chúa Jesus quở nó rằng, “**Hãy im đi và ra khỏi người này.**” Quỷ liền vật người ấy ngã xuống giữa hội đường và xuất ra khỏi người ấy, không làm hại gì người ấy. **36** Mọi người đều kinh hãi, họ nói với nhau, “Đạo²¹ gì vậy? Ông ấy lấy quyền năng và uy lực ra lệnh cho các tà linh ô uế, và chúng phải xuất ra!” **37** Thế là tiếng đồn về Ngài lan truyền khắp nơi trong vùng.

21 nt: Lời (Lógos)

Chúa Chữa Lành Nhiều Người Bệnh (Mat 8:14-17; Mác 1:29-39)

38 Ngài đứng dậy rời hội đường và vào nhà của Si-môn. Lúc ấy nhạc mẫu của Si-môn đang bị cơn sốt nặng hành hạ; họ xin Ngài chữa bệnh cho bà. **39** Ngài đến nghiêng mình trên bà và quở cơn sốt, cơn sốt liền lìa khỏi bà. Ngay lập tức bà đứng dậy và phục vụ họ.

40 Khi mặt trời lặn, tất cả những ai có người đau yếu với mọi thứ bệnh tật đều đem những người ấy đến với Ngài. Ngài đặt tay trên từng người và chữa lành họ. **41** Các quỷ cũng xuất ra khỏi nhiều người và la lên rằng, “Ngài là Con Đức Chúa Trời!” Nhưng Ngài quở chúng và không cho chúng nói, vì chúng biết Ngài là Đấng Christ.

42 Sáng sớm hôm sau Ngài đến một nơi vắng vẻ. Đám đông đi tìm Ngài. Họ đến với Ngài và cố giữ Ngài ở lại để Ngài không rời khỏi họ. **43** Nhưng Ngài nói với họ, “**Ta cần phải rao giảng Tin Mừng của vương quốc Đức Chúa Trời cho các thành phố khác nữa, vì đó là lý do Ta được sai đến.**” **44** Sau đó Ngài đến giảng trong các hội đường khắp miền Giu-đê.²²

5

Mẻ Lưới Lạ Lùng

1 Một ngày kia, khi Đức Chúa Jesus đang đứng bên bờ Hồ Ghê-nê-sa-rét, đoàn dân đông chen lấn nhau quanh Ngài để nghe lời Đức Chúa Trời. **2** Ngài thấy hai chiếc thuyền đang đậu bên bờ hồ; các ngư phủ đã rời khỏi thuyền và đang giặt lưới. **3** Ngài bước vào một trong hai thuyền ấy, đó là chiếc thuyền của Si-môn, rồi Ngài xin ông cho thuyền dang xa bờ một chút. Ngài ngồi xuống và giảng dạy cho dân từ trên thuyền.

4 Khi giảng dạy xong, Ngài nói với Si-môn, “**Hãy chèo thuyền ra chỗ nước sâu và thả lưới xuống đánh cá.**”

5 Si-môn đáp, “Thưa Thầy, chúng con đã đánh cá vất vả suốt đêm và không bắt được con nào. Nhưng bây giờ Thầy bảo vậy, con sẽ thả các lưới xuống.”

6 Khi thả lưới xuống, họ bắt được rất nhiều cá đến nỗi các lưới gần đứt. **7** Vì thế họ phải ra dấu cho các bạn chài ở chiếc thuyền khác đến giúp họ. Những người ấy đến, phụ kéo lưới lên, và đổ cá đầy hai thuyền, đến nỗi cả hai đều gần chìm.

8 Khi Si-môn Phi-rơ thấy vậy, ông quỳ xuống nơi chân Đức Chúa Jesus và nói, “Lạy Chúa, xin lìa khỏi con, vì con là một kẻ tội lỗi.” **9** Số là ông và các bạn chài của ông đều quá kinh ngạc về mẻ lưới cá họ vừa bắt được. **10** Cả Gia-cơ và

²² Bản Byzantine ghi, “Ga-li-lê”

Giảng hai con của Xê-bê-đê, tức các đồng bạn của Si-môn, cũng kinh ngạc như vậy.

Đức Chúa Jesus nói với Si-môn, **“Đừng sợ. Từ nay trở đi ngươi sẽ thành tay đánh lưới người.”**

11 Sau khi kéo thuyền lên bờ, họ bỏ tất cả mà theo Ngài.

Chúa Chữa Lành Người Phung

(Mat 8:1-4; Mác 1:40-45)

12 Một ngày nọ Ngài đang ở trong một thành kia; này, tại đó có một người mình đầy phung hủi. Khi thấy Đức Chúa Jesus, người ấy sấp mặt xuống đất và cầu xin Ngài, **“Lạy Chúa, nếu Ngài muốn, Ngài có thể chữa cho con được sạch.”**

13 Ngài đưa tay, chạm vào người ông, và nói, **“Ta muốn. Hãy sạch đi.”** Ngay lập tức bệnh phung biến mất. **14** Ngài bảo ông, **“Đừng nói cho ai biết, nhưng hãy đi, trình diện với tư tế, và dâng một của lễ cho sự thanh sạch của ngươi theo như Môi-se đã truyền để làm chứng cho họ.”**

15 Tuy nhiên tin tức về Ngài đã được đồn ra khắp nơi. Nhiều đoàn dân đông kéo đến để nghe Ngài giảng dạy và để được Ngài chữa lành bệnh tật. **16** Còn chính Ngài, Ngài thường rút lui vào những nơi hoang vắng để cầu nguyện.

Chúa Chữa Lành Người Bại

(Mat 9:1-8; Mác 2:1-12)

17 Một ngày kia Ngài đang giảng dạy, có những người Pha-ri-si và các thầy dạy giáo luật ngồi gần đó, những vị ấy từ các làng trong miền Ga-li-lê, miền Giu-đê, và từ Thành Giê-ru-sa-lem đến. Quyền năng của Chúa ở trong Ngài để Ngài chữa bệnh. **18** Này, người ta khiêng đến một người bị bại nằm trên cáng; họ tìm cách đem người ấy vào và đặt trước mặt Ngài. **19** Nhưng sau khi không tìm được cách nào vì đoàn dân quá đông, họ bèn lên mái nhà, gỡ tấm bưng ra, và dòng người bại nằm trên cáng xuống giữa đám đông, ngay trước mặt Đức Chúa Jesus. **20** Thấy đức tin họ, Ngài phán, **“Hỡi con, tội lỗi con đã được tha rồi.”**²³

21 Bấy giờ những thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si bắt đầu thắc mắc, **“Người này là ai mà lộng ngôn như thế? Ngoại trừ một mình Đức Chúa Trời, ai có quyền tha tội?”**

22 Nhưng Đức Chúa Jesus biết ý tưởng họ, Ngài trả lời và nói với họ, **“Tại sao tâm trí các ngươi thắc mắc như vậy? 23 Điều nào dễ hơn, nói ‘Tội lỗi của ngươi đã được tha,’ hay nói ‘Hãy đứng dậy và bước đi?’ 24 Nhưng để các ngươi biết Con Người có quyền tha tội ở thế gian”** –Ngài phán với người bại– **“Ta bảo ngươi, hãy đứng dậy, vác cáng của ngươi, và đi về nhà.”**

²³ Này người, các tội lỗi ngươi đã lìa khỏi ngươi

25 Ngay lập tức người ấy đứng dậy trước mặt họ, vác chiếc cáng ông đã nằm, đi về nhà, và tôn vinh Đức Chúa Trời.

26 Mọi người đều kinh ngạc. Họ tôn vinh Đức Chúa Trời và kinh hãi nói với nhau, “Hôm nay chúng ta đã thấy những việc thật lạ lùng.”

Chúa Kêu Gọi Lê-vi
(Mat 9:9; Mác 2:13-14)

27 Sau đó, Đức Chúa Jesus đi ra và thấy một người thu thuế tên là Lê-vi, đang ngồi ở trạm thu thuế. Ngài nói với ông, **“Hãy theo Ta.”** **28** Ông bỏ mọi sự, đứng dậy, và theo Ngài.

Chúa Dùng Bữa với Những Kẻ Tội Lỗi
(Mat 9:10-13; Mác 2:15-17)

29 Bấy giờ Lê-vi tổ chức một tiệc thật linh đình tại nhà ông để thết đãi Ngài. Có rất đông người thu thuế và những người khác ngồi ăn với họ. **30** Những người Pha-ri-si và các thầy dạy giáo luật phàn nàn với các môn đồ Ngài rằng, “Tại sao các ông lại ăn uống với bọn thu thuế và phường tội lỗi như thế?”

31 Nhưng Đức Chúa Jesus trả lời họ, **“Không phải những người mạnh khỏe cần y sĩ nhưng những người bệnh. 32 Ta đến không phải để gọi những người công chính nhưng để gọi những kẻ tội lỗi ăn năn.”**

Chúa Dạy về Sự Kiêng Ăn
(Mat 9:14-17; Mác 2:18-22)

33 Bấy giờ họ nói với Ngài, “Các môn đồ của Giăng thường kiêng ăn và cầu nguyện, các môn đồ của những thầy Pha-ri-si cũng làm thế, nhưng các môn đồ của Thầy thì vẫn ăn và uống như thường.”

34 Đức Chúa Jesus trả lời họ, **“Không lẽ các người bắt các quan khách đến dự tiệc cưới phải kiêng ăn trong khi chàng rể vẫn còn ở với họ sao? 35 Sẽ có ngày chàng rể phải ra đi, bấy giờ họ sẽ kiêng ăn.”**

36 Kế đó Ngài kể cho họ một ngụ ngôn, **“Không ai xé một miếng vải từ chiếc áo mới để vá vào chiếc áo cũ, vì như thế áo mới sẽ rách, và miếng vải mới sẽ không hợp với chiếc áo cũ.**

37 Không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì như thế rượu mới sẽ làm nứt bầu da, rượu sẽ chảy ra, và bầu rượu sẽ hư. **38** Nhưng rượu mới phải được chứa trong bầu da mới. **39** Cũng không ai sau khi uống rượu cũ lại đòi rượu mới, vì sẽ bảo, ‘Rượu cũ ngon hơn.’”

6

Mục Đích của Ngày Sa-bát

(Mat 12:1-8; Mác 2:23-28)

1 Một ngày Sa-bát kia, Đức Chúa Jesus đi qua một cánh đồng; các môn đồ Ngài ngắt các đợt lúa, vò trong tay, rồi ăn các hạt gạo. **2** Mấy người Pha-ri-si thấy vậy bèn nói, “Tại sao các người làm những việc không được phép làm trong ngày Sa-bát như thế?”

3 Đức Chúa Jesus đáp, “Các người chưa đọc những gì Đa-vít đã làm khi ông và những người theo ông bị đói sao? **4** Thế nào ông đã vào nhà Đức Chúa Trời, lấy các bánh thánh, ăn, và cho những người đi theo cùng ăn; thứ bánh ấy theo luật thì không ai được phép ăn ngoại trừ các tư tế phải không?” **5** Đoạn Ngài phán với họ, “Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.”

Chúa Chữa Lành Người Teo Tay

(Mat 12:9-14; Mác 3:1-6)

6 Một ngày Sa-bát khác Ngài vào hội đường và giảng dạy; tại đó có một người cánh tay phải đã bị teo. **7** Các thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si để ý xem Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát chẳng, hầu có lý do tố cáo Ngài.

8 Mặc dù Ngài biết rõ họ đang nghĩ gì, Ngài vẫn nói với người bị teo tay, “**Hãy đứng dậy và đến đứng đây.**” Người ấy đứng dậy và đến đứng giữa mọi người. **9** Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Ta hỏi các người: Theo luật pháp, trong ngày Sa-bát người ta nên làm điều thiện hay nên làm điều ác, nên cứu người hay nên giết người?**” **10** Sau khi nhìn quanh mọi người, Ngài phán với người bị tật, “**Hãy dang thẳng cánh tay ngươi ra.**” Người ấy dang thẳng cánh tay ra, và cánh tay ông liền bình phục. **11** Thấy vậy họ đùng đùng nổi giận và bàn luận với nhau tìm biện pháp đối phó với Đức Chúa Jesus.

Chúa Chọn Mười Hai Sứ Đồ

(Mat 10:1-4; Mác 3:13-19)

12 Trong những ngày ấy Ngài lên núi để cầu nguyện, và Ngài thức thâu đêm cầu nguyện với Đức Chúa Trời. **13** Đến sáng ngày Ngài gọi các môn đồ đến và chọn mười hai người trong số họ, và Ngài gọi họ là các sứ đồ: **14** Si-môn người Ngài đặt tên là Phi-rơ, Anh-rê em của Si-môn, Gia-cơ, Giăng, Phi-líp, Ba-thô-lô-mi, **15** Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ con của Anh-phê, Si-môn người có biệt danh là Người Cuồng Nhiệt,²⁴ **16** Giu-đa con của Gia-cơ, và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, người về sau thành kẻ phản bội.

²⁴ ctd: người thuộc Đảng Xê-lốt

Chúa Giảng Dạy và Chữa Bệnh (Mat 4:23-25)

17 Ngài với họ từ trên núi xuống. Họ đứng ở một nơi bằng phẳng với đông đảo các môn đồ của Ngài. Người ta từ khắp miền Giu-đê, Thành Giê-ru-sa-lem, và các miền duyên hải ở Ty-rơ và Si-đôn kéo đến với Ngài rất đông. **18** Họ đến để nghe Ngài giảng dạy và để được chữa lành các bệnh tật. Tất cả những người bị các tà linh ô uế ám hại đều được chữa lành. **19** Mọi người trong đám đông đều tìm cách chạm vào Ngài, vì từ Ngài toát ra quyền năng chữa lành mọi người bệnh.

Phước Hạnh Thật (Mat 5:1-12)

20 Bấy giờ Ngài ngược mắt nhìn các môn đồ và nói:

“Phước cho các người, những người nghèo khó, vì vương quốc Đức Chúa Trời là của các người.

21 Phước cho các người, những người bây giờ đang đói, vì các người sẽ được no nê.

Phước cho các người, những người bây giờ đang khóc, vì các người sẽ được vui cười.

22 Phước cho các người, khi người ta ghét các người, khai trừ các người, sỉ vả và loại tên các người như phường xấu xa tội lỗi vì có Con Người. **23** Trong ngày ấy hãy vui mừng, hãy nhảy lên mừng rỡ, vì này, phần thưởng của các người trên trời sẽ lớn lắm, vì tổ phụ họ cũng đã đối xử với các đáng tiên tri như vậy.”

Các Môi Họa

24 “Nhưng khốn cho các người, những người đang giàu có, vì các người đã được phần an ủi của mình.

25 Khốn cho các người, những người bây giờ đang no đủ, vì các người sẽ đói khát.

Khốn cho các người, những người bây giờ đang cười cợt, vì các người sẽ than van và khóc lóc.

26 Khốn cho các người, khi mọi người khen ngợi các người, vì tổ phụ của họ đã làm như vậy đối với các tiên tri giả.”

Yêu Thương Kẻ Thù (Mat 5:38-48; 7:12)

27 “Nhưng Ta nói với các ngươi, những người đang lắng nghe: Hãy yêu thương kẻ thù mình. Hãy làm những gì tốt đẹp cho những kẻ ghét các ngươi. **28** Hãy chúc phước cho những kẻ nguyện rửa các ngươi. Hãy cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi các ngươi.

29 Ai tát má bên này của các ngươi, hãy đưa luôn má bên kia cho họ tát. Ai muốn cướp giựt áo ngoài của các ngươi, đừng cố giữ lại áo trong. **30** Ai hỏi xin, hãy cho. Ai lấy vật gì của các ngươi, đừng đòi lại. **31** Hãy làm cho người ta những gì các ngươi muốn người ta làm cho mình.

32 Nếu các ngươi yêu thương những người yêu thương các ngươi thì có ơn nghĩa gì chẳng? Ngay cả những kẻ tội lỗi cũng yêu thương kẻ yêu thương họ vậy.

33 Nếu các ngươi đối xử tốt với những người đối xử tốt với các ngươi thì có ơn nghĩa gì chẳng? Ngay cả những kẻ tội lỗi cũng làm như vậy.

34 Nếu các ngươi cho vay mà mong đòi lại thì có ơn nghĩa gì chẳng? Ngay cả những kẻ tội lỗi cũng cho những kẻ tội lỗi vay mượn và đòi lại đầy đủ vậy.

35 Nhưng các ngươi hãy yêu thương kẻ thù, hãy đối xử tốt với mọi người, hãy cho vay mà đừng mong được trả lại. Phần thưởng của các ngươi sẽ lớn lắm. Các ngươi sẽ làm con cái của Đấng Tối Cao, vì Ngài thật nhân từ đối với phường vong ân bội nghĩa và quân gian ác. **36** Hãy thương xót như Cha các ngươi là Đấng giàu lòng thương xót.”

Xét Đoán Người Khác (Mat 7:1-5)

37 “Đừng xét đoán ai để các ngươi khỏi bị xét đoán. Đừng lên án ai để các ngươi khỏi bị lên án. Hãy tha thứ để các ngươi sẽ được tha thứ. **38** Hãy ban cho để các ngươi sẽ được ban cho. Người ta sẽ đong thật đầy, đẽ xuống, lắc xuống, và đổ vào cho tràn ra ngoài, rồi đem để trên đùi các ngươi, vì các ngươi đong cho người ta mức nào, các ngươi cũng sẽ được đong lại mức ấy.”

39 Ngài cũng kể cho họ một ngụ ngôn: “Có thể nào một người mù lại dẫn đường một người mù chẳng? Chẳng phải cả hai sẽ rơi xuống hố sao? **40** Môn đồ không hơn thầy, nhưng người nào được huấn luyện đầy đủ thì cũng có thể được như thầy.

41 Sao ngươi thấy hạt bụi nhỏ trong mắt người khác,²⁵ mà không thấy cái dằm trong mắt ngươi? **42** Sao ngươi có thể nói với người khác rằng, ‘Này bạn, hãy

²⁵ nt: anh em

để tôi lấy hạt bụi trong mắt bạn ra,' trong khi người không thấy cái dằm trong mắt mình? Hỡi kẻ đạo đức giả! Trước hết hãy lấy cái dằm ra khỏi mắt người, rồi người mới thấy rõ, mà lấy hạt bụi ra khỏi mắt người khác."

Xem Trái Biết Cây

(Mat 7:15-20; 12:33-35)

43 "Vì không cây lành nào sinh trái độc, và cũng không cây độc nào sinh trái lành, **44** vì người ta xem trái thì biết cây. Không ai hái trái vả nơi bụi gai, cũng không ai hái trái nho nơi lùm cây dại. **45** Người tốt do tích lũy điều tốt trong lòng mà lộ ra điều tốt; người xấu do tích lũy điều xấu trong lòng mà lộ ra điều xấu, vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra."

Hai Thứ Nền Tảng

(Mat 7:24-27)

46 "Tại sao các người gọi Ta, 'Lạy Chúa, lạy Chúa,' mà không làm theo điều Ta bảo? **47** Ta sẽ chỉ cho các người thấy người đến với Ta, nghe lời Ta, và làm theo sẽ giống như ai. **48** Người ấy sẽ giống như người kia xây một căn nhà, đào móng thật sâu, và xây nền trên một vàng đá. Khi nước lụt dâng lên hoặc nước lũ tràn tới, nhà ấy vẫn chẳng nhúc nhích, vì đã được xây cất vững chắc. **49** Nhưng người nghe mà không làm theo sẽ giống như một người cất nhà mình trên mặt đất mà chẳng có nền. Khi nước lũ tràn tới, nhà ấy liền bị sụp đổ, và căn nhà bị hư hại rất nhiều."

7

Chúa Chữa Lành cho Đầy Tớ của Một Đại Đội Trưởng La-mã

(Mat 8:5-13)

1 Sau khi Ngài giảng dạy những lời ấy cho dân nghe, Ngài vào Thành Ca-bê-na-um. **2** Viên đại đội trưởng ở đó có một đầy tớ ông rất quý mến bị bệnh nặng gần chết. **3** Khi nghe tin Đức Chúa Jesus có mặt trong thành, ông phái các trưởng lão Do-thái đi mời Ngài đến để cứu chữa cho đầy tớ của ông.

4 Khi các trưởng lão đến gặp Đức Chúa Jesus, họ khẩn thiết thưa với Ngài, "Ông ấy rất xứng đáng để Thầy làm ơn này lắm, **5** vì ông ấy thương dân mình và đã xây hội đường cho chúng ta."

6 Đức Chúa Jesus đi với họ. Khi Ngài còn cách nhà viên đại đội trưởng ấy không xa, ông phái các bạn ông ra đón Ngài và nói, "Lạy Chúa, tôi không dám phiền Ngài hơn nữa, vì tôi không xứng đáng để rước Ngài vào nhà tôi. **7** Vì nghĩ như vậy nên tôi thấy mình không xứng đáng đến gặp Ngài, nhưng chỉ mong được Ngài phán một lời thì đầy tớ của tôi sẽ được lành. **8** Vì chính tôi, tuy ở dưới quyền người khác, nhưng cũng có các binh sĩ ở dưới quyền tôi. Tôi bảo

người này, ‘Đi!’ thì người ấy đi; tôi bảo người kia, ‘Đến!’ thì người ấy đến; tôi bảo đầy tớ của tôi ‘Hãy làm điều này,’ thì người ấy làm điều đó.”

9 Khi Đức Chúa Jesus nghe những lời ấy, Ngài khen ông ta. Ngài quay lại và nói với đám đông đang theo Ngài, “**Ta nói với các người, ngay cả trong dân I-sơ-ra-ên, Ta cũng chưa thấy ai có đức tin lớn như vậy.**” **10** Khi những người được phái đi gặp Ngài về đến nhà, họ thấy người đầy tớ đã được hoàn toàn lành mạnh.

Một Thanh Niên ở Na-in Sống Lại

11 Sau đó chẳng bao lâu Ngài vào một thành tên là Na-in. Các môn đồ Ngài và một đoàn dân đông đi theo Ngài. **12** Khi Ngài đến cổng thành, này, người ta khiêng một người chết đem ra chôn. Người chết ấy là con trai duy nhất của một người mẹ, và bà ấy là một góa phụ. Một đoàn dân đông trong thành cùng đi với bà. **13** Khi Chúa thấy bà, Ngài động lòng thương xót; Ngài bảo bà, “**Đừng khóc.**” **14** Đoạn Ngài lại gần và đưa tay chạm vào chiếc cáng, những người khiêng liền dừng lại. Ngài phán, “**Hỡi chàng trai trẻ, Ta bảo người: Hãy dậy!**” **15** Người chết ngồi dậy và bắt đầu nói. Ngài trao chàng trai trẻ ấy lại cho mẹ chàng. **16** Mọi người đều hoảng kinh và tôn vinh Đức Chúa Trời rằng, “Một đại tiên tri đã xuất hiện giữa chúng ta!” và “Đức Chúa Trời đã viếng thăm dân Ngài!” **17** Tin này về Ngài được đồn ra khắp miền Giu-đê và mọi miền phụ cận.

Chúa Trả Lời Giảng Báp-tít (Mat 11:2-19)

18 Các môn đồ của Giảng báo cáo tất cả những điều ấy cho ông. Vì thế Giảng gọi hai môn đồ của ông đến **19** và sai họ đi gặp Chúa để hỏi rằng, “Thầy có phải là đấng chúng tôi đang trông đợi, hay chúng tôi phải chờ một đấng khác?”

20 Khi hai người ấy đến gặp Ngài, họ nói, “Giảng Báp-tít sai chúng tôi đến gặp Thầy để hỏi, ‘Thầy có phải là đấng chúng tôi đang trông đợi, hay chúng tôi phải chờ một đấng khác?’”

21 Đang lúc ấy Đức Chúa Jesus vừa mới chữa lành nhiều người đau ốm, bệnh tật, và bị quỷ ám, và Ngài cũng vừa chữa lành nhiều người mù khiến mắt họ thấy được. **22** Ngài trả lời và nói với họ, “**Các người hãy về nói lại với Giảng những gì các người đã thấy và nghe. Người mù được thấy, người què được đi, người phung được sạch, người điếc được nghe, người chết được sống lại, và người nghèo được nghe giảng tin mừng.**” **23** Phước cho người nào không bị vấp ngã vì có Ta.”

24 Khi các sứ giả của Giảng đã đi rồi, Ngài bắt đầu nói với đoàn dân về Giảng, “**Các người đi vào đồng hoang để xem gì? Xem một cây sậy phát phơ trước gió chẳng? 25** Vậy, các người đi xem gì? Xem một người mặc nhung gấm chẳng? **Kìa, những kẻ mặc nhung gấm và sống xa hoa đều ở trong các cung điện. 26**

Vậy các người đi xem gì? Xem một đấng tiên tri chẳng? Phải, Ta nói với các người, có một người vĩ đại hơn cả đấng tiên tri nữa. **27** Ấy là về người đó mà có lời chép rằng,

‘Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Con,
Người ấy sẽ dọn đường cho Con trước mắt Con.’²⁶

28 Ta nói với các người, trong vòng những người do phụ nữ sinh ra không ai vĩ đại hơn Giăng, nhưng kẻ nhỏ nhất trong vương quốc Đức Chúa Trời còn vĩ đại hơn ông ấy.”

29 Thuở ấy mọi người kể cả những người thu thuế được nghe Giăng giảng đều nhìn nhận rằng ý chỉ của Đức Chúa Trời là đúng nên đã nhờ Giăng làm báp-têm cho họ. **30** Nhưng những người Pha-ri-si và các thầy dạy giáo luật khước từ ý chỉ của Đức Chúa Trời cho họ nên đã không nhờ Giăng làm báp-têm cho mình.

31 “Ta phải ví những người trong thế hệ này với ai? Họ giống như ai? **32** Họ giống như đàn trẻ ngồi ngoài chợ gọi nhau rằng,

‘Chúng tôi đã thổi sáo cho các bạn, mà các bạn không chịu nhảy múa.
Chúng tôi đã hát bài ai ca, mà các bạn không chịu khóc than.’

33 Vì Giăng Báp-tít đến, không ăn bánh và không uống rượu, thì các người bảo, ‘Ông ấy đã bị quỷ ám.’ **34** Còn Con Người đến, ăn và uống, thì các người lại bảo, ‘Xem kìa, một người ăn uống, nhậu nhẹt, và kết bạn với bọn thu thuế và phường tội lỗi.’ **35** Tuy nhiên sự khôn ngoan sẽ được biện minh bằng các con cái của nàng.”²⁷

Chúa Dùng Bữa tại Nhà Si-môn

Người Phụ Nữ Tội Lỗi Được Tha Tội

36 Một người trong nhóm người Pha-ri-si mời Đức Chúa Jesus đến nhà dùng bữa. Ngài vào nhà của người Pha-ri-si ấy và ngồi vào bàn. **37** Này, một phụ nữ trong thành có tiếng là người tội lỗi nghe tin Ngài đang dùng bữa tại nhà của người Pha-ri-si, bà đem đến một bình bạch ngọc đựng đầy dầu thơm. **38** Bà đứng phía sau chân Ngài mà khóc; nước mắt nhỏ xuống làm ướt chân Ngài. Bà bắt đầu dùng tóc mình lau chân Ngài, rồi bà hôn chân Ngài và lấy dầu thơm xức lên.

39 Khi người Pha-ri-si đã mời Ngài thấy vậy, ông nghĩ thầm, “Nếu người này quả thật là đấng tiên tri thì chắc hẳn đã biết bà ấy, người đang đụng đến mình, là ai và thuộc hạng người nào rồi, vì bà ấy là một kẻ tội lỗi.”

²⁶ Mal 3:1

²⁷ sự khôn ngoan được nhân cách hóa và được gọi là "nàng"

40 Đức Chúa Jesus cất tiếng và nói với ông, “Si-môn, Ta có vài điều muốn nói với người.”

Ông đáp, “Thưa Thầy, xin Thầy cứ nói.”

41 “Một chủ nợ kia có hai con nợ. Một người nợ năm trăm đơ-na-ri,²⁸ và một người nợ năm mươi đơ-na-ri. **42** Cả hai đều không có tiền để trả nợ, nên chủ nợ tha hết cho hai người. Vậy ai trong hai người đó thương chủ nợ nhiều hơn?”

43 Si-môn trả lời và nói, “Tôi thiết tưởng, đó là người được tha số nợ nhiều hơn.”

Ngài nói với ông, “Người nhận xét đúng lắm.” **44** Đoạn Ngài quay về phía người phụ nữ và nói với Si-môn, “Người có thấy bà này không? Ta vào nhà người, người không cho Ta nước để rửa chân, nhưng bà ấy đã rửa chân Ta bằng nước mắt và lau chúng bằng tóc bà. **45** Người không hôn chào Ta, nhưng từ khi Ta vào đây, bà ấy hôn chân Ta không ngừng. **46** Người không xúc dầu trên đầu Ta, nhưng bà ấy đã lấy dầu thơm xúc trên chân Ta. **47** Vì có ấy, Ta nói với người, tội lỗi của bà ấy tuy nhiều nhưng đã được tha hết, nên bà ấy thương nhiều; còn ai được tha ít thì thương ít.”

48 Đoạn Ngài nói với bà ấy, “Tội lỗi người đã được tha rồi.”

49 Những người ngồi dùng bữa với Ngài bắt đầu nói với nhau, “Người này là ai mà có quyền tha tội?”

50 Ngài nói với người phụ nữ, “Đức tin của người đã cứu người. Hãy đi bình an.”

8

Chúa Đi Giảng Đạo

1 Sau đó Ngài đi khắp các thành và các làng giảng dạy và rao truyền Tin Mừng của vương quốc Đức Chúa Trời. Cùng đi với Ngài có mười hai sứ đồ **2** và một số phụ nữ đã được Ngài đuổi quỷ ra khỏi và chữa lành bệnh tật. Đó là các bà Ma-ry cũng được gọi là Mạc-đa-len, người được đuổi bảy quỷ ra khỏi, **3** Giô-an-na vợ của Chu-xa quan quản lý của Hê-rốt,²⁹ Su-san-na, và nhiều người khác, những người đã dùng của cải mình cung cấp các nhu cầu của họ.³⁰

Ngụ Ngôn về Người Gieo Giống

(Mat 13:1-23; Mác 4:1-20)

²⁸ Thời bấy giờ, một đơ-na-ri là tiền lương của một công nhân làm một ngày

²⁹ Herod Antipas

³⁰ Có những bản cổ khác chép, "mà cung cấp cho các nhu cầu của Ngài."

4 Khi ấy dân chúng tụ họp lại đông đảo, số là người ta từ các thành kéo nhau đến với Ngài, Ngài kể cho họ một ngụ ngôn:

5 “Một người kia đi ra gieo giống. Khi gieo, một số hạt giống rơi trên lề đường, nên bị người ta giẫm lên và chim trời ăn mất. **6** Một số khác rơi trên đất đá; cây con mọc lên nhưng chẳng bao lâu thì héo khô vì thiếu ẩm ướt. **7** Một số khác rơi vào bụi gai; gai mọc cùng mọc lên làm chúng nghẹt ngòi. **8** Một số khác rơi vào đất tốt; khi mọc lên, chúng kết quả gấp trăm lần.”

Nói xong, Ngài bảo, “Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe.”

9 Sau đó các môn đồ Ngài hỏi Ngài ngụ ngôn ấy có ý nghĩa gì. **10** Ngài đáp, “Đối với các người, huyền nhiệm của vương quốc Đức Chúa Trời được giải bày cho biết, nhưng đối với những người khác thì vẫn phải dùng ngụ ngôn để

‘Họ nhìn mà không thấy,
Họ nghe mà không hiểu.’³¹

11 Đây là ý nghĩa của ngụ ngôn đó: Hạt giống là lời Đức Chúa Trời.³² **12** Những hạt rơi bên lề đường tiêu biểu cho những người đã nghe lời Ngài, sau đó Ác Quỷ đến cướp đi những lời đã gieo vào lòng họ, để họ không tin và không được cứu.

13 Những hạt rơi trên đất đá tiêu biểu cho những người khi nghe lời Ngài thì vui mừng tiếp nhận, nhưng không có rễ đâm sâu. Họ chỉ tin hời hợt nhất thời, đến khi gặp cơn thử thách, họ liền bỏ cuộc.

14 Những hạt rơi nhằm bụi gai tiêu biểu cho những người nghe lời Ngài nhưng trong linh trình đã để cho những lo lắng, giàu sang, và lạc thú của cuộc đời làm cho nghẹt ngòi, nên không kết quả đến mức trưởng thành.

15 Còn những hạt rơi trong đất tốt tiêu biểu cho những người nghe lời Ngài với lòng chân thành và tốt, rồi kiên trì giữ lấy, nên kết quả bền bỉ.”

Ngụ Ngôn về Cái Đèn

(Mác 4:21-25)

16 “Không ai thắp đèn rồi lấy hũ đậy lại, hoặc đem để dưới gầm giường, nhưng phải đặt nó trên giá đèn, để ai đi vào cũng nhìn thấy ánh sáng. **17** Vì chẳng có gì giấu kín mà sẽ không có lúc bị phơi bày, chẳng có gì bí mật mà sẽ không được biết đến và bị phơi bày trước ánh sáng. **18** Vậy hãy cẩn thận về cách các người nghe, vì ai có sẽ được cho thêm, còn ai không có thì ngay cả những gì họ tưởng họ có cũng sẽ bị lấy đi.”

³¹ Ê-sai 6:9

³² ctd: Đạo của Đức Chúa Trời (*logos tou Theou*). Đối với Lu-ca, “Lời Đức Chúa Trời” cũng là “Đạo Đức Chúa Trời” (xt: Công Vụ)

Ai Là Thân Nhân của Chúa

(Mat 12:46-50; Mác 3:31-35)

19 Khi ấy mẹ và các em Ngài đến thăm Ngài, nhưng họ không thể đến gần Ngài, vì đoàn dân quá đông. **20** Người ta báo với Ngài, “Mẹ Thầy và các em Thầy đang đứng bên ngoài; họ muốn gặp Thầy.”

21 Nhưng Ngài nói với họ, **“Mẹ Ta và các em Ta là những ai nghe lời Đức Chúa Trời và làm theo.”**

Chúa Đẹp Yên Bão Tố

(Mat 8:23-27; Mác 4:35-41)

22 Một ngày kia, Đức Chúa Jesus và các môn đồ Ngài xuống thuyền. Ngài nói với họ, **“Chúng ta hãy qua bên kia bờ hồ.”** Vậy họ nhỏ neo và ra khơi. **23** Trong khi thuyền căng buồm vượt sóng thì Ngài ngủ thiếp; một trận cuồng phong thổi ập xuống hồ, khiến thuyền của họ bị nước tràn vào gần đầy; tình trạng rất nguy ngập. **24** Các môn đồ Ngài đến đánh thức Ngài dậy và nói, “Thầy ơi! Thầy ơi! Chúng ta sắp chết rồi!” Ngài thức dậy, quở gió và sóng đang hung hãn. Gió liền ngừng, và sóng liền lặng xuống. **25** Ngài nói với họ, **“Đức tin của các người đâu rồi?”**

Họ sợ hãi và kinh ngạc, nói với nhau, “Người này là ai, mà khi ra lệnh, ngay cả gió và nước cũng phải vâng lời?”

Chúa Chữa Lành Người Bị Quỷ Ám

(Mat 8:28-34; Mác 5:1-20)

26 Họ chèo thuyền đến miền Ghê-ra-sê-nê,³³ miền đối ngang bên kia miền Ga-li-lê. **27** Khi Ngài vừa bước lên đất liền, một người trong thành ấy đang bị các quỷ nhập đi ra đón Ngài. Đã lâu người ấy chẳng mặc quần áo và không ở trong nhà, nhưng sống trong nghĩa địa. **28** Khi người ấy thấy Đức Chúa Jesus, ông đến sấp mình trước mặt Ngài và rống cổ gào to, “Lạy Đức Chúa Jesus Con Đức Chúa Trời Tối Cao, Ngài tính làm gì với tôi đây?³⁴ Tôi van xin Ngài, đừng làm khổ tôi.” **29** Số là Đức Chúa Jesus đã truyền cho tà linh ô uế phải ra khỏi ông. Đã nhiều lần ác quỷ hành hạ ông; dù người ta đã canh giữ ông, lấy xiềng xiềng và lấy cùm cùm ông lại, nhưng ông vẫn bứt xiềng và bẻ cùm, rồi theo quỷ sai khiến, vào sống trong những nơi hoang dã. **30** Đức Chúa Jesus hỏi ông, **“Người tên gì?”**

Ông đáp, “Đạo quân,” vì ông đã bị nhiều quỷ nhập vào. **31** Các quỷ nài xin Ngài đừng bắt chúng phải trở xuống vực sâu.

³³ Một số bản khác ghi “Ga-đa-rê-nê” hoặc “Ghê-ghê-sê-nê”

³⁴ ctd: “Tôi có làm gì méch lòng Ngài chăng?” hoặc “Tôi có làm gì đụng chạm đến Ngài chăng?”

32 Khi ấy trên triền núi có một bầy heo rất đông đang ăn. Các quỷ cầu xin Ngài cho phép chúng được nhập vào bầy heo đó. Ngài cho phép. **33** Các quỷ xuất ra khỏi ông và nhập vào bầy heo. Bầy heo chạy sông sộc từ triền núi cao lao xuống hồ và chết chìm hết thảy.

34 Bọn chăn heo thấy việc xảy ra liền bỏ chạy. Họ vào trong thành và các thôn làng thuật lại mọi sự. **35** Dân chúng kéo ra xem sự việc đã xảy ra. Khi họ đến gặp Đức Chúa Jesus và thấy người được quỷ ra khỏi đang ngồi nơi chân Đức Chúa Jesus, ăn mặc đàng hoàng, đầu óc tỉnh táo, họ phát sợ. **36** Những người đã chứng kiến việc ấy thuật lại cho họ nghe thế nào người bị các quỷ nhập được chữa lành. **37** Bấy giờ toàn dân ở Ghê-ra-sê-nê và các vùng phụ cận xin Ngài lìa khỏi họ, bởi vì một cơn sợ hãi quá lớn đã phủ lấy họ. Vậy Ngài xuống thuyền và trở về.

38 Người được Ngài đuổi quỷ ra xin Ngài cho ông đi theo Ngài, nhưng Ngài bảo ông đi về và dặn rằng, **39** “**Hãy về nhà người và thuật lại mọi việc lớn lao Đức Chúa Trời đã làm cho người.**”

Ông đi về và rao truyền khắp nơi trong thành những việc lớn lao Đức Chúa Jesus đã làm cho ông.

Chúa Đi Chữa Lành Con Gái Giai-ru

(Mat 9:18-19; Mác 5:21-24)

40 Khi Đức Chúa Jesus trở về, một đoàn dân đông ra nghinh đón Ngài, vì ai nấy đều trông ngóng Ngài. **41** Nay, một người tên là Giai-ru, làm quản lý hội đường, đến sấp mình nơi chân Đức Chúa Jesus, khẩn khoản xin Ngài đến nhà ông, **42** bởi vì con gái duy nhất của ông, chừng mười hai tuổi, đang hấp hối. Khi Ngài đi, đám đông chen lấn nhau theo sát Ngài.

Người Đàn Bà Bị Băng Huyết Được Chữa Lành

(Mat 9:20-22; Mác 5:25-34)

43 Khi ấy một bà bị bệnh băng huyết làm khổ đã mười hai năm –dù bà đã tiêu sạch của cải cho các y sĩ, nhưng không ai có thể chữa trị cho bà được lành– **44** đi theo phía sau Đức Chúa Jesus và đưa tay sờ vào viền áo Ngài; ngay lập tức, máu trong người bà cầm lại. **45** Đức Chúa Jesus hỏi, “**Ai đã đụng đến Ta?**”

Mọi người đều chối cả. Phi-rơ nói, “Thưa Thầy, đám đông chen lấn nhau quanh Thầy, và có lẽ ai đó đã lỡ đụng vào Thầy.”

46 Nhưng Đức Chúa Jesus nói, “**Có người đã cố tình đụng vào Ta, vì Ta biết quyền năng đã từ Ta xuất ra.**”

47 Khi người đàn bà biết không thể giấu được nữa, bà run rẩy đến phủ phục trước mặt Ngài và nói rõ trước mặt mọi người tại sao bà đã cố tình đụng vào Ngài, và thể nào bà đã được chữa lành ngay tức khắc.

48 Ngài nói với bà, “**Hỡi con gái, đức tin của con đã cứu con.**³⁵ **Hãy đi bình an.**”

Chúa Kêu Con Gái Giai-ru Sống Lại

(Mat 9:23-26; Mác 5:35-43)

49 Khi Ngài còn đang nói, có người từ nhà ông quản lý hội đường đến báo, “Con gái của ông đã chết rồi. Thôi đừng làm phiền Thầy chi nữa.”

50 Khi Đức Chúa Jesus nghe thế, Ngài nói, “**Đừng sợ. Chỉ vững tin; con gái của người sẽ được cứu.**”

51 Khi Ngài đến nhà, Ngài không cho ai vào nhà với Ngài ngoại trừ Phi-rơ, Giăng, Gia-cơ, cha, và mẹ đứa trẻ. **52** Lúc ấy mọi người đang khóc thương và than tiếc đứa trẻ, nhưng Ngài nói, “**Đừng khóc nữa. Đứa trẻ không chết nhưng chỉ ngủ thôi.**”

53 Họ chế nhạo Ngài, vì họ biết chắc đứa trẻ đã chết rồi. **54** Nhưng Ngài nắm tay đứa trẻ và gọi, “**Hỡi con trẻ. Hãy dậy!**” **55** Linh hồn³⁶ đứa trẻ trở lại, và ngay lập tức nó ngồi dậy. Ngài bảo họ đem thức ăn cho đứa trẻ ăn. **56** Cha mẹ của đứa trẻ vô cùng kinh ngạc, nhưng Ngài nghiêm dặn họ không được nói cho ai biết việc đã xảy ra.

9

Chúa Sai Mười Hai Sứ Đồ Đi Truyền Giáo

(Mat 10:5-15; Mác 6:7-13)

1 Ngài gọi mười hai sứ đồ đến, ban cho họ quyền năng và uy quyền để đuổi tất cả các quỷ và chữa lành mọi thứ tật bệnh, **2** rồi Ngài sai họ đi rao giảng về vương quốc Đức Chúa Trời và chữa lành những người bệnh tật. **3** Ngài dặn họ, “**Khi lên đường, các người đừng mang gì theo, đừng mang gậy, đừng mang túi đi đường, đừng mang bánh, đừng mang tiền, và cũng đừng đem hai áo.** **4** Hễ các người vào nhà nào, hãy ở đó, cho đến khi rời nơi đó ra đi. **5** Hễ nơi nào người ta không tiếp các người, khi ra khỏi thành đó, hãy phủ bụi đã dính nơi chân các người để làm chứng nghịch lại họ.”

6 Các sứ đồ ra đi, đến các thôn làng, rao giảng Tin Mừng, và chữa lành bệnh tật khắp nơi.

35 ctd: "đức tin của con đã làm cho con được chữa lành."

36 nt: tâm linh (*pneuma*)

Vua Hê-rốt Bối Rối

(Mat 14:1-12; Mác 6:14-29)

7 Bảy giờ Vua Chư Hâu Hê-rốt³⁷ được báo cáo tất cả những điều đã xảy ra. Ông rất bối rối, vì có người bảo rằng đó là Giăng đã từ cõi chết sống lại, **8** nhưng một số người khác lại bảo đó là Tiên Tri Ê-li đã xuất hiện, và một số khác thì đồn rằng đó là một trong các vị tiên tri thời xưa đã sống lại.

9 Hê-rốt nói, “Giăng thì ta đã chặt đầu, nhưng người này là ai mà ta nghe những chuyện như thế?” Rồi ông tìm cách gặp Đức Chúa Jesus.

Chúa Hóa Bánh cho Năm Ngàn Người Ăn

(Mat 14:13-21; Mác 6:30-44; Gg 6:1-14)

10 Các sứ đồ trở về và tường trình cho Ngài mọi việc họ đã làm. Ngài đem họ riêng ra với Ngài, lui về một thành tên Bết-sai-đa. **11** Nhưng đoàn dân đông biết điều đó, họ đi theo Ngài. Ngài tiếp họ, giảng cho họ về vương quốc Đức Chúa Trời, và chữa lành những người cần được chữa lành.

12 Bảy giờ ngày bắt đầu tàn, mười hai sứ đồ đến và nói với Ngài, “Xin Thầy cho đoàn dân đông giải tán để họ có thể vào các làng mạc và thôn xóm quanh đây tìm chỗ tạm trú và kiếm thức ăn, vì chỗ chúng ta ở đây là nơi hoang vắng.”

13 Nhưng Ngài nói với họ, **“Chính các ngươi phải cho họ ăn.”**

Họ đáp, “Chúng ta có không quá năm cái bánh và hai con cá. Trừ phi chúng con phải đi mua thức ăn cho cả đoàn dân này.”

14 Bảy giờ có khoảng năm ngàn đàn ông tại đó. Ngài nói với các môn đồ Ngài, **“Hãy bảo họ ngồi xuống thành từng nhóm, mỗi nhóm khoảng năm mươi người.”**

15 Họ làm như vậy, và mọi người ngồi xuống. **16** Đoạn Ngài lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, bẻ ra, và trao cho các môn đồ để họ phát ra cho đoàn dân đông. **17** Mọi người đều ăn và được no nê. Họ gom lại những mảnh bánh thừa và được mười hai giỏ.

Phi-rơ Tuyên Xưng Đức Chúa Jesus Là Đấng Christ

(Mat 16:13-19; Mác 8:27-29)

18 Một ngày kia Đức Chúa Jesus đang cầu nguyện riêng, các môn đồ Ngài đến với Ngài; Ngài hỏi họ, **“Đám đông nói Ta là ai?”**

19 Họ trả lời và nói, “Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít, những người khác bảo Thầy là Ê-li, nhưng một số người khác nữa lại bảo Thầy là một trong các vị tiên tri thời xưa đã sống lại.”

³⁷ Herod Antipas

20 Ngài hỏi họ, “**Nhưng các người nói Ta là ai?**”

Phi-rơ trả lời và nói, “Thầy là Đấng Christ đến từ Đức Chúa Trời.”

21 Ngài nghiêm cấm và truyền cho họ không được nói điều đó với ai.

Chúa Báo Trước về Sự Chết và Sự Sống Lại của Ngài

(lần thứ nhất)

(Mat 16:21; Mác 8:31)

22 Ngài nói tiếp, “**Con Người phải chịu nhiều đau đớn, bị các trưởng lão, các trưởng tế, và các thầy dạy giáo luật loại trừ và giết đi, nhưng đến ngày thứ ba sẽ sống lại.**”

Điều Kiện Để Theo Chúa

(Mat 16:24-27; Mác 8:34-38)

23 Bấy giờ Ngài nói với mọi người, “**Nếu ai muốn theo Ta, người ấy phải từ bỏ chính mình, hằng ngày vác thập tự giá mình mà theo Ta. 24** Vì ai muốn cứu mạng sống mình sẽ mất, nhưng ai vì có Ta mà mất mạng sống mình sẽ cứu được nó. **25** Vì nếu một người được cả thế giới mà mất chính mình hoặc thiệt hại chính mình thì có ích gì? **26** Vì ai hổ thẹn về Ta và những lời Ta, Con Người cũng sẽ hổ thẹn về kẻ ấy khi ngự đến trong vinh hiển của Người, của Cha Người, và của các thiên sứ thánh. **27** Nhưng quả thật Ta nói với các người, có những người đang đứng đây sẽ không ném trái sự chết trước khi thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Chúa Biến Hóa Hình Dạng

(Mat 17:1-8; Mác 9:2-8)

28 Khoảng tám ngày sau khi nói những lời đó Ngài dẫn Phi-rơ, Giăng, và Gia-cơ lên núi để cầu nguyện. **29** Đang khi Ngài cầu nguyện, diện mạo Ngài bỗng đổi khác, và y phục của Ngài trở nên trắng toát rạng rỡ. **30** Và này, có hai người hầu chuyện với Ngài, đó là Môi-se và Ê-li. **31** Hai vị đó hiện ra trong vinh hiển để hầu chuyện với Ngài về việc Ngài sẽ ra đi, là điều sắp được thực hiện tại Giê-ru-sa-lem. **32** Số là Phi-rơ và các đồng bạn của ông đều buồn ngủ quá đỗi nên đã ngủ thiếp đi; nhưng khi tỉnh dậy, họ thấy hào quang của Ngài và hai vị đứng với Ngài. **33** Khi hai vị ấy sắp sửa rời Ngài, Phi-rơ nói với Đức Chúa Jesus, “Thưa Thầy, chúng ta ở đây tốt quá. Để chúng con dựng ba cái lều: một cái cho Thầy, một cái cho Môi-se, và một cái cho Ê-li.” Ông nói mà không biết mình nói gì. **34** Khi Phi-rơ còn nói những lời ấy, một đám mây kéo đến bao phủ mọi người. Ba vị môn đồ kinh hoàng vì bị mây bao phủ. **35** Bấy giờ từ trong đám mây có tiếng phán, “**Đây là Con Ta, Người-Được-Chọn của Ta, hãy nghe lời Người.**” **36** Khi tiếng nói ấy vừa dứt, họ chỉ còn thấy một mình Đức Chúa Jesus.

Các môn đồ giữ im chuyện đó, và trong những ngày ấy họ không thuật lại cho ai biết những gì họ đã thấy.

Chúa Chữa Lành Đứa Trẻ Bị Quỷ Kinh Phong Âm Hại

(Mat 17:14-18; Mác 9:14-27)

37 Hôm sau khi họ vừa xuống núi, một đoàn dân đông đến gặp Ngài. **38** Nay, một người trong đám đông kêu lên, “Thưa Thầy, tôi van xin Thầy đoái xem con trai tôi; cháu là con một của tôi. **39** Nay, mỗi lần quỷ nhập vào cháu, cháu đột nhiên gào thét; quỷ vật cháu lăn lộn, sùi bọt mép, khiến cháu bầm cả người, và ít khi chịu xuất ra. **40** Tôi đã khẩn cầu các môn đồ Thầy đuổi quỷ ấy ra, nhưng họ không đuổi được.”

41 Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “**Hỡi thế hệ vô tín và băng hoại này. Ta phải ở với các người và chịu đựng các người bao lâu nữa? Hãy đem con người lại đây.**”

42 Đang khi đứa trẻ tiến lại, quỷ vật nó xuống đất, khiến nó lăn lộn quằn quại. Nhưng Đức Chúa Jesus quở trừ uest linh, chữa lành đứa trẻ, và trao nó lại cho cha nó. **43** Mọi người đều kinh ngạc trước quyền năng lớn lao của Đức Chúa Trời.

Chúa Báo Trước về Sự Thương Khó của Ngài

(*lần thứ hai*)

(Mat 17:22-23; Mác 9:30-32)

Trong khi mọi người còn đang sửng sờ về việc Ngài làm, Ngài nói với các môn đồ Ngài, **44** “**Các người hãy lắng nghe cho kỹ những lời Ta nói đây:**³⁸ **Con Người sẽ bị phản nộ vào tay người ta.**” **45** Nhưng họ không hiểu những lời ấy. Ý nghĩa những lời ấy bị che khuất đối với họ, nên họ không nhận thức được, và họ cũng ngại mà không dám hỏi Ngài những lời ấy có ý nghĩa gì.

Người Lớn Nhất trong Vương Quốc Đức Chúa Trời

(Mat 18:1-5; Mác 9:33-37)

46 Khi ấy, các môn đồ nổi lên cãi nhau về việc ai là người lớn nhất trong vòng họ. **47** Đức Chúa Jesus biết rõ những ý nghĩ thầm kín trong lòng họ, nên Ngài đem một đứa trẻ để đứng bên cạnh Ngài, **48** rồi nói với họ, “**Ai nhân danh Ta đón tiếp đứa trẻ này là đón tiếp Ta; ai đón tiếp Ta là đón tiếp Đấng đã sai Ta, vì người nhỏ nhất trong tất cả các người sẽ là người lớn nhất.**”

Nhân Danh Chúa Đuổi Quỷ

(Mác 9:38-40)

38 nt: Hãy để những lời này thấm vào tai các người

49 Bấy giờ Giăng lên tiếng và nói, “Thưa Thầy, chúng con thấy có người nhân danh Thầy mà đuổi quỷ. Chúng con đã cố gắng ngăn cản người ấy, vì người ấy không đi theo Thầy với chúng con.”

50 Nhưng Đức Chúa Jesus đáp với ông, “**Đừng ngăn cản người ấy, vì hề ai không chống lại các người là thuận với các người.**”

ĐỨC CHÚA JESUS ĐI LÊN GIÊ-RU-SA-LEM

(9:51 - 19:28)

Một Làng của Người Sa-ma-ri Không Tiếp Chúa

51 Khi ngày Ngài được cất lên trời đến gần, Ngài quyết định đi lên Giê-ru-sa-lem.

52 Ngài sai các sứ giả đi trước. Họ ra đi và vào một làng của người Sa-ma-ri để chuẩn bị mọi sự cho Ngài đến; **53** nhưng dân làng ấy không muốn tiếp Ngài, vì Ngài đang trên đường về Giê-ru-sa-lem. **54** Khi hai môn đồ Ngài là Gia-cơ và Giăng thấy thế, họ nói, “Lạy Chúa, Ngài có muốn chúng con truyền cho lửa từ trời xuống thiêu rụi họ không?”

55 Nhưng Đức Chúa Jesus quay lại quở hai người. [Ngài nói, “**Các người không biết linh nào đã xúi giục mình. 56 Con Người đến không phải để hủy diệt mạng sống người ta, nhưng để cứu họ.**”]³⁹ Sau đó họ đến một làng khác.

Muốn Theo Chúa

(Mat 8:19-22)

57 Đang khi họ đi đường, có người thưa với Ngài, “Thầy đi đâu, tôi sẽ đi theo đó.”

58 Đức Chúa Jesus nói với người ấy, “**Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ gối đầu.**”

59 Ngài lại bảo một người khác, “**Người hãy theo Ta.**”

Người ấy đáp, “Lạy Chúa, xin cho con về nhà chôn cất cha con trước.”

60 Nhưng Ngài bảo người ấy, “**Hãy để kẻ chết chôn người chết của họ, còn người, hãy đi và rao giảng vương quốc Đức Chúa Trời.**”

61 Một người khác đến thưa với Ngài, “Lạy Chúa, con sẽ theo Ngài, nhưng trước hết xin cho con về từ biệt những người trong gia đình.”

³⁹ Một số bản cổ không có câu trong hai móc này

62 Đức Chúa Jesus nói với người ấy, “Không ai đã tra tay cầm cày mà cứ quay nhìn đằng sau lại thích hợp với vương quốc Đức Chúa Trời.”

10

Chúa Sai Bảy Mươi Hai Môn Đồ Đi Truyền Giáo

1 Sau việc đó, Chúa chỉ định thêm bảy mươi hai⁴⁰ môn đồ và sai họ từng đôi một đi trước Ngài đến những thành và những nơi Ngài sẽ đến. **2** Ngài nói với họ, “Mùa gặt thật trúng, nhưng thợ gặt lại ít. Vậy hãy xin Chủ mùa gặt sai các thợ gặt vào cánh đồng của Ngài. **3** Các người hãy ra đi. Nay, Ta sai các người ra đi như những chiên con giữa bầy muông sói. **4** Đừng mang theo túi tiền, túi đi đường, giày dép, và cũng đừng chào hỏi ai dọc đường. **5** Hễ các người vào nhà nào, trước hết hãy nói, ‘Bình an cho nhà này.’ **6** Nếu trong nhà đó có ai xứng đáng hưởng phước bình an, phước bình an các người sẽ đến với người ấy; nếu không, phước bình an đó sẽ trở về với các người. **7** Hãy cứ ở tại nhà đó và ăn uống những gì người ta đãi, vì người làm công đáng được hưởng tiền lương mình. Đừng thay đổi từ nhà này sang nhà khác. **8** Khi các người vào thành nào mà dân thành đó hoan nghinh các người, hãy ăn những thức ăn họ đãi các người, **9** hãy chữa lành những người bệnh ở đó, và nói với họ, ‘Vương quốc Đức Chúa Trời đang đến gần quý vị.’

10 Nhưng khi các người vào thành nào mà dân ở đó không hoan nghinh các người, hãy ra các đường phố của họ và nói, **11** ‘Ngay cả bụi của thành các người dính nơi chân chúng tôi, chúng tôi cũng chùi phủi để trả lại các người. Tuy nhiên các người hãy biết rõ điều này: Vương quốc Đức Chúa Trời đang đến gần.’ **12** Ta nói với các người, trong ngày ấy, Thành Sô-đôm sẽ được xử khoan hồng hơn thành đó.

13 Khốn cho người, hỡi Thành Cô-ra-xin! Khốn cho người, hỡi Thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ đã làm ra giữa các người được thực hiện ở Thành Ty-rơ và Thành Si-đôn, họ đã mặc vải thô, ngồi giữa đống tro, và ăn năn từ lâu rồi. **14** Vì thế trong ngày phán xét, Thành Ty-rơ và Thành Si-đôn sẽ được xử khoan hồng hơn các người.

15 Còn người, hỡi Thành Ca-bê-na-um, người tưởng mình được đưa lên đến tận trời sao? Không đâu, người sẽ bị hạ xuống tận âm phủ.

16 Ai nghe lời các người là nghe lời Ta, còn ai khước từ các người là khước từ Ta, và ai khước từ Ta là khước từ Đấng đã sai Ta.”

⁴⁰ Có bản cổ khác chép "bảy mươi"

Các Môn Đồ Trở Về Báo Cáo

17 Bảy mươi hai⁴¹ môn đồ trở về, vui mừng thưa với Ngài, “Lạy Chúa, nhờ danh Ngài các quỷ phải chịu khuất phục chúng con.”

18 Ngài nói với họ, “Ta đã thấy Sa-tan từ trời sa xuống như lán chớp. **19** Nay, Ta ban cho các người quyền năng để giày đạp rắn độc, bò cạp, và mọi quyền lực của kẻ thù. Không gì sẽ làm hại các người. **20** Tuy nhiên đừng vui mừng về điều ấy, tức các tà linh chịu khuất phục các người, nhưng hãy vui mừng vì tên các người đã được ghi trên thiên đàng.”

Tin Mừng Tỏ Ra cho Trẻ Thơ (Mat 11:25-26)

21 Ngay giờ đó Ngài tràn đầy niềm vui trong Đức Thánh Linh và nói, “Lạy Cha, Chúa Tể của trời và đất. Con tôn ngợi Cha, vì Cha đã giấu những điều này với những người khôn ngoan và thông sáng nhưng tỏ ra cho những trẻ thơ. Vâng, thưa Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha. **22** Cha của Con đã trao mọi sự cho Con. Không ai biết rõ Con ngoài Cha, cũng không ai biết rõ Cha ngoài Con và những kẻ Con chọn để giải bày cho.”

23 Đoạn Ngài quay qua các môn đồ và nói riêng với họ, “Phước cho mắt đã thấy những gì các người thấy! **24** Vì Ta nói với các người, nhiều vị tiên tri và vua chúa ước ao thấy những gì các người thấy nhưng không được thấy, và ước ao nghe những gì các người nghe nhưng không được nghe.”

Người Sa-ma-ri Nhân Lành

25 Khi ấy một luật sư đứng dậy hỏi để thử Đức Chúa Jesus, “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời?”

26 Ngài hỏi lại ông, “Trong Luật Pháp có chép những gì? Người đọc và thấy những gì?”

27 Ông đáp, “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết sức, và hết trí mà yêu kính Chúa là Đức Chúa Trời người, và người phải yêu người lân cận như mình.”

28 Ngài nói với ông, “Người đáp đúng lắm. Hãy làm như thế thì người sẽ sống.”

29 Nhưng muốn chứng tỏ mình là người đã giữ đúng theo luật pháp, ông hỏi Đức Chúa Jesus, “Nhưng ai là người lân cận tôi?”

30 Đức Chúa Jesus đáp, “Một người kia đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô dọc đường bị lâm vào tay bọn cướp. Chúng cướp giết hết, đánh đập trọng thương, rồi bỏ đi, để người ấy nửa sống nửa chết. **31** Một tư tế tình cờ đi xuống đường

⁴¹ Có bản cổ khác chỉ chép "bảy mươi"

ấy; khi thấy nạn nhân, ông tránh qua bên kia đường và tiếp tục cuộc hành trình. **32** Tương tự, một người Lê-vi cũng đi qua chỗ ấy. Ông lại gần, nhìn nạn nhân, rồi băng qua bên kia đường đi tiếp. **33** Nhưng có một người Sa-ma-ri kia cũng đi con đường đó, khi đến chỗ nạn nhân và thấy nạn nhân như thế, ông động lòng thương xót. **34** Ông lại gần nạn nhân, băng bó các vết thương, lấy dầu và rượu thoa bóp các vết bầm, đỡ nạn nhân lên con vật của mình, và đưa đến một lữ quán để săn sóc. **35** Hôm sau, ông lấy hai đơ-na-ri⁴² trao cho chủ quán và nói, 'Xin ông săn sóc người này; nếu tốn kém thêm bao nhiêu, khi tôi trở lại, tôi sẽ trả cho ông.' **36** Theo người, ai trong ba người đó là người lân cận của người bị sa vào tay bọn cướp?"

37 Ông đáp, "Đó là người đã tỏ lòng thương xót với ông ta."

Đức Chúa Jesus bảo, "Hãy đi và làm y như vậy."

Hai Chị Em Ma-thê và Ma-ry

38 Trên đường họ đến Giê-ru-sa-lem,⁴³ Ngài vào một làng kia, một phụ nữ tên là Ma-thê ân cần đón tiếp Ngài vào nhà. **39** Cô ấy có một em gái tên là Ma-ry. Cô em gái ấy đến ngồi nơi chân Chúa và lắng nghe lời Ngài. **40** Lúc ấy Ma-thê bị chi phối bởi mọi việc phải làm để đãi khách, nên cô đến gần Ngài và nói, "Lạy Chúa, Ngài không quan tâm khi em con để con làm mọi sự một mình sao? Xin Ngài bảo nó phụ con."

41 Nhưng Chúa trả lời và nói với cô, "Hỡi Ma-thê, Ma-thê, người quả có lo lắng và bị chi phối bởi nhiều việc, **42** nhưng chỉ có một việc là cần quan tâm hơn cả. Ma-ry đã chọn phần tốt ấy rồi, không nên cất đi phần ấy khỏi nàng."

11

Chúa Dạy Các Môn Đồ Cầu Nguyện

(Mat 6:9-13)

1 Một ngày nọ Ngài cầu nguyện ở một nơi kia, khi Ngài cầu nguyện xong, một môn đồ Ngài đến thưa với Ngài, "Lạy Chúa, xin dạy chúng con cách cầu nguyện như Giăng đã dạy các môn đồ của ông ấy cầu nguyện."

2 Ngài phán với họ, "Khi các người cầu nguyện, hãy nói:

'Lạy Cha,
 Nguyện danh Cha được tôn thánh,
 Nguyện vương quốc Cha mau đến.
3 Xin cho chúng con lương thực đủ dùng mỗi ngày.

⁴² Bằng hai ngày lương của một công nhân

⁴³ Thêm chữ Giê-ru-sa-lem cho rõ nghĩa (xt: 9:53)

4 Xin tha thứ tội của chúng con,
 Vì chúng con cũng tha thứ những ai có lỗi với chúng con.
 Xin đừng để chúng con sa vào chước cám dỗ.”

Kiên Trì
 (Mat 7:7-11)

5 Ngài lại nói với họ, “Ai trong các người có một người bạn, mà nửa đêm người ấy đến nhà của bạn mình và nói, ‘Bạn ơi, xin cho tôi mượn ba ổ bánh, **6** vì tôi có người bạn từ xa mới đến và tôi không có gì để đãi người ấy,’ **7** nhưng người kia ở trong nhà nói ra, ‘Xin đừng quấy rầy tôi, cửa đã khóa, các con tôi và tôi đã lên giường. Tôi không thể dậy cho bạn thứ gì được.’ **8** Ta nói với các người, mặc dù người kia không muốn dậy để cho, dù là bạn bè, thì rồi cũng sẽ dậy để cho mọi điều bạn mình cần, vì người ấy cứ kiên trì.

9 Ta nói với các người: Hãy xin, các người sẽ được ban cho; hãy tìm, các người sẽ gặp; hãy gõ, cửa sẽ mở cho các người. **10** Vì hễ ai xin sẽ được, ai tìm sẽ gặp, và ai gõ cửa, cửa sẽ mở cho.

11 Có ai trong các người khi con mình xin một con cá mà cho nó một con rắn thay vì một con cá chăng? **12** Hay có ai khi con mình xin một cái trứng mà cho nó một con bò cạp chăng? **13** Vậy nếu các người vốn là xấu mà còn biết cho con cái mình những vật tốt, huống chi Cha các người trên trời, Ngài há không ban Đức Thánh Linh cho những người xin Ngài sao?”

Chúa và Bê-ên-xê-bun
 (Mat 12:22-30; Mác 3:20-27)

14 Lúc ấy Ngài vừa đuổi một quỷ câm ra; khi quỷ ấy đã xuất ra, người câm nói được, vì thế đoàn dân rất kinh ngạc. **15** Nhưng có vài người giữa vòng họ bô bác, “Ông ấy đã cậy quyền của Quỷ Vương Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ đấy thôi.”

16 Một số người khác lại muốn thử Ngài nên yêu cầu Ngài cho một dấu lạ từ trời. **17** Nhưng Ngài biết các ý nghĩ của họ, nên nói với họ, “Một nước chia rẽ nhau sẽ tan hoang; một nhà chia rẽ nhau sẽ đổ vỡ. **18** Nếu Sa-tan chia rẽ với chính nó, làm sao nước của nó đứng vững? Ta hỏi thế vì các người bảo rằng Ta đã cậy quyền của Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ. **19** Nếu Ta cậy quyền của Bê-ên-xê-bun để đuổi quỷ thì các đệ tử⁴⁴ của các người đã cậy quyền của ai để đuổi quỷ? Thế thì chính chúng sẽ xét đoán các người. **20** Nhưng nếu Ta cậy ngón tay Đức Chúa Trời để đuổi quỷ thì vương quốc Đức Chúa Trời đã đến với các người.

21 Khi một người mạnh mẽ trang bị đầy đủ vũ khí để bảo vệ lâu đài của mình, tài sản của người ấy sẽ được an toàn. **22** Nhưng khi một người khác mạnh hơn

44 nt: các con trai

đến đánh bại người ấy, người kia sẽ tước đoạt mọi khí giới người ấy hằng nhò cậy, rồi sẽ phân chia các chiến lợi phẩm đã chiếm được.

23 Ai không hiệp với Ta là chống lại Ta, và ai không quy tụ quanh Ta sẽ bị tản lạc.”

Tà Linh Ô Uế Trở Lại (Mat 12:43-45)

24 “Khi tà linh ô uế ra khỏi một người, nó đi lang thang đến những nơi khô khan để tìm một chỗ nghỉ ngơi, nhưng tìm không ra. Bấy giờ nó nói, ‘Ta sẽ trở về căn nhà ta đã bỏ đi.’ **25** Khi về đến nơi, nó thấy căn nhà đã được quét dọn sạch sẽ và sắp đặt ngăn nắp. **26** Nó đi và dẫn về thêm bảy ác quỷ dữ hơn nó vào ở trong căn nhà đó; như thế tình trạng của người ấy lúc sau sẽ thê thảm hơn lúc trước.”

Phước Hạnh Tốt Hơn

27 Khi Ngài còn đang nói những điều ấy, một bà ở giữa đám đông cất tiếng nói, “Phước cho dạ đã mang Thầy và bầu sữa đã cho Thầy bú!”

28 Nhưng Ngài đáp, “Những ai nghe lời của Đức Chúa Trời và làm theo còn có phước hơn.”

Dấu Lạ về Giô-na (Mat 12:38-42)

29 Khi đám đông tụ lại đông nghẹt, Ngài bắt đầu nói, “Thế hệ này là một thế hệ gian tà. Họ đòi xem một dấu lạ, nhưng họ sẽ không được ban cho dấu lạ nào, ngoại trừ dấu lạ của Giô-na. **30** Vì Giô-na đã thành một dấu lạ cho dân Ni-ni-ve thế nào, Con Người cũng sẽ thành một dấu lạ cho thế hệ này thế ấy. **31** Trong ngày phán xét, nữ hoàng phương nam sẽ đứng dậy với những người của thế hệ này và sẽ lên án họ, vì bà đã từ nơi tận cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của Sa-lô-môn; và này, có một Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn đang ở đây. **32** Trong ngày phán xét, dân Ni-ni-ve sẽ đứng dậy với thế hệ này và lên án họ, vì dân ấy đã ăn năn khi nghe Giô-na giảng; và này, có một Đấng vĩ đại hơn Giô-na đang ở đây.”

Ánh Sáng của Thân Thể (Mat 5:15; 6:22-23)

33 “Không ai thắp đèn rồi đem để vào chỗ khuất hoặc để dưới cái thùng, nhưng để trên giá đèn, hầu ai bước vào đều có thể thấy ánh sáng. **34** Mắt người là đèn của thân thể người. Khi mắt người tốt, toàn thân người đầy ánh sáng; nhưng khi mắt người hư, toàn thân người đầy bóng tối. **35** Vậy hãy coi chừng để ánh sáng trong người không là bóng tối. **36** Vậy nếu toàn thân người đầy ánh sáng, không

có phần nào ở trong bóng tối, nó sẽ sáng hoàn toàn như khi có ánh đèn tỏa sáng trên người.”

Chúa Quở Trách Người Pha-ri-si và Các Thầy Dạy Giáo Luật

(Mat 23:1-36)

37 Khi Ngài đã giảng xong, một người Pha-ri-si đến mời Ngài dùng bữa với ông. Vậy Ngài vào trong nhà và ngồi vào bàn ăn. **38** Người Pha-ri-si thấy vậy thì lấy làm lạ vì Ngài không rửa tay trước khi ăn. **39** Nhưng Chúa nói với ông ấy, “**Này, những người Pha-ri-si các người chùi sạch bên ngoài chén đĩa, nhưng bên trong lại chứa đầy tham lam và gian ác. 40** Hỡi những kẻ đại, há chẳng phải Đấng dựng nên bên ngoài cũng dựng nên bên trong hay sao? **41** Thà hãy rộng lòng bố thí những gì các người có; này, mọi sự sẽ tinh sạch cho các người.

42 Khốn cho các người, những người Pha-ri-si, vì các người dâng một phần mười bạc hà, húng thơm, và mọi thứ rau, nhưng lại bỏ qua công lý và tình thương của Đức Chúa Trời. Các người phải làm những điều này, nhưng không được bỏ qua những điều kia.

43 Khốn cho các người, những người Pha-ri-si, vì các người thích ngồi ghế danh dự trong các hội đường và thích được chào hỏi kính cẩn giữa phố chợ. **44** Khốn cho các người, vì các người giống như những mộ hoang, bị người ta không biết nên giẫm lên.”

45 Bấy giờ một trong các luật sư cất tiếng nói với Ngài, “Thưa Thầy, Thầy nói như vậy là sỉ nhục chúng tôi.”

46 Nhưng Ngài đáp, “Khốn cho các người, các luật sư nữa, vì các người chất những gánh nặng khó mang trên người khác, còn chính các người thì không đụng ngón tay vào những gánh nặng đó. **47** Khốn cho các người, vì các người xây lăng mộ cho các tiên tri, những người đã bị tổ tiên các người giết. **48** Thế là các người làm chứng và đồng lòng về việc làm của tổ tiên các người, vì tổ tiên các người đã giết các vị ấy, còn các người thì xây lăng mộ cho họ. **49** Vì vậy sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời phán, ‘Ta sẽ sai các tiên tri và các sứ đồ đến với chúng, chúng sẽ giết người này và bắt bớ người kia,’ **50** để thế hệ này sẽ bị đòi nợ máu của tất cả các tiên tri đã đổ ra từ khi sáng thế, **51** từ máu của A-bên cho đến máu của Xa-cha-ri, người đã bị giết giữa bàn thờ và đền thờ. Phải, Ta nói với các người, thế hệ này sẽ bị đòi nợ máu ấy.

52 Khốn cho các người, các luật sư, vì các người cất đi chìa khóa của tri thức. Chính các người, các người không chịu vào, nhưng ai muốn vào, các người lại ngăn trở.”

53 Khi Ngài rời nơi đó ra đi, các thầy dạy giáo luật và những người Pha-ri-si bắt đầu làm dữ với Ngài; họ vặn hỏi Ngài nhiều điều **54** và rình xem Ngài nói lời nào sơ hở chẳng.

12

Chúa Cảnh Cáo về Đạo Đức Giả

(Mat 10:26-27)

1 Khi ấy một đám đông lên đến cả chục ngàn người tụ họp, đông đến độ họ giẫm lên nhau, Ngài bắt đầu nói trước với các môn đồ Ngài, “**Các người hãy coi chừng men của những người Pha-ri-si, đó là thói đạo đức giả.** **2** Chẳng có gì che đậy mà sẽ không bị phơi bày, chẳng có gì giấu kín mà sẽ không được biết đến. **3** Vậy những gì các người nói trong bóng tối sẽ được nghe rõ ngoài ánh sáng; những gì các người thì thầm trong phòng riêng sẽ được công bố từ sân thượng mái nhà.”

Đáng Đáng Kính Sợ

(Mat 10:28-31)

4 “Ta nói với các người, các bạn hữu Ta: Đừng sợ những kẻ chỉ có thể giết thân thể, rồi sau đó chẳng làm gì được nữa. **5** Nhưng Ta báo trước để các người biết phải sợ ai: Hãy sợ Đáng sau khi giết còn có quyền bỏ vào hỏa ngục. Phải, Ta nói với các người, hãy sợ Đáng ấy.

6 Chẳng phải năm con chim sẽ bán giá hai cắc bạc⁴⁵ sao? Dù vậy, không một con nào bị bỏ quên trước mặt Đức Chúa Trời. **7** Ngay cả tóc trên đầu các người cũng đã được đếm cả rồi. Đừng sợ, vì các người quý giá hơn nhiều chim sẽ.”

Xưng Nhận hay Chối Bỏ Chúa

(Mat 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8 “Ta nói với các người, ai xưng nhận Ta trước mặt người ta, Con Người cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời; **9** còn ai chối bỏ Ta trước mặt người ta thì sẽ bị chối bỏ trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời. **10** Kẻ nào nói phạm đến Con Người sẽ được tha thứ, nhưng ai nói phạm đến Đức Thánh Linh sẽ không được tha thứ. **11** Khi họ đem các người đến trước các hội đường, trước những người cai trị và những kẻ cầm quyền, đừng lo sẽ đối đáp thế nào hoặc nói gì hoặc sẽ phát biểu điều gì, **12** vì trong chính giờ đó Đức Thánh Linh sẽ dạy các người những điều phải nói.”

Chủ Điền Giàu Mà Dại

13 Khi ấy trong đám đông có người nói với Ngài, “Thưa Thầy, xin Thầy bảo anh tôi chia gia tài cho tôi.”

14 Ngài trả lời với người ấy, “Hỡi người kia, ai lập Ta làm thẩm phán hay làm người chia gia tài cho các người?”

45 nt: hai *assarion*; *assarion* là đơn vị tiền tệ rất nhỏ thời bấy giờ

15 Ngài phán với họ, “Hãy cẩn thận và hãy giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, vì sự sống con người không trị giá bằng có nhiều của cải.”

16 Ngài kể cho họ một ngụ ngôn rằng, “Ruộng của người phú hộ kia trúng mùa. **17** Người ấy tự nhủ, ‘Ta phải làm gì bây giờ, vì ta không còn chỗ để chứa các hoa lợi của ta nữa?’ **18** Người ấy nói tiếp, ‘Ta sẽ làm thế này: Ta sẽ dỡ bỏ các vựa lẫm này và xây các vựa lẫm khác lớn hơn. Ta sẽ chứa tất cả lúa gạo và những của cải ta vào các vựa lẫm đó, **19** rồi ta sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, ngươi đã có nhiều của cải tích trữ cho mình nhiều năm rồi. Hãy nghỉ ngơi, ăn, uống, và vui vẻ.’ **20** Nhưng Đức Chúa Trời phán với người ấy, ‘Hỡi kẻ dại, chính đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị đòi lại, bây giờ những của cải ngươi đã chuẩn bị sẽ thuộc về ai?’ **21** Những ai chỉ lo tích trữ của cải cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy.”

Tin Cậy vào Ông Quan Phòng

(Mat 6:25-34)

22 Ngài phán với các môn đồ Ngài, “Vì thế Ta nói với các ngươi, đừng lo lắng về cuộc sống rằng sẽ ăn gì, cũng đừng lo lắng về thân thể rằng sẽ mặc gì. **23** Vì linh hồn quan trọng hơn thức ăn, và thân thể quan trọng hơn quần áo. **24** Hãy xem loài quạ. Chúng chẳng gieo và chẳng gặt, chúng chẳng có kho thóc hay vựa lẫm, thế mà Đức Chúa Trời vẫn nuôi chúng. Các ngươi thật quý giá hơn loài chim biết bao. **25** Có ai trong các ngươi nhờ lo lắng mà có thể làm cho đời mình dài thêm một khắc⁴⁶ không? **26** Vậy nếu các ngươi không thể làm được một việc nhỏ như thế, tại sao phải lo lắng những việc khác làm chi? **27** Hãy xem loài hoa huệ, coi chúng mọc lên thế nào. Chúng chẳng làm lụng khó nhọc, cũng không kéo chỉ, nhưng Ta nói với các ngươi, dầu Vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, vua ấy cũng không mặc đẹp như một hoa nào trong các hoa ấy. **28** Nếu hoa cỏ ngoài đồng là giống nay còn sống mai bị tổng vào lò mà Đức Chúa Trời còn cho chúng mặc đẹp thế ấy thay, lẽ nào Ngài chẳng lo cho các ngươi sao, hỡi những kẻ yếu đức tin? **29** Các ngươi đừng tìm kiếm về việc ăn gì, uống gì, và đừng quá lo lắng về những việc ấy. **30** Vì các dân trên thế giới đều tìm kiếm những điều ấy, và Cha các ngươi đã biết các ngươi cần những điều ấy rồi. **31** Thay vào đó hãy tìm kiếm vương quốc của Ngài thì các ngươi sẽ được ban thêm những điều ấy nữa.

32 Hỡi đàn chiên bé nhỏ, đừng sợ, vì Cha các ngươi đã vui lòng ban vương quốc của Ngài cho các ngươi.

33 Hãy bán của cải các ngươi mà lấy tiền giúp đỡ người nghèo. Hãy sắm cho mình những túi tiền không cũ mòn hư lũng, một kho tàng không vơi cạn trên thiên đàng, nơi không kẻ trộm nào đến gần và không mối mọt nào phá hoại. **34** Vì của cải các ngươi ở đâu, lòng các ngươi cũng ở đó.”

46 nt: một cubit

Đầy Tớ Trung Tín

35 “Lưng các người hãy thắt sẵn và đèn các người hãy thấp sáng lên. **36** Các người hãy giống như những người đợi chủ đi dự tiệc cưới trở về; vừa khi chủ về đến nhà và gõ cửa thì mở ngay. **37** Phước cho những đầy tớ ấy, những người được chủ thấy đang thức đợi chủ về. Quả thật, Ta nói với các người, chủ sẽ thắt lưng, bảo họ ngồi xuống bàn ăn, rồi đến từng người mà phục vụ họ. **38** Nếu trong canh hai hay canh ba chủ về và thấy như vậy, thì phước cho những đầy tớ ấy thay.

39 Hãy biết rằng, nếu chủ nhà biết trước giờ nào kẻ trộm sẽ đến, chủ nhà sẽ không để cho kẻ trộm lén vào nhà. **40** Các người cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến trong giờ các người không ngờ.”

41 Phi-rơ hỏi, “Lạy Chúa, Ngài kể ngụ ngôn này cho chúng con hay cho mọi người?”

42 Chúa đáp, “Ai là người quản gia trung tín và khôn ngoan được chủ lập lên để cai quản các đầy tớ mình và để cấp phát lương thực cho họ đúng kỳ? **43** Phước cho đầy tớ ấy khi chủ về và thấy làm như vậy. **44** Quả thật, Ta nói với các người, chủ sẽ đặt người ấy cai quản tất cả tài sản mình. **45** Nhưng nếu đầy tớ ấy nghĩ trong lòng rằng, ‘Chủ ta sẽ về trễ,’ rồi đánh đập các tôi trai tớ gái, ăn uống, và nhậu nhẹt say sưa; **46** chủ của đầy tớ ấy sẽ về trong ngày nó không ngờ, trong giờ nó không biết, phạt nó bị đòn nát thân, và bắt nó chịu chung số phận với những kẻ bất trung.⁴⁷ **47** Đầy tớ nào biết điều chủ mình muốn mà không chuẩn bị sẵn sàng hoặc không làm theo ý chủ sẽ bị đòn nhiều. **48** Nhưng đầy tớ nào không biết ý chủ mà làm những chuyện đáng phạt sẽ bị đòn ít. Vì ai được ban cho nhiều sẽ bị đòi phải trả lời nhiều, và ai được giao phó nhiều sẽ bị hỏi nhiều hơn.”

Nguyên Do của Sự Chia Rẽ

(Mat 10:34-36)

49 “Ta đến để mang lửa đến trên đất. Ôi Ta ước chi lửa ấy đã bùng lên! **50** Có một phép báp-têm Ta phải chịu, và Ta đau buồn biết bao cho đến khi phép ấy được hoàn tất. **51** Các người tưởng Ta đến để mang hòa bình đến trên đất sao? Không đâu, Ta nói với các người, nhưng là chia rẽ. **52** Vì từ nay, năm người cùng một nhà sẽ chia rẽ nhau, ba chống lại hai và hai chống lại ba. **53** Họ sẽ chia rẽ nhau. Cha chống lại con trai, và con trai chống lại cha; mẹ chống lại con gái, và con gái chống lại mẹ; mẹ chồng chống lại nàng dâu, và nàng dâu chống lại mẹ chồng.”

Phải Nhận Biết Thời Triệu

(Mat 16:2-3; 5:25-26)

⁴⁷ ctd: những kẻ không tin

54 Ngài lại nói với đám đông, “Khi các người thấy mây giăng ở phương tây, các người bảo ngay rằng ‘Mưa bão sắp đến,’ và nó xảy ra như vậy. **55** Khi các người thấy gió nồm thổi đến, các người nói, ‘Trời sẽ oi bức,’ và nó xảy ra như thế. **56** Hỡi những kẻ đạo đức giả! Nhìn những hiện tượng của trời đất, các người có thể giải đoán những gì sẽ xảy đến, tại sao khi nhìn thời đại này các người lại không biết giải đoán? **57** Tại sao các người không tự mình phán đoán, để xem điều gì là đúng?”

58 Khi người đi với kẻ kiện cáo người đến trước quan tòa, dọc đường hãy cố gắng giải quyết cho xong việc tranh tụng với người ấy, kéo người ấy khỏi người đến quan tòa, quan tòa trao người cho cai ngục, và cai ngục bỏ người vào tù. **59** Ta nói với người, người sẽ không ra khỏi tù cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng.”

13

Khuyên Phải Ăn Năn

1 Trong lúc ấy mấy người ở đó thuật lại với Ngài về việc những người Ga-li-lê bị Phi-lát giết rồi lấy máu họ trộn với những lễ vật họ đem dâng. **2** Ngài đáp lời và nói với họ, “Các người nghĩ những người Ga-li-lê đó bị như vậy là có tội hơn mọi người Ga-li-lê khác sao? **3** Không đâu, Ta nói với các người, nếu các người không ăn năn, tất cả các người cũng sẽ chết mất như vậy. **4** Hay mười tám người bị Tháp Si-lô-am đổ xuống đè chết, các người nghĩ những người đó có tội hơn mọi người sống ở Giê-ru-sa-lem sao? **5** Không đâu, Ta nói với các người, nếu các người không ăn năn, tất cả các người cũng sẽ chết mất như vậy.”

Cây Vả Không Ra Trái

6 Bấy giờ Ngài kể ngụ ngôn này: “Một người kia trồng một cây vả trong vườn nho mình. Người ấy đến hái trái, nhưng chẳng thấy trái nào. **7** Vì thế ông nói với người làm vườn, ‘Anh coi, đã ba năm nay, tôi ra cây vả này tìm trái nhưng chẳng thấy trái nào. Vậy hãy đốn nó đi. Tại sao để nó choán đất?’ **8** Nhưng người làm vườn nói, ‘Thưa chủ, xin chủ để yên nó thêm một năm này nữa. Tôi sẽ đào xung quanh gốc nó và bón phân vào. **9** Có lẽ năm tới nó sẽ ra trái, còn không, xin chủ cứ cho đốn.’”

Chúa Chữa Lành Người Đàn Bà Bị Còng Lưng

10 Một ngày Sa-bát nọ Ngài giảng dạy trong một hội đường. **11** Đây, tại đó có một bà bị quỷ hại phải tàn tật đã mười tám năm. Bà cứ khòm lưng mãi chứ không thể đứng thẳng lên được. **12** Đức Chúa Jesus thấy bà, Ngài gọi bà lại và nói, “**Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyền.**” **13** Ngài đặt tay trên bà, lập tức bà đứng thẳng lên và bắt đầu tôn vinh Đức Chúa Trời.

14 Nhưng người quản lý hội đường nổi giận vì Đức Chúa Jesus chữa bệnh trong ngày Sa-bát. Ông nói với đám đông, “Có sáu ngày để làm việc. Muốn được chữa bệnh, hãy đến vào những ngày đó; đừng đến trong ngày Sa-bát.”

15 Nhưng Chúa trả lời ông và nói, “Hỡi các người, những kẻ đạo đức giả! Có ai trong các người trong ngày Sa-bát không mở dây cho bò hay lừa của mình rời máng cỏ để dắt nó đi uống nước chẳng? **16** Vậy tại sao con gái của Áp-ra-ham này đã bị Sa-tan trói buộc mười tám năm nay lại không được mở trói để hưởng tự do trong ngày Sa-bát?”

17 Sau khi Ngài nói như vậy, những kẻ chống đối Ngài cảm thấy xấu hổ, còn mọi người trong đám đông đều vui mừng vì những việc vinh diệu Ngài làm.

Hạt Cải

(Mat 13:31-32; Mác 4:30-32)

18 Vậy Ngài nói, “Vương quốc Đức Chúa Trời giống như gì? Ta phải ví sánh nó với gì? **19** Vương quốc Đức Chúa Trời giống như hạt cải người kia gieo trong vườn mình. Nó mọc lên và trở thành một cây, và chim trời đến làm tổ trong cành nó.”

Men

(Mat 13:33)

20 Ngài lại nói, “Ta phải ví sánh vương quốc Đức Chúa Trời với gì? **21** Vương quốc Đức Chúa Trời giống như men người đàn bà kia lấy đem trộn vào ba đấu bột cho đến khi bột dậy cả lên.”

Cửa Hẹp

(Mat 7:13-14, 21-23)

22 Ngài đi khắp các thành và các làng vừa giảng dạy vừa tiến về Giê-ru-sa-lem. **23** Có người hỏi Ngài, “Lạy Chúa, có phải chỉ có một ít người được cứu không?”

Ngài đáp, **24** “Hãy gắng sức vào cửa hẹp, vì Ta nói với các người, nhiều người sẽ tìm cách vào nhưng không vào được. **25** Một khi chủ nhà đã dậy và đóng cửa, nếu các người còn đứng bên ngoài, gõ cửa, và nói, ‘Chủ ơi, xin mở cửa cho chúng tôi.’ Bấy giờ chủ sẽ nói với các người, ‘Ta không biết các người từ đâu đến.’ **26** Khi ấy các người sẽ nói, ‘Chúng tôi đã từng ăn và uống trước mặt ngài. Ngài đã từng giảng dạy trong các đường phố của chúng tôi.’ **27** Bấy giờ chủ sẽ nói, ‘Ta nói với các người, Ta không biết các người từ đâu đến. Hãy rời khỏi ta, hỡi những kẻ làm việc gian tà.’ **28** Bấy giờ sẽ có khóc lóc và nghiến răng khi các người thấy Áp-ra-ham, I-sác, Gia-cốp, và các tiên tri được ở trong vương quốc Đức Chúa Trời, còn các người lại bị ném ra ngoài. **29** Khi ấy người ta từ phương đông, phương tây, phương bắc, và phương nam sẽ đến ngồi dự

tiệc trong vương quốc Đức Chúa Trời. **30** Nay, có những kẻ cuối sẽ lên đầu và những kẻ đầu sẽ thành cuối.”

Con Cáo Già Hê-rốt

31 Ngay lúc đó có mấy người Pha-ri-si đến nói với Ngài, “Thầy nên rời khỏi nơi này, vì Hê-rốt⁴⁸ muốn giết Thầy đó.”

32 Ngài nói với họ, “Hãy đi nói với con chồn cáo ấy, ‘Hôm nay và ngày mai Ta đuổi quỷ và chữa bệnh, ngày thứ ba Ta sẽ hoàn tất công việc của Ta.’ **33** Nhưng hôm nay, ngày mai, và ngày mốt Ta phải tiếp tục cuộc hành trình, vì một tiên tri không thể chết bên ngoài Giê-ru-sa-lem.”

Chúa Quờ Trách Giê-ru-sa-lem (Mat 23:37-39)

34 “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, người giết các tiên tri và ném đá những người được sai đến với người! Bao nhiêu lần Ta muốn tập hợp con cái người lại, như gà mẹ gọi con đến và ấp che dưới cánh, nhưng các người không chịu. **35** Nay, Ta phó mặc nhà các người cho các người. Ta nói với các người: Các người sẽ không thấy Ta nữa cho đến khi các người nói,

‘Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa ngự đến!’”⁴⁹

14

Chúa Chữa Lành Người Bị Phù Thũng

1 Một ngày Sa-bát nọ Ngài đến nhà một người lãnh đạo những người Pha-ri-si để dùng bữa. Họ chăm chú theo dõi Ngài. **2** Nay, ngay trước mặt Ngài có một người bị phù thũng. **3** Đức Chúa Jesus cất tiếng hỏi các luật sư và những người Pha-ri-si ở đó rằng, “**Trong ngày Sa-bát có được phép chữa bệnh hay không?**” **4** Nhưng họ đều làm thinh. Ngài đỡ lấy người bệnh, chữa lành, rồi cho người ấy ra về. **5** Đoạn Ngài nói với họ, “**Trong vòng các người, ai có con mình hay bò mình bị rớt xuống giếng trong ngày Sa-bát mà không kéo nó lên ngay chằng?**” **6** Không ai có thể trả lời Ngài tiếng nào.

Đừng Tôn Mình Lên

7 Khi Ngài thấy những người được mời đến dự tiệc đều chọn những chỗ danh dự mà ngồi, Ngài kể cho họ ngụ ngôn này:

⁴⁸ Herod Antipas
⁴⁹ Thi 118:26

8 “Khi các người được mời dự tiệc cưới, đừng tự động ngồi vào chỗ danh dự, kéo có người nào tôn trọng hơn người được chủ tiệc mời đến, **9** và chủ tiệc, người đã mời người và người khách kia, sẽ đến nói với người, ‘Xin bạn hãy nhường chỗ cho vị này,’ rồi người phải xấu hổ mà đi xuống chỗ cuối chạng. **10** Nhưng khi các người được mời dự tiệc, hãy chọn những chỗ cuối mà ngồi, rồi khi chủ tiệc đến, người ấy có thể nói với người, ‘Bạn ơi, mời bạn lên ngồi trên này.’ Bấy giờ người sẽ được tôn trọng trước mặt những người đang ngồi đồng bàn với mình. **11** Bởi vì ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”

Mời Ai Khi Đãi Khách

12 Ngài cũng nói với người mời Ngài đến dự tiệc, “Khi người mời ai dùng bữa trưa hay bữa tối, đừng mời bạn bè, anh em, bà con, hay những láng giềng giàu có của người, kéo họ cũng mời người lại và như thế người đã được đáp lễ. **13** Nhưng khi người đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, hoặc đui mù. **14** Người sẽ được phước vì họ không có chi để đáp lễ. Còn người sẽ được đền đáp trong ngày những người công chính sống lại.”

Khách Kiếu Từ Dự Tiệc

(Mat 22:1-10)

15 Nghe thế một trong những người ngồi chung bàn với Ngài nói với Ngài, “Phước cho người sẽ ăn tiệc trong vương quốc Đức Chúa Trời.”

16 Ngài nói với ông ấy, “Một người kia đãi một tiệc thật lớn và đã mời nhiều người. **17** Gần đến giờ khai tiệc, ông sai đầy tớ mình đến nói với những người đã được mời rằng, ‘Xin mời đến, vì mọi sự đã sẵn sàng.’ **18** Nhưng mọi người đều đồng loạt kiếu từ. Người thứ nhất nói, ‘Tôi mới mua đám ruộng; tôi phải đi xem nó; xin cho tôi kiếu.’ **19** Người khác nói, ‘Tôi mới mua năm đôi bò; tôi phải đi cày thửa chúng; xin cho tôi kiếu.’ **20** Người khác nữa lại nói, ‘Tôi mới cưới vợ, nên tôi không thể đến được.’ **21** Đầy tớ trở về báo cáo với chủ những điều ấy. Bấy giờ người chủ nổi giận, ông bảo đầy tớ của ông, ‘Hãy đi mau ra các đường phố và các ngõ hẻm trong thành, đem những người nghèo khó, tàn tật, đui mù, và què quặt vào đây.’ **22** Chẳng bao lâu sau người đầy tớ nói, ‘Thưa chủ, việc chủ truyền đã được thực hiện, nhưng vẫn còn chỗ trống.’

23 Người chủ bảo, ‘Hãy ra các đại lộ và các đường nhỏ, cố mời người ta vào đây, để nhà ta sẽ đầy người, **24** vì ta nói với các người, tất cả những kẻ được mời trước kia, không ai sẽ ném một miếng trong bữa tiệc của ta.’”

Điều Kiện Để Làm Môn Đồ Chúa

(Mat 10:37-38)

25 Lúc ấy một đoàn đông đi theo Ngài, Ngài quay lại và nói với họ, **26** “Nếu ai đến với Ta mà không yêu Ta hơn⁵⁰ cha, mẹ, vợ, con, anh em, chị em, và ngay cả mạng sống của chính mình thì không thể làm môn đồ Ta. **27** Nếu ai không vác thập tự giá mình mà theo Ta thì không thể làm môn đồ Ta.

28 Vì ai trong các người muốn xây một cái tháp mà trước hết không ngồi xuống tính phí tổn, xem có đủ khả năng để hoàn tất công trình xây cất ấy chẳng? **29** Nếu không, sau khi xây nền, rồi không thể hoàn tất, khiến ai nấy thấy vậy đều chê cười **30** rằng, ‘Người này đã khởi công xây cất nhưng không đủ sức để hoàn tất.’

31 Hoặc có vua nào kéo quân đi giao chiến với vua khác mà trước hết không ngồi xuống bàn tính, xem mười ngàn quân của mình có thể thắng nổi hai mươi ngàn quân của kẻ sẽ giao chiến với mình chẳng? **32** Nếu liệu sức không thắng nổi thì khi vua kia vẫn còn ở xa, hãy sai sứ giả đến cầu hòa.

33 Cũng vậy, ai trong các người không từ bỏ tất cả những gì mình có thì không thể làm môn đồ Ta.”

Muối Mất Mặn

(Mat 5:13; Mác 9:50)

34 “Muối là vật tốt, nhưng nếu muối mất mặn, làm sao để nó mặn lại? **35** Muối ấy không thể dùng để bón đất hay làm phân bón. Người ta phải quăng nó đi. Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe.”

15

Con Chiên Lạc

(Mat 18:12-14)

1 Khi ấy tất cả những người thu thuế và những kẻ tội lỗi đến gần Ngài để nghe Ngài giảng dạy. **2** Thấy vậy những người Pha-ri-si và các thầy dạy giáo luật làm bầm rằng, “Người này tiếp những kẻ tội lỗi và ăn uống với chúng.” **3** Vì vậy Ngài kể cho họ ngụ ngôn này:

4 “Ai trong các người có một trăm con chiên, nếu bị mất một con, mà không để chín mươi chín con kia trong đồng, và đi tìm con bị mất cho đến khi tìm được chẳng? **5** Khi đã tìm được rồi, người ấy vui mừng vác nó lên vai mang về. **6** Khi về đến nhà, người ấy mời bạn bè và láng giềng đến và nói, ‘Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên bị mất.’

7 Cũng vậy, Ta nói với các người, trên thiên đàng sẽ vui mừng về một người tội lỗi ăn năn hơn về chín mươi chín người ngay lành không cần ăn năn.”

50 nt: không ghét (cách nói để nhấn mạnh)

Đồng Bạc Mất

8 “Hoặc có người phụ nữ nào có mười đồng bạc,⁵¹ nếu bị mất một đồng mà lại không thắp đèn, quét nhà, và tìm kiếm kỹ càng cho đến khi tìm được chẳng? **9** Khi đã tìm được rồi, người ấy mời bạn bè và láng giềng đến và nói, ‘Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng bạc bị mất.’

10 Cũng vậy, Ta nói với các ngươi, sẽ có vui mừng trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời về một người tội lỗi ăn năn.”

Đứa Con Phóng Đãng

11 Ngài lại nói, “Một người kia có hai con trai. **12** Người con thứ nói với cha, ‘Thưa cha, xin cha cho con phần gia tài sẽ thuộc về con.’ Người cha chia gia tài cho hai con. **13** Chẳng bao lâu sau đó, người con thứ tóm thâu tất cả những gì thuộc về mình và lên đường đi phương xa. Ở đó anh tiêu xài phung phí tài sản của mình và sống rất phóng đãng. **14** Sau khi anh đã tiêu sạch mọi sự mình có, cả xứ gặp phải một nạn đói rất trầm trọng, và anh bắt đầu lâm vào cảnh túng thiếu. **15** Anh xin đi làm thuê cho một người bản xứ. Người ấy sai anh ra đồng chăn heo. **16** Anh ao ước được lấy vỏ đậu của heo ăn để ăn cho no, nhưng người ta không cho. **17** Bấy giờ anh mới giác ngộ và nói, ‘Bao nhiêu người làm thuê ở nhà cha ta có cơm bánh ăn không hết, còn ta ở đây lại bị chết đói thế này.’ **18** Ta sẽ đứng dậy, trở về với cha ta, và thưa với cha ta rằng, ‘Thưa cha, con đã phạm tội với Trời và với cha. **19** Con không xứng đáng được gọi là con của cha nữa. Xin cha cho con được như một người làm thuê của cha.’

20 Đoạn anh đứng dậy và trở về với cha anh. Trong khi anh còn ở đàng xa, người cha đã trông thấy và động lòng thương xót. Ông chạy đến ôm lấy anh và hôn anh. **21** Người con nói với ông, ‘Thưa cha, con đã phạm tội với Trời và với cha. Con không xứng đáng được gọi là con của cha nữa.’ **22** Nhưng người cha bảo các đầy tớ của ông, ‘Hãy mau mau lấy áo choàng tốt nhất mặc cho cậu, hãy đeo nhẫn vào ngón tay cậu, hãy lấy giày mang vào chân cậu, **23** và hãy bắt một bò con mập làm thịt để chúng ta ăn mừng, **24** vì con của tôi đây tưởng đã chết mà bây giờ còn sống, tưởng đã mất mà bây giờ đã tìm lại được.’ Thế là họ bắt đầu ăn mừng.

25 Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh về gần đến nhà và nghe có tiếng đàn ca nhảy múa, **26** anh gọi một đầy tớ đến và hỏi xem trong nhà có chuyện gì. **27** Người ấy đáp, ‘Em cậu vừa trở về. Cha cậu đã bắt bò con mập làm thịt, vì thấy cậu ấy trở về bình an mạnh khỏe.’ **28** Người con cả liền nổi giận và không chịu vào nhà; vì thế cha anh đi ra và khuyên anh. **29** Nhưng anh trả lời và nói với cha anh, ‘Cha xem đó, bao nhiêu năm nay con phục vụ cha, con không bao giờ làm trái lệnh cha, nhưng chưa bao giờ cha cho con một con dê con để con vui vẻ với bạn bè. **30** Nhưng khi thằng con ấy của cha, đứa đã

51 nt: mười *drachmas*, một *drachma* tương đương với tiền lương của một công nhân làm một ngày

phung phí gia tài của cha với phường đĩ điếm, trở về thì cha làm thịt bò con mập ăn mừng!

31 Nhưng người cha nói với anh, ‘Con ơi, con luôn luôn ở với cha. Tất cả những gì của cha là của con. **32** Nhưng bây giờ chúng ta nên làm tiệc ăn mừng và vui vẻ, vì em con đây đã chết mà bây giờ lại sống, đã mất mà bây giờ đã tìm lại được.’”

16

Người Quản Gia Bất Chính

1 Bây giờ Ngài cũng nói với các môn đồ, “Một người giàu kia có một quản gia, và quản gia ấy bị tố cáo là hoang phí tài sản của chủ. **2** Chủ gọi quản gia ấy đến và bảo, ‘Anh đã làm gì mà tôi nghe báo cáo như thế? Hãy khai trình việc quản lý của anh cho tôi xem, vì anh sẽ không làm quản gia nữa.’ **3** Quản gia ấy tự nhủ, ‘Ta sẽ làm gì bây giờ, vì chủ cách chức quản gia của ta? Cuộc đất thì ta không đủ sức, còn ăn mày thì xấu hổ quá. **4** Thôi ta biết phải làm gì rồi, để khi bị mất chức quản gia, sẽ có người tiếp ta vào nhà họ.’

5 Quản gia ấy bèn gọi từng con nợ của chủ đến. Anh hỏi người thứ nhất, ‘Ông nợ chủ tôi bao nhiêu?’ **6** Người ấy đáp, ‘Một trăm thùng dầu.’ Anh bảo, ‘Hãy lấy giấy nợ của ông, ngồi xuống mau, và viết năm chục.’ **7** Rồi anh hỏi người khác, ‘Ông nợ bao nhiêu?’ Người ấy đáp, ‘Một trăm thùng lúa.’ Anh bảo người ấy, ‘Hãy lấy giấy nợ của ông và viết tám chục.’ **8** Chủ khen người quản gia bất lương ấy, vì anh ta đã hành động cách tinh ranh. Thật vậy, khi xử sự với người đồng thời với mình, con cái của thế gian này hành động tinh ranh hơn con cái của ánh sáng. **9** Nên Ta nói cùng các ngươi, hãy dùng tiền của bất chính để kết thêm bạn bè, hầu khi tiền của ấy hết, họ sẽ tiếp các ngươi vào ở⁵² với họ mãi.”

Quản Lý Trung Tín

10 “Ai trung tín trong việc nhỏ cũng sẽ trung tín trong việc lớn. Ai bất chính trong việc nhỏ cũng sẽ bất chính trong việc lớn. **11** Vậy nếu các ngươi không trung tín đối với của cải phi nghĩa, ai dám trao cho các ngươi quản lý của cải chân chính? **12** Nếu các ngươi không trung tín đối với những gì của người khác, ai dám trao cho các ngươi những gì thuộc về các ngươi?”

13 Không đầy tớ nào có thể làm tôi hai chủ, vì đầy tớ ấy sẽ ghét chủ này và thương chủ kia, hoặc trọng chủ này và khinh chủ kia. Các ngươi không thể nào vừa làm tôi Đức Chúa Trời và vừa làm tôi tiền của.”

52 nt: lều

Chúa Quờ Trách Người Pha-ri-si

14 Người Pha-ri-si là những kẻ ham tiền, khi nghe Ngài nói những điều ấy, họ nhạo cười Ngài. **15** Ngài nói với họ, “Các ngươi là những kẻ làm ra vẻ công chính trước mặt người ta, nhưng Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ các ngươi, vì những gì được đề cao trước mặt loài người là gồm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.”

Những Lời Dạy Khác của Chúa

(Mat 11:12-13; 5:31-32; Mác 10:11-12)

16 “Luật Pháp và Các Tiên Tri có hiệu lực đến thời của Giảng, từ đó trở đi, Tin Mừng của vương quốc Đức Chúa Trời được rao giảng và mọi người lấn ép nhau để vào.

17 Trời đất sẽ qua đi để hơn một nét chữ trong Luật Pháp bị xóa bỏ.

18 Ai ly dị vợ rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình. Còn ai cưới người đàn bà đã ly dị chồng cũng phạm tội ngoại tình.”

Người Giàu và La-xa-rơ

19 “Có một người giàu kia mặc toàn vải tía và vải gai mịn, hằng ngày ăn uống tiệc tùng rất xa xỉ. **20** Cũng có một người nghèo nọ tên là La-xa-rơ, nằm ngoài cổng nhà người giàu ấy, mình đầy ghẻ chốc, **21** và thềm ăn những thức ăn trên bàn người giàu ấy rơi xuống; cũng có mấy con chó đến liếm ghẻ trên mình ông. **22** Thời gian trôi qua, người nghèo qua đời, các thiên sứ đem ông để vào lòng Áp-ra-ham. Người giàu cũng chết, và được đem chôn.

23 Đang khi chịu đau khổ dưới âm phủ,⁵³ người giàu ngước mắt lên, trông thấy Áp-ra-ham ở xa xa, và có La-xa-rơ ở trong lòng ông ấy, **24** ông kêu lên và nói, ‘Tổ Phụ Áp-ra-ham ôi, xin thương xót con, và sai La-xa-rơ nhúng đầu ngón tay vào nước và nhỏ vào cho mát lưỡi con, vì con bị đau khổ trong lửa này quá đổi.’

25 Nhưng Áp-ra-ham đáp, ‘Con ơi, hãy nhớ rằng lúc còn sinh tiền con đã hưởng biết bao điều sung sướng, còn La-xa-rơ phải chịu nhiều bất hạnh; nhưng bây giờ nó được an ủi ở đây, còn con phải chịu đau đớn. **26** Hơn nữa, giữa chúng tôi và các con có một vực sâu rất lớn ngăn cách, đến nỗi nếu ai muốn từ đây qua bên các con, hoặc nếu ai muốn từ bên đó qua bên chúng tôi, cũng không thể nào qua được.’

27 Người giàu nói, ‘Nếu vậy, tổ phụ ơi, xin sai La-xa-rơ về nhà cha con, **28** vì con còn năm anh em nữa, để ông ấy cảnh cáo họ, kéo họ cũng bị sa vào chốn khổ hình này chăng.’

53 nt: *hades*

29 Áp-ra-ham đáp, ‘Họ đã có Môi-se và Các Tiên Tri rồi. Hãy để họ nghe lời các vị ấy.’

30 Nhưng người giàu thừa, ‘Không đâu, Tổ Phụ Áp-ra-ham ơi, nhưng nếu có ai từ cõi chết trở về nói với họ, thì họ sẽ ăn năn.’

31 Áp-ra-ham đáp, ‘Nếu họ không nghe lời Môi-se và Các Tiên Tri, thì dù có ai từ cõi chết sống lại nói, họ cũng không chịu thuyết phục đâu.’”

17

Tội Gây Có Vấp Ngã (Mat 18:6-7; Mác 9:42)

1 Bấy giờ Ngài nói với các môn đồ Ngài, “Thật khó tránh khỏi sự vấp ngã sẽ đến, nhưng khôn thay cho kẻ gây cho người ta vấp ngã. **2** Thà nó bị buộc một cối đá vào cổ và bị quăng xuống biển còn hơn để nó gây cho một trong những đứa trẻ này vấp ngã.”

Tha Thứ Nhau (Mat 18:21-22)

3 “Hãy coi chừng, nếu anh chị em nào của người phạm tội, hãy khiển trách người ấy; nếu người ấy ăn năn, hãy tha thứ người ấy. **4** Nếu người ấy có lỗi với người bảy lần một ngày, và bảy lần đều trở lại và nói với người, ‘Tôi ăn năn,’ hãy tha lỗi người ấy.”

Sức Mạnh của Đức Tin

5 Các sứ đồ thưa với Ngài, “Xin thêm đức tin cho chúng con.”

6 Chúa đáp, “Nếu các người có đức tin bằng hạt cải, các người có thể bảo cây dâu này, ‘Hãy nhổ gốc lên và trồng dưới biển,’ thì nó sẽ vâng lời các người.”

Tinh Thần Khiêm Tốn Phục Vụ

7 “Có người nào trong các người bảo đầy tớ mình vừa đi cày về hay vừa chăn chiên ở ngoài đồng về, ‘Hãy mau ngồi xuống ăn’ chẳng? **8** Chứ chẳng phải người ấy bảo đầy tớ mình, ‘Hãy chuẩn bị bữa ăn cho tôi, hãy thất lưng hầu bàn trong khi tôi ăn uống, rồi sau đó anh mới ăn uống’ chẳng? **9** Người ấy há mang ơn đầy tớ đó khi nó làm theo lệnh mình chẳng? **10** Các người cũng thế, khi các người làm xong những gì đã được ra lệnh, hãy nói, ‘Chúng tôi là những đầy tớ vô ích, những gì chúng tôi làm chỉ là bổn phận của chúng tôi.’”

Chúa Chữa Lành Mươi Người Phung

11 Trên đường đến Giê-ru-sa-lem Ngài đi qua vùng giáp ranh giữa miền Sa-ma-ri và Ga-li-lê. **12** Khi Ngài vào một làng kia, mười người phung ra đón Ngài. Họ đứng cách xa, **13** cất tiếng lớn kêu van, “Lạy Đức Chúa Jesus, Thầy ôi, xin thương xót chúng tôi.”

14 Thấy vậy, Ngài bảo họ, “**Hãy đi trình diện với các tư tế.**” Đang khi đi đường, họ thấy phung hủi trên người biến sạch. **15** Một người trong họ, khi thấy mình được chữa lành, liền quay lại, lớn tiếng tôn vinh Đức Chúa Trời. **16** Người ấy quỳ sấp mặt xuống nơi chân Ngài và cảm ơn Ngài, và người ấy là một người Sa-ma-ri. **17** Bấy giờ Đức Chúa Jesus cất tiếng và nói, “**Chẳng phải cả mười người đều được sạch phung sao? Còn chín người kia ở đâu? 18 Tại sao không ai trở lại và tôn vinh Đức Chúa Trời ngoại trừ người ngoại quốc này?**” **19** Đoạn Ngài nói với người ấy, “**Hãy đứng dậy và đi. Đức tin của ngươi đã làm cho ngươi được chữa lành.**”

Bản Thẻ của Nước Trời

20 Khi ấy những người Pha-ri-si hỏi Ngài khi nào vương quốc Đức Chúa Trời sẽ đến, Ngài trả lời họ và nói, “**Vương quốc Đức Chúa Trời không đến bằng những gì có thể quan sát được. 21 Người ta không thể nói, ‘Này, nó ở đây,’ hoặc ‘Kìa, nó ở đó,’ vì này, vương quốc Đức Chúa Trời ở trong⁵⁴ các ngươi.**”

Ngày Chúa Đến

(Mat 24:23-28, 37-41)

22 Đoạn Ngài nói với các môn đồ, “**Sẽ đến một thời các ngươi mong được thấy chỉ một ngày trong những ngày của Con Người, nhưng các ngươi sẽ không thấy. 23 Người ta sẽ nói với các ngươi, ‘Kìa, Ngài ở đó!’ hoặc ‘Này, Ngài ở đây!’ Các ngươi đừng đi và đừng bỏ công tìm kiếm. 24** Vì như chớp lòe sáng từ phương trời này vụt sáng đến phương trời kia thế nào, Con Người sẽ xuất hiện trong ngày của Người cũng thế ấy. **25** Nhưng trước hết, Người phải chịu nhiều đau khổ và bị thế hệ này khước từ. **26** Như trong thời Nô-ê thế nào, trong thời của Con Người cũng thế ấy: **27** người ta ăn, uống, cưới, gả cho đến khi Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt ập đến và hủy diệt tất cả. **28** Giống như trong thời của Lót: người ta ăn, uống, mua, bán, trồng tía, và xây dựng **29** cho đến ngày Lót ra khỏi Sô-đôm, bấy giờ mưa lửa và diêm sinh từ trời sa xuống và hủy diệt tất cả. **30** Trong ngày Con Người được hiển lộ cũng sẽ như vậy. **31** Trong ngày ấy, ai đang ở trên sân thượng mà có cửa của cải đang để trong nhà, đừng xuống lấy ra. Tương tự, ai đang ở ngoài đồng, đừng trở về nhà. **32** Hãy nhớ đến vợ Lót. **33** Ai tìm cách giữ mạng sống mình sẽ mất nó, còn ai liều bỏ mạng sống mình sẽ giữ được nó. **34** Ta nói với các ngươi, trong đêm ấy, có hai người nằm chung một giường, một người được đem đi, một người bị bỏ lại. **35** Có hai người đàn

54 ctd: ở giữa các ngươi

bà xây chung một cối, một người được đem đi, một người bị bỏ lại. [36 Có hai người đang ở ngoài đồng, một người được đem đi, một người bị bỏ lại.]”⁵⁵

37 Họ hỏi Ngài và nói, “Lạy Chúa, tại đâu?”

Ngài trả lời họ, “Xác chết ở đâu, kên kên bâu lại đó.”

18

Góa Phụ và Quan Án Bất Công

1 Bấy giờ Ngài kể cho họ một ngụ ngôn để dạy họ phải cầu nguyện luôn và đừng nản chí. **2** Ngài nói, “Trong thành kia có một quan tòa không kính sợ Đức Chúa Trời và cũng không vị nể người nào. **3** Trong thành đó cũng có một góa phụ. Bà đó cứ đến kêu nài với quan tòa, ‘Xin ngài thực thi công lý cho tôi đối với kẻ nghịch tôi.’ **4** Quan tòa ấy từ chối đã lâu, nhưng cuối cùng ông tự nhủ, ‘Dù ta không kính sợ Đức Chúa Trời và không vị nể người nào, **5** nhưng vì bà góa này cứ đến quấy rầy ta, ta phải thực thi công lý cho bà ấy, kéo bà ấy cứ đến mãi, làm mệt mỏi ta.’”

6 Đoạn Chúa nói tiếp, “Hãy nghe những lời quan tòa bất công ấy nói. **7** Vậy lẽ nào Đức Chúa Trời không thực thi công lý cho những người được chọn, những người ngày đêm kêu cầu Ngài, mà chậm trễ cứu giúp họ sao? **8** Ta nói với các ngươi: Ngài sẽ vội vàng thực thi công lý cho họ. Tuy nhiên khi Con Người đến, liệu Con Người sẽ thấy đức tin còn trên mặt đất chăng?”

Ngươi Pha-ri-si và Ngươi Thu Thuế

9 Ngài cũng kể ngụ ngôn này để dạy những người cậy mình, cho mình là công chính, mà khinh chê người khác.

10 “Hai người đi lên đền thờ để cầu nguyện; một người là người Pha-ri-si, còn người kia là người thu thuế. **11** Người Pha-ri-si đứng riêng ra và cầu nguyện thế này, ‘Lạy Đức Chúa Trời, con tạ ơn Ngài, vì con không như những người khác, tham lam, bất chính, ngoại tình, hoặc như người thu thuế này. **12** Con kiêng ăn mỗi tuần hai lần, và con dâng một phần mười mọi lợi tức của con.’”

13 Còn người thu thuế đứng đằng xa, không dám ngước mắt lên trời, vừa đấm ngực vừa thưa rằng, ‘Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, một kẻ tội lỗi.’”

14 Ta nói với các ngươi, người thu thuế này, khi đi xuống để về nhà mình, đã được xưng công chính chứ không phải người kia, vì ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống, còn ai hạ mình xuống sẽ được tôn lên.”

⁵⁵ Một số bản cổ không có câu 36

Chúa và Trẻ Thơ

(Mat 19:13-15; Mác 10:13-16)

15 Bấy giờ người ta đem các trẻ thơ đến Ngài để Ngài đặt tay trên chúng, nhưng khi các môn đồ thấy vậy, họ quở trách những người ấy. **16** Nhưng Đức Chúa Jesus gọi họ lại và nói, “**Hãy để các trẻ thơ đến với Ta, đừng ngăn cấm chúng, vì vương quốc Đức Chúa Trời thuộc về những người như các trẻ thơ này.** **17** Quả thật, Ta nói với các ngươi, người nào không tiếp nhận vương quốc Đức Chúa Trời như một trẻ thơ thì không cách nào vào đó được.”

Một Vị Quan Giàu Có

(Mat 19:16-30; Mác 10:17-31)

18 Một vị quan kia hỏi Ngài rằng, “Thưa Thầy thiện hảo, tôi phải làm gì để hưởng sự sống đời đời?”

19 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Tại sao ngươi gọi Ta là thiện hảo? Chẳng có ai thiện hảo ngoại trừ một mình Đức Chúa Trời.** **20** Ngươi biết các điều răn này:

‘Ngươi chớ phạm tội ngoại tình.
Ngươi chớ sát nhân.
Ngươi chớ trộm cắp.
Ngươi chớ làm chứng dối.
Ngươi hãy hiếu kính cha mẹ ngươi.’”⁵⁶

21 Người ấy đáp, “Tôi đã giữ tất cả những điều đó từ khi còn trẻ.”

22 Khi Đức Chúa Jesus nghe thế, Ngài nói với ông, “**Ngươi còn thiếu một điều: hãy bán tất cả những gì ngươi có, đem tiền phân phát cho người nghèo, để ngươi có kho báu trên trời, rồi hãy đến, theo Ta.**” **23** Khi ông nghe thế, ông trở nên rất buồn, vì ông rất giàu.

24 Khi Đức Chúa Jesus thấy ông rất buồn, Ngài nói, “**Người giàu vào vương quốc Đức Chúa Trời thật khó thay!** **25** Vì con lạt đà chui qua lỗ cây kim may còn dễ hơn người giàu vào vương quốc Đức Chúa Trời.”

26 Những người ở đó nghe thế bèn nói, “Nếu vậy thì ai có thể được cứu?”

27 Ngài đáp, “**Những gì không thể làm được đối với loài người đều có thể làm được đối với Đức Chúa Trời.**”

28 Phi-rơ nói, “Thầy xem, chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy.”

⁵⁶ Xuất 20:12-16; Phục 5:16-20

29 Ngài đáp, “Quả thật, Ta nói với các ngươi, không ai rời nhà, xa vợ, lia anh em hoặc cha mẹ hoặc con cái vì vương quốc Đức Chúa Trời **30** mà sẽ không nhận lại bội phần hơn trong đời này và sự sống đời đời trong đời sau.”

Chúa Báo Trước về Sự Chết và Sự Sống Lại của Ngài

(lần thứ ba)

(Mat 20:17-19; Mác 10:32-34)

31 Sau đó Ngài đem mười hai sứ đồ riêng ra và nói với họ, “Này, chúng ta đi lên Giê-ru-sa-lem, và tất cả những gì các tiên tri đã viết về Con Người sẽ được ứng nghiệm. **32** Vì Con Người sẽ bị nộp cho dân ngoại, và sẽ bị nhạo báng, làm nhục, và phỉ nhổ. **33** Sau khi đánh đòn Người, chúng sẽ giết Người, nhưng ngày thứ ba Người sẽ sống lại.” **34** Tuy nhiên họ chẳng hiểu những điều ấy; ý nghĩa những lời ấy đã bị che khuất đối với họ, và họ không nhận biết được những điều Ngài nói.

Chúa Chữa Lành Người Mù

(Mat 29:29-34; Mác 10:46-52)

35 Khi Ngài đến gần Thành Giê-ri-cô, ở đó có một người mù ngồi bên lề đường ăn xin. **36** Nghe tiếng đám đông đi qua, ông hỏi có chuyện gì xảy ra. **37** Họ nói với ông rằng Đức Chúa Jesus người Na-xa-rét sắp đi ngang qua đây.

38 Ông kêu to rằng, “Lạy Đức Chúa Jesus, Con Vua Đa-vít, xin thương xót con!” **39** Những người đi trước đám đông rầy la ông, bảo ông im, nhưng ông càng gào to hơn, “Lạy Con Vua Đa-vít, xin thương xót con!”

40 Đức Chúa Jesus đứng lại và truyền đem ông đến với Ngài; khi ông đến gần, Ngài hỏi ông, **41** “Ngươi muốn Ta làm gì cho ngươi?”

Ông đáp, “Lạy Chúa, xin cho con được thấy trở lại.”

42 Đức Chúa Jesus nói với ông, “Hãy thấy trở lại; đức tin của ngươi đã làm cho ngươi được chữa lành.” **43** Ngay lập tức ông thấy được. Ông đi theo Ngài và tôn vinh Đức Chúa Trời, và mọi người trong đoàn dân thấy vậy đều ca ngợi Đức Chúa Trời.

19

Chúa Vào Nhà Xa-chê

1 Ngài vào Thành Giê-ri-cô và đi xuyên qua thành. **2** Này, trong thành có một người tên là Xa-chê. Ông làm trưởng ty thuế vụ và giàu có. **3** Ông muốn xem Đức Chúa Jesus là ai, nhưng vì đám đông ông không thể thấy Ngài, bởi ông lùn. **4** Vì thế ông chạy về phía trước và leo lên một cây sung để có thể thấy Ngài, vì Ngài sẽ đi ngang qua đó.

5 Khi Đức Chúa Jesus đến chỗ đó, Ngài ngước nhìn lên và nói với ông, “**Hỡi Xa-chê, hãy xuống mau, vì hôm nay Ta phải ở lại nhà người.**”

6 Xa-chê vội vàng leo xuống và vui mừng tiếp Ngài vào nhà ông. **7** Thấy vậy mọi người xầm xì với nhau, “Ngài vào làm khách trong nhà một kẻ tội lỗi.”

8 Bấy giờ Xa-chê đứng dậy và thưa với Chúa, “Lạy Chúa, này, con lấy phân nửa tài sản của con đem cho người nghèo, và nếu con gian dối đoạt lấy của ai bất cứ vật gì, con sẽ đền lại gấp tư.”

9 Đức Chúa Jesus nói với ông, “**Hôm nay ơn cứu rỗi đã đến nhà này, bởi người này cũng là con cháu của Áp-ra-ham. 10** Vì Con Người đã đến để tìm và cứu kẻ lạc mất.”

Mười Nén Bạc

(Mat 25:14-30)

11 Đang khi người ta lắng nghe những điều ấy, Đức Chúa Jesus kể thêm một ngụ ngôn nữa vì Ngài đã đến gần Giê-ru-sa-lem, và người ta nghĩ rằng vương quốc Đức Chúa Trời sắp thể hiện. **12** Ngài nói, “**Một nhà quý tộc kia phải đi phương xa để nhận vương quyền rồi sẽ trở về. 13** Ông gọi mười đầy tớ của ông đến, giao cho họ mười nén bạc, và nói, ‘Hãy đem bạc này đi kinh doanh cho đến khi ta trở về.’ **14** Nhưng dân trong xứ ghét ông; họ gởi một phái đoàn theo sau ông, râu rắng, ‘Chúng tôi không muốn người này cai trị chúng tôi.’”

15 Sau khi đã nhận vương quyền trở về, ông truyền cho những đầy tớ ông đã giao bạc đến để xem họ kinh doanh sinh lợi thế nào.

16 Người thứ nhất bước đến và nói, ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã sinh lợi được mười nén.’ **17** Ông nói, ‘Tốt lắm, thật là đầy tớ giỏi. Bởi vì người đã trung tín trong việc rất nhỏ, hãy cai trị mười thành.’

18 Người thứ hai đến nói, ‘Thưa chủ, nén bạc của chủ đã sinh lợi được năm nén.’ **19** Ông nói với người ấy, ‘Người hãy cai trị năm thành.’

20 Kế đó một đầy tớ khác nữa đến, nói rằng, ‘Thưa chủ, đây là nén bạc của chủ mà tôi đã lấy khăn gói lại và cất kỹ. **21** Vì tôi sợ chủ, bởi vì chủ là người nghiêm ngặt; chủ thu trong chỗ không chi và gặt trong chỗ không gieo.’

22 Ông nói với người ấy, ‘Hỡi tên đầy tớ gian ngoa xảo quyệt kia, cứ theo lời miệng người nói mà ta xét đoán người. Người biết ta là người nghiêm ngặt, ta thu trong chỗ không chi và gặt trong chỗ không gieo phải không? **23** Vậy tại sao người không gởi bạc của ta vào ngân hàng để khi về ta sẽ thu cả vốn lẫn lời?’

24 Ông truyền cho những người đứng gần đó, ‘Hãy lấy nén bạc của nó mà trao cho người có mười nén.’

25 Họ nói với ông, ‘Thưa chủ, người ấy đã có mùi nén rồi.’

26 ‘Ta nói với các ngươi: ai có sẽ được cho thêm, còn ai không có thì ngay cả những gì người đó có cũng sẽ bị lấy đi. **27** Còn những kẻ thù của ta, những kẻ không muốn ta trị vì chúng, hãy đem chúng đến đây và giết chúng trước mặt ta.’”

ĐỨC CHÚA JESUS THI HÀNH CHỨC VỤ TẠI GIÊ-RU-SA-LEM (19:28 - 21:38)

Chúa Vào Thành Giê-ru-sa-lem Cách Khải Hoàn (Mat 21:1-11; Mác 11:1-10; Gg 12:12-19)

28 Sau khi Ngài đã nói những điều ấy, Ngài đi trước dẫn đầu họ lên Thành Giê-ru-sa-lem. **29** Khi Ngài đến gần Bết-pha-giê và Bê-tha-ni, tại một núi tên là Ô-liu, Ngài sai hai môn đồ Ngài ra đi **30** và dặn rằng, “**Hãy vào làng trước mặt các ngươi. Vừa khi vào làng, các ngươi sẽ thấy một con lừa tơ chưa được ai cỡi cột ở đó; hãy mở dây và dắt nó về đây. 31** Nếu ai hỏi các ngươi, ‘Tại sao các anh mở nó ra?’ các ngươi hãy đáp, ‘Chúa cần dùng nó.’”

32 Hai môn đồ ấy ra đi và gặp y như điều Ngài đã bảo họ. **33** Vừa khi họ mở dây cột con lừa, mấy người chủ con lừa hỏi họ, “Tại sao các anh mở dây cột con lừa này ra?”

34 Họ đáp, “Chúa cần dùng nó.”

35 Đoạn họ dắt con lừa ấy đến Đức Chúa Jesus. Họ lấy áo choàng của họ trải trên lưng lừa, rồi đỡ Đức Chúa Jesus cỡi lên.

36 Ngài đi đến đâu, người ta trải áo choàng của mình ra trên đường đến đó. **37** Khi Ngài đến gần và sắp sửa đi xuống Núi Ô-liu, cả đoàn đồng môn đồ Ngài bắt đầu lớn tiếng ca ngợi Đức Chúa Trời cách vui mừng về những việc quyền năng họ đã chứng kiến. **38** Họ tung hô rằng,

“Chúc tụng Vua, Đáng nhân danh Chúa ngự đến!
Bình an trên trời và vinh hiển trong nơi chí cao!”⁵⁷

39 Vài người Pha-ri-si trong đám đông nói với Ngài, “Thưa Thầy, xin hãy quở trách các môn đồ Thầy.”

40 Ngài trả lời họ và nói, “Ta nói với các ngươi, nếu những người ấy nín lặng, đá sẽ tung hô.”

⁵⁷ Thi 118:26

Chúa Khóc về Thành Giê-ru-sa-lem

41 Khi Ngài đến gần thành và thấy thành, Ngài khóc về thành **42** rằng, “Ước gì ngày nay chính người biết những gì đem bình an đến cho người; nhưng bây giờ những điều ấy đã bị che khuất khỏi mắt người. **43** Vì những ngày đến quân thù của người sẽ đắp lũy chung quanh người, bao vây người, và công phá người từ phía. **44** Chúng sẽ san bằng người thành bình địa và giết con cái của người sống trong người. Chúng sẽ không chừa một tảng đá nào trên tảng đá nào, vì người không nhận biết thời điểm người được thăm viếng.”

Chúa Dẹp Sạch Đền Thờ

(Mat 21:12-17; Mác 11:15-19; Gg 2:13-22)

45 Ngài đi vào đền thờ và bắt đầu đuổi những kẻ buôn bán ở đó ra. **46** Ngài nói với họ, “Cớ lời chép rằng,

‘Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện,’⁵⁸

Nhưng các người đã biến nó thành

‘Sào huyết của bọn cướp.’”⁵⁹

47 Hằng ngày Ngài dạy dỗ trong đền thờ; nhưng các trưởng tế, các thầy dạy giáo luật, và những người lãnh đạo trong dân tìm cách giết Ngài. **48** Tuy nhiên họ chẳng tìm được cách nào để thực hiện ý đồ đó, bởi vì tất cả dân chúng đều say mê nghe Ngài giảng dạy.

20

Chất Vấn về Thẩm Quyền của Chúa

(Mat 21:23-27; Mác 11:27-33)

1 Một hôm đang khi Ngài giảng dạy cho dân trong đền thờ và rao giảng Tin Mừng, các trưởng tế, các thầy dạy giáo luật, và các trưởng lão đến gần Ngài **2** và nói với Ngài, “Hãy nói cho chúng tôi biết, ông lấy thẩm quyền nào làm những điều này? Hay ai ban cho ông thẩm quyền ấy?”

3 Ngài trả lời và nói với họ, “Ta cũng hỏi các người một câu, các người hãy trả lời Ta: **4** Phép báp-têm của Giăng đến từ trời hay đến từ người?”

5 Họ thảo luận với nhau và nói, “Nếu chúng ta nói ‘Từ trời,’ ông ta sẽ hỏi lại, ‘Thế tại sao các người không tin ông ấy?’ **6** Còn nếu chúng ta nói, ‘Từ người,’ thì

⁵⁸ Ê-sai 56:7

⁵⁹ Giê 7:11

toàn dân sẽ ném đá chúng ta, vì họ đều tin rằng Giăng là đấng tiên tri.” **7** Vì thế họ trả lời rằng họ không biết phép báp-têm ấy đến từ đâu.

8 Đức Chúa Jesus nói với họ, “**Ta cũng không nói cho các ngươi biết bởi thẩm quyền nào Ta làm những điều này.**”

Những Tá Điền Gian Ác

(Mat 21:33-46; Mác 12:1-12)

9 Ngài bắt đầu kể cho dân ngụ ngôn này: “**Một người kia trồng một vườn nho, thuê các tá điền canh tác, rồi đi phương xa một thời gian khá lâu. 10** Đến mùa hái nho, ông sai một đầy tớ đến gặt các tá điền để thu hoa lợi của vườn nho. Nhưng các tá điền đánh người đầy tớ ấy, rồi đuổi người ấy về tay không. **11** Ông sai một đầy tớ khác đến, nhưng chúng cũng đánh người ấy, làm nhục người ấy, và đuổi người ấy về tay không. **12** Ông lại sai một đầy tớ thứ ba đến, nhưng chúng cũng đánh đầy tớ ấy trọng thương, rồi quăng người ấy ra ngoài vườn. **13** Bấy giờ người chủ của vườn nho nói, ‘Ta sẽ làm gì đây? Ta sẽ sai con trai yêu dấu của ta đến. Có lẽ họ sẽ kiêng nể nó.’ **14** Nhưng khi các tá điền thấy người con ấy, chúng nói với nhau, ‘Con thừa kế đây rồi. Chúng ta hãy giết nó, để sản nghiệp của nó có thể thuộc về chúng ta.’ **15** Thế là chúng đuổi cậu ấy ra ngoài vườn và giết cậu ấy. Vậy chủ vườn nho sẽ làm gì đối với bọn ấy? **16** Ông sẽ đến và tiêu diệt bọn tá điền ấy, rồi trao vườn nho cho những người khác canh tác.”

Khi họ nghe như vậy, họ nói, “Không bao giờ có chuyện như thế.”

17 Nhưng Ngài nhìn họ và nói, “**Vậy câu Kinh Thánh này,**

‘**Tảng đá bị những thợ xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá góc nhà**’⁶⁰

có ý nghĩa gì? **18** Ai ngã nhằm đá ấy sẽ bị nát tan, còn đá ấy rơi trúng ai, kẻ đó sẽ bị nát thành bụi.”

19 Ngay giờ đó các thầy dạy giáo luật và các trưởng tế muốn ra tay bắt Ngài, nhưng họ sợ dân, vì họ biết Ngài kể ngụ ngôn đó để ám chỉ họ.

Chúa Giải Đáp Việc Đóng Thuế

(Mat 22:15-22; Mác 12:13-17)

20 Họ theo dõi Ngài và sai các mật thám giả làm người hiền lành đi theo Ngài, chờ nghe Ngài nói lỡ lời, để bắt nộp Ngài cho nhà cầm quyền và cho chính quyền của tổng trấn. **21** Họ hỏi Ngài rằng, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy nói và dạy cách thẳng thắn, không thiên vị ai, nhưng cứ theo chân lý dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời. **22** Chúng ta có nên nộp thuế cho Sê-sa hay không?”

⁶⁰ Thi 118:22

23 Nhưng Ngài nhìn thấy rõ lòng xảo quyệt của họ nên nói với họ, **24** “Hãy cho Ta xem một đồng tiền.⁶¹ Hình ảnh và danh hiệu này của ai?”

Họ đáp, “Của Sê-sa.”

25 Ngài phán, “Hãy trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và hãy trả cho Đức Chúa Trời những gì của Đức Chúa Trời.”

26 Trước mặt mọi người họ không thể bắt bẻ một lời nào của Ngài. Họ sững sờ trước câu trả lời của Ngài và im miệng.

Sự Sống Lại của Người Chết (Mat 22:23-33; Mác 12:18-27)

27 Bây giờ có mấy người Sa-đu-sê, những người cho rằng không có sự sống lại, đến gặp Ngài và hỏi **28** rằng, “Thưa Thầy, Môi-se đã viết cho chúng ta rằng, nếu anh hay em trai của một người có vợ rồi qua đời mà không con nối dõi thì em trai hay anh của người đó phải lấy người vợ góa ấy để lưu truyền dòng giống cho anh hay em mình. **29** Bây giờ có bảy anh em. Người thứ nhất lấy vợ rồi chết, không con; **30** người thứ hai, **31** rồi người thứ ba đều lấy người vợ góa ấy. Cứ thế bảy anh em đều lấy người đàn bà ấy và đều chết, không con nối dõi. **32** Cuối cùng người đàn bà ấy cũng chết. **33** Vậy trong ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai? Vì cả bảy anh em đều đã lấy bà làm vợ.”

34 Đức Chúa Jesus trả lời họ, “Con cái ở đời này cưới vợ gả chồng, **35** nhưng những ai được coi là xứng đáng để hưởng phước của cõi đời đời và sống lại từ cõi chết thì khi ấy sẽ không cưới không gả nữa. **36** Vì họ không thể chết nữa, bởi họ sẽ giống như các thiên sứ và là con cái Đức Chúa Trời, vì họ là con cái của sự sống lại. **37** Còn về sự sống lại của người chết, Môi-se cũng đã cho thấy điều ấy trong đoạn kinh văn về bụi gai cháy khi ông gọi Chúa là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của I-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp. **38** Điều đó có nghĩa rằng Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của những kẻ chết, nhưng của những người sống, vì đối với Ngài, tất cả đều đang sống.”

39 Nghe vậy mấy thầy dạy giáo luật nói, “Thưa Thầy, Thầy giải đáp hay quá!” **40** Từ đó họ không dám chất vấn Ngài điều gì nữa.

Liên Hệ Giữa Chúa và Đa-vít (Mat 22:41-46; Mác 12:35-37)

41 Bây giờ Ngài hỏi họ, “Làm thế nào người ta có thể nói Đấng Christ là Con của Đa-vít, **42** trong khi chính Đa-vít đã nói trong Thánh Thi,

‘Chúa phán với Chúa của tôi,
“Hãy ngồi bên phải Ta,

⁶¹ nt: một đơ-na-ri

43 Cho đến khi Ta đặt những kẻ thù của Con làm bệ chân Con.”⁶²

44 Vậy Đa-vít đã gọi Ngài là ‘Chúa,’ thì làm thế nào Ngài là con ông ấy?”

Chúa Trách Các Thầy Dạy Giáo Luật
(Mat 23:1-36; Mác 12:38-40)

45 Trong khi mọi người đang lắng nghe, Ngài nói với các môn đồ Ngài, **46** “Các người hãy coi chừng các thầy dạy giáo luật, những người ưa đạo quanh trong chiếc áo dài lưng thụng, muốn được chào hỏi kính cẩn ở giữa chợ, luôn dành những chỗ ngồi tôn trọng nhất trong các hội đường, và thích ngồi ở bàn danh dự nơi các đám tiệc. **47** Họ nuốt nhà các bà góa, mà lúc nào cũng làm ra vẻ đạo mạo bằng những bài cầu nguyện dài lê thê. Những người ấy sẽ nhận bản án nặng nề hơn.”

21

Bà Góa Dâng Hiến
(Mác 12:41-44)

1 Ngài nhìn lên và thấy những người giàu bỏ tiền dâng hiến vào thùng tiền dâng. **2** Ngài cũng thấy một bà góa nghèo bỏ vào đó hai đồng xu.⁶³ **3** Ngài nói, “**Quả thật, Ta nói với các người, bà góa nghèo này đã bỏ vào thùng tiền dâng nhiều hơn những người khác, 4** vì mọi người khác đã dâng bằng tiền dư của họ, còn bà này đã lấy tất cả số tiền bà cần để nuôi mình mà bỏ vào; đó là tất cả tiền bà có để nuôi mình.”

Chúa Báo Trước về Đền Thờ Bị Hủy Phá
(Mat 24:1-2; Mác 13:1-2)

5 Trong khi mấy người trầm trồ ca tụng về đền thờ, thế nào đền thờ đã được xây bằng những khối đá đẹp đẽ và những bửu vật người ta dâng trang trí trong đền thờ, Ngài phán, **6** “**Những gì các người đang thấy rồi đây sẽ không còn khối đá nào chồng trên khối đá nào; tất cả sẽ bị đổ xuống.**”

Điềm Báo Trước Ngày Tận Thế
(Mat 24:3-14; Mác 13:3-13)

7 Họ hỏi Ngài rằng, “Thưa Thầy, khi nào việc ấy sẽ xảy ra? Có điềm gì báo trước việc ấy sẽ xảy đến không?”

⁶² Thi 110:1
⁶³ nt: hai *lepta*

8 Ngài đáp, “Hãy coi chừng, đừng để ai gạt các ngươi, vì nhiều kẻ sẽ mạo danh Ta đến và nói rằng, ‘Ta là Đấng Christ!’⁶⁴ và ‘Ngày tận thế đã gần!’ Chớ nghe theo chúng. **9** Khi các ngươi nghe tin tức về chiến tranh và loạn lạc, đừng sợ, vì những việc ấy phải xảy ra trước, nhưng ngày tận thế không đến liền đâu.”

10 Đoạn Ngài nói với họ, “Dân này sẽ nổi lên nghịch với dân khác, nước nọ sẽ chống lại nước kia. **11** Sẽ có những trận động đất lớn, và nhiều nơi sẽ có nạn đói và ôn dịch; sẽ có những hiện tượng khủng khiếp và những điềm lớn lạ trên không trung. **12** Nhưng trước khi những điều ấy xảy đến, người ta sẽ bắt bớ và bách hại các ngươi. Họ sẽ bắt nộp các ngươi cho các hội đường và bỏ các ngươi vào tù. Các ngươi sẽ bị điệu đến trước mặt các vua chúa và các quan quyền vì danh Ta. **13** Đó sẽ thành những cơ hội cho các ngươi làm chứng.⁶⁵ **14** Vậy hãy định trí điều này: đừng nghĩ trước phải bào chữa cách nào, **15** vì chính Ta sẽ cho các ngươi những lời lẽ⁶⁶ và sự khôn ngoan, khiến tất cả những kẻ chống nghịch các ngươi không thể chống trả hay phản bác. **16** Các ngươi sẽ bị cha mẹ, anh em, bà con, bạn bè bắt nộp, và người ta sẽ giết một số người trong các ngươi. **17** Các ngươi sẽ bị mọi người ghét vì danh Ta, **18** nhưng không một sợi tóc nào trên đầu các ngươi sẽ bị mất. **19** Nhờ kiên trì chịu đựng các ngươi sẽ được linh hồn⁶⁷ mình.”

Chúa Báo Trước về Giê-ru-sa-lem Bị Tàn Phá (Mat 24:15-21; Mác 13:14-19)

20 “Khi các ngươi thấy Giê-ru-sa-lem bị các đạo quân vây hãm, hãy biết rằng thời kỳ hoang tàn của nó đã gần. **21** Bấy giờ ai đang ở Giu-đê, hãy trốn lên núi; ai đang ở trong thành, hãy tìm cách thoát ra; ai đang ở ngoài đồng, đừng trở vào thành, **22** vì đó là những ngày báo trả, để tất cả những gì đã viết có thể được ứng nghiệm. **23** Khốn thay cho những phụ nữ mang thai và những người mẹ có con còn bú trong những ngày ấy, vì sẽ có cơn đại nạn giáng xuống trong xứ, và cơn thịnh nộ nghịch lại dân này. **24** Họ sẽ bị ngã chết bởi lưỡi gươm và bị bắt đem lưu đày giữa các nước. Giê-ru-sa-lem sẽ bị giày đạp bởi các dân ngoại cho đến khi thời kỳ của dân ngoại được trọn.”

Chúa Sẽ Quang Lâm (Mat 24:29-31; Mác 13:24-27)

25 “Sẽ có những điềm lạ trong mặt trời, mặt trăng, và các ngôi sao. Trên mặt đất, các nước sẽ lo sợ và bối rối trước viễn ảnh biển dậy và sóng thần. **26** Người ta sẽ ngất xỉu vì sợ hãi và vì hồi hộp chờ đợi những gì sẽ xảy đến trên thế giới, bởi các quyền lực trên trời sẽ rung động. **27** Khi ấy người ta sẽ thấy Con Người lấy đại quyền đại vinh ngự trên mây trời mà đến. **28** Khi các ngươi thấy

64 nt: Đấng Ấy

65 ctd: cho các ngươi được tuận đạo

66 nt: môi miệng

67 ctd: mạng sống

những điều ấy bắt đầu xảy ra, hãy đứng thẳng dậy và ngược đầu lên, vì sự cứu chuộc các người đến gần.”

Ngụ Ngôn về Cây Vả

(Mat 24:32-35; Mác 13:28-31)

29 Ngài kể cho họ một ngụ ngôn: “Hãy xem cây vả và mọi cây cối. **30** Khi các người thấy các nhánh cây đâm chồi nảy lộc, các người biết mùa hè đến gần. **31** Cũng vậy, khi các người thấy những điều ấy xảy ra, các người khá biết rằng vương quốc Đức Chúa Trời đang đến gần. **32** Quả thật, Ta nói với các người, thế hệ⁶⁸ này sẽ không qua đi trước khi mọi điều ấy xảy đến. **33** Trời đất sẽ qua đi, nhưng những lời Ta nói sẽ không qua đâu.”

Phải Tỉnh Thức và Cầu Nguyện

34 “Hãy đề phòng, đừng để lòng các người trĩu nặng với tiệc tùng, say sưa, và những lo lắng đời này đến nỗi ngày ấy bắt thần chụp xuống trên các người **35** như một bẫy lưới, vì ngày ấy sẽ ập đến trên mọi người sống ở mọi nơi khắp mặt đất. **36** Vậy các người phải luôn tỉnh thức và cầu nguyện, để có đủ sức thoát khỏi mọi điều ấy khi chúng xảy đến, và được đứng vững trước mặt Con Người.”

37 Ban ngày Ngài giảng dạy trong đền thờ, tối lại Ngài đi ra và nghỉ đêm trên núi tên là Ô-liu. **38** Mỗi sáng sớm mọi người thức dậy, vào trong đền thờ, để nghe Ngài giảng dạy.

CHÚA CHỊU THƯƠNG KHÓ, CHỊU CHẾT, VÀ SỐNG LẠI

(22:1 – 24:53)

22

Âm Mưu Giết Chúa

(Mat 26:1-5, 14-16; Mác 14:1-2, 10-11; Gg 11:45-53)

1 Bảy giờ Lễ Bánh Không Men cũng gọi là Lễ Vượt Qua đến gần. **2** Các trưởng tế và các thầy dạy giáo luật tìm cách giết Ngài, vì họ sợ dân chúng. **3** Sa-tan đã nhập vào Giu-đa, cũng gọi là Ích-ca-ri-ốt, một trong mười hai sứ đồ. **4** Hắn đi bàn mưu với các trưởng tế và các sĩ quan chỉ huy cảnh binh đền thờ về cách nào hắn có thể nộp Ngài cho họ. **5** Họ rất mừng và đồng ý cho hắn một số tiền. **6** Vậy hắn ưng thuận và tìm dịp khi không có đám đông hiện diện để phản nộp Ngài cho họ.

68 nt: *genea*; ctd: dòng dõi, nói giống, dân tộc

Chúa Chuẩn Bị Dự Lễ Vượt Qua

(Mat 26:17-25; Mác 14:12-21; Gg 13:21-30)

7 Bảy giờ ngày Lễ Bánh Không Men đã đến, ấy là ngày người ta phải giết con chiên làm vật hiến tế trong Lễ Vượt Qua, **8** Ngài sai Phi-rơ và Giăng đi và dặn, “Hãy đi, chuẩn bị tiệc Lễ Vượt Qua cho chúng ta để chúng ta ăn.”

9 Họ hỏi Ngài, “Thưa Thầy, Thầy muốn chúng con dọn tiệc ấy ở đâu?”

10 Ngài đáp với họ, “Này, khi các người vào thành, các người sẽ gặp một người mang một vò nước, hãy đi theo người đó và vào nhà nào người đó vào. **11** Các người hãy hỏi chủ nhà ấy rằng, ‘Thầy chúng tôi xin hỏi ông: “Phòng khách, nơi Ta sẽ dự tiệc Lễ Vượt Qua với các môn đồ Ta ở đâu?’” **12** Người ấy sẽ chỉ cho các người một phòng lớn, trên lầu, có bàn ghế sẵn sàng; hãy chuẩn bị bữa tiệc tại đó.”

13 Họ ra đi và gặp mọi sự y như Ngài đã bảo trước với họ; họ chuẩn bị bữa tiệc Lễ Vượt Qua tại đó.

Tiệc Thánh

(Mat 26:26-30; Mác 14:22-26; 1Cô 11:23-25)

14 Khi đến giờ, Ngài ngồi vào bàn ăn, các môn đồ cùng ngồi với Ngài. **15** Ngài nói với họ, “Ta rất muốn ăn Lễ Vượt Qua này với các người trước khi Ta chịu khổ hình, **16** vì Ta nói với các người, Ta sẽ không ăn lễ này nữa cho đến khi nó được làm trọn trong vương quốc Đức Chúa Trời.”

17 Đoạn Ngài lấy chén, tạ ơn, rồi nói, “Hãy lấy chén này và chia cho nhau, **18** vì Ta nói với các người, từ nay Ta sẽ không uống nước nho nữa cho đến khi vương quốc Đức Chúa Trời đến.”

19 Kế đó Ngài lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra, đưa cho họ, và nói, “Đây là thân thể Ta vì các người mà phó cho; hãy làm điều này để nhớ Ta.” **20** Tương tự, sau khi ăn, Ngài lấy chén và bảo, “Chén này là giao ước mới trong huyết Ta, vì các người mà đổ ra.”⁶⁹ **21** Này, bàn tay kẻ phản Ta đang để trên bàn với Ta. **22** Con Người sẽ ra đi theo như đã định, nhưng khôn thay cho kẻ phản bội Con Người.” **23** Các môn đồ bắt đầu hỏi nhau, xem ai trong vòng họ toan làm điều đó.

Các Môn Đồ Tranh Nhau Làm Lớn

24 Khi ấy các môn đồ nổi lên cãi nhau xem ai là người lớn nhất giữa vòng họ.

25 Ngài nói với họ, “Vua chúa các dân ngoại lấy quyền lực thống trị dân, những kẻ cầm quyền trên dân cho mình là những người làm ơn làm phúc cho dân. **26**

⁶⁹ Một số bản cổ không có các câu 19b-20

Nhưng các người thì chẳng như vậy. Người lớn nhất giữa các người phải trở nên như người non kém nhất, và người lãnh đạo phải như người phục vụ. **27** Vì giữa người ngồi ăn và người hầu bàn, ai là người lớn hơn? Há chẳng phải là người ngồi ăn sao? Nhưng ở giữa các người, Ta như một người phục vụ.

28 Còn các người là những người đã gắn bó trung thành với Ta giữa những cơn thử thách của Ta, **29** Ta ban cho các người quyền trị vì như Cha đã ban quyền trị vì vương quốc cho Ta, **30** để các người có thể ăn và uống tại bàn Ta trong vương quốc của Ta, và các người sẽ ngồi trên các ngai để xét đoán mười hai chi tộc I-sơ-ra-ên.”

Chúa Báo Trước Phi-rơ Chối Ngài
(Mat 26:31-35; Mác 14:27-31; Gg 13:36-38)

31 “Hỡi Si-môn, Si-môn! Kia Sa-tan đã đòi sàng sảy các người như lúa mì. **32** Nhưng Ta đã cầu nguyện cho người, để người không mất đức tin. Phần người, sau khi người quay lại, hãy làm vững mạnh anh chị em⁷⁰ người.”

33 Nhưng ông thưa với Ngài, “Lạy Chúa, con sẵn sàng đi với Ngài dù phải vào tù hay phải chết.”

34 Nhưng Ngài đáp, “Hỡi Phi-rơ, Ta nói với người, hôm nay trước khi gà gáy, người sẽ chối không biết Ta ba lần.”

Mang Theo Túi, Bao, và Gươm

35 Ngài nói với họ, “Khi Ta sai các người ra đi, không mang theo túi tiền, bao bị, hay giày dép, nhưng các người có thiếu gì không?”

Họ đáp, “Thưa không thiếu gì.”

36 Ngài nói với họ, “Nhưng bây giờ ai có túi tiền, hãy lấy mang theo; ai có bao bị, cũng làm vậy; ai không có gươm, hãy bán áo choàng và mua một thanh gươm, **37** vì Ta nói với các người, lời Kinh Thánh này về Ta phải được ứng nghiệm,

‘Người đã bị liệt vào hàng kẻ phạm pháp.’⁷¹
Thật vậy những gì đã viết về Ta phải được ứng nghiệm.”

38 Họ đáp, “Lạy Chúa, này, ở đây chúng con có hai thanh gươm.”

Ngài nói, “VẬY CŨNG ĐỦ RỒI.”

70 nt: anh em
71 Ê-sai 53:12

Chúa Cầu Nguyện trên Núi Ô-liu

(Mat 26:36-46; Mác 14:32-42)

39 Ngài đi ra, và theo thường lệ, Ngài đi đến Núi Ô-liu, và các môn đồ cũng đi theo Ngài. **40** Khi đến nơi, Ngài nói với họ, “**Hãy cầu nguyện để các người không bị sa vào chước cám dỗ.**” **41** Rồi Ngài đi cách xa họ khoảng chừng ném một hòn đá; Ngài quỳ xuống và cầu nguyện rằng, **42** “**Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này khỏi Con. Dầu vậy, không theo ý Con, mà xin ý Cha được nên.**”

[**43** Bấy giờ một thiên sứ từ trời hiện ra với Ngài và thêm sức cho Ngài. **44** Trong cơn thống khổ Ngài cầu nguyện tha thiết, mồ hôi Ngài toát ra như những giọt máu nhỏ xuống đất.]⁷²

45 Khi cầu nguyện xong, Ngài đứng dậy, đến chỗ các môn đồ, và thấy họ đều ngủ vì sầu thảm. **46** Ngài nói với họ, “**Sao các người lại ngủ? Hãy thức dậy và cầu nguyện để các người khỏi sa vào chước cám dỗ.**”

Chúa Phó Minh cho Kẻ Ác

(Mat 26:47-56; Mác 14:43-50; Gg 18:3-11)

47 Đang khi Ngài còn nói, kia, một đám đông xuất hiện, có tên phản bội Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ, dẫn đầu họ. Hắn lại gần Đức Chúa Jesus và ôm hôn Ngài. **48** Đức Chúa Jesus nói với hắn, “**Giu-đa, người dùng cái hôn để phản bội Con Người sao?**”

49 Những người đang ở quanh Ngài thấy sự việc xảy ra liền hỏi, “**Lạy Chúa, chúng con phải dùng gươm để đánh chằng?**” **50** Một người trong nhóm họ chém đầy tớ của vị thượng tế đứt tai bên phải.

51 Nhưng Đức Chúa Jesus trả lời và nói, “**Ngừng tay lại! Đừng đánh nữa.**” Ngài sờ tai đầy tớ ấy và chữa lành cho. **52** Đoạn Đức Chúa Jesus nói với các trưởng tế, các sĩ quan chỉ huy cảnh binh đền thờ, và các trưởng lão đến bắt Ngài, “**Sao các người mang gươm giáo và gậy gộc đến bắt Ta như thể bắt trộm cướp vậy?**” **53** **Hằng ngày Ta ở với các người trong đền thờ, các người không tra tay bắt Ta; nhưng bây giờ là thì giờ của các người và của quyền lực tối tăm.**”

Phi-rơ Chối Chúa

(Mat 26:57-58, 69-75; Mác 14:53-54, 66-72; Gg 18:12-18, 25-27)

54 Họ bắt Ngài, dẫn Ngài đi, và đưa Ngài đến nhà của vị thượng tế. Còn Phi-rơ, ông đi theo cách một khoảng xa xa. **55** Họ nhóm một đống lửa ở giữa sân, rồi ngồi xuống sưởi ấm với nhau. Phi-rơ cũng ngồi sưởi ấm với họ. **56** Một cô tớ

⁷² Một số bản cổ không có hai câu 43 và 44 này

gái thấy ông ngồi bên đồng lửa, bèn nhìn chăm chăm vào ông, và nói, “Ông này cũng ở với ông ấy đây.”

57 Nhưng Phi-rơ chối phăng và nói, “Này bà, tôi không biết ông ấy.”

58 Một lát sau, một người khác thấy ông bèn nói, “Ông cũng là một người trong nhóm ông ấy.”

Nhưng Phi-rơ nói, “Này ông, không phải tôi đâu nhé.”

59 Khoảng một giờ sau, một người khác lại quả quyết, “Ông này đúng là người của ông ấy rồi, vì ông ta cũng là người Ga-li-lê.”

60 Nhưng Phi-rơ đáp, “Này ông, tôi không biết ông nói gì.”

Khi Phi-rơ còn đang nói, ngay lúc đó một con gà cất tiếng gáy. **61** Chúa quay lại nhìn Phi-rơ. Phi-rơ nhớ lại lời Chúa đã nói với ông, “**Hôm nay, trước khi gà gáy, người sẽ chối không biết Ta ba lần.**” **62** Ông đi ra và khóc lóc đắng cay.

Chúa Chịu Khổ Nhục

(Mat 26:67-68; Mác 14:65)

63 Bấy giờ những kẻ canh giữ Đức Chúa Jesus chế giễu Ngài và đánh Ngài. **64** Chúng bịt mắt Ngài và hỏi Ngài rằng, “Hãy nói tiên tri đi, ai đánh ông đó?” **65** Chúng còn nói nhiều điều khác xúc phạm đến Ngài.

Hội Đồng Lãnh Đạo Do-thái Xử Chúa

(Mat 26:59-66; Mác 14:55-64; Gg 18:19-24)

66 Đến sáng ngày, các trưởng lão của dân, các trưởng tế, và các thầy dạy giáo luật họp lại; họ đem Ngài ra trước Hội Đồng của họ và hỏi rằng, **67** “Nếu ông là Đấng Christ, hãy nói cho chúng tôi biết.”

Nhưng Ngài trả lời họ, “**Nếu Ta nói với các người, các người sẽ không tin, 68 và nếu Ta hỏi, các người sẽ không trả lời. 69** Nhưng từ bây giờ trở đi Con Người sẽ ngồi bên phải ngài quyền năng của Đức Chúa Trời.”

70 Tất cả họ đều hỏi, “Vậy ông là Con Đức Chúa Trời sao?”

Ngài trả lời họ, “**Chính các người nói rằng Ta là Đấng ấy.**”

71 Họ bèn nói, “Chúng ta đâu cần chứng cứ gì nữa? Chính chúng ta đã nghe miệng ông ấy nói rồi.”

23

Phi-lát Xử Án Chúa

(Mat 27:1-2, 11-14; Mác 15:1-5; Gg 18:28-38)

1 Bấy giờ cả hội đồng đứng dậy và giải Đức Chúa Jesus đến Phi-lát. **2** Họ bắt đầu tố cáo Ngài rằng, “Chúng tôi đã thấy người này sách động quần chúng trong nước chúng tôi, cấm chúng tôi nộp thuế cho Sê-sa, và tự xưng là Đấng Christ, tức là vua.”

3 Phi-lát hỏi Ngài, “Có phải người là vua dân Do-thái không?”

Ngài đáp, “**Chính người đã nói thế.**”

4 Phi-lát nói với các trưởng tế và đám đông, “Ta xét thấy người này không có tội gì cả.”

5 Nhưng họ cứ khẳng khẳng nói rằng, “Hắn đã xúi giục dân bằng cách đi giảng dạy khắp xứ Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho tới đây.”

6 Khi Phi-lát nghe như thế, ông hỏi phải chăng bị cáo là người Ga-li-lê. **7** Khi ông biết Ngài thuộc quyền tài phán của Hê-rốt,⁷³ ông sai giải Ngài đến Hê-rốt, vì lúc đó ông ấy đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem.

Hê-rốt Xử Án Chúa

8 Khi Hê-rốt thấy Đức Chúa Jesus, ông rất mừng, vì từ lâu ông rất mong được gặp Ngài, bởi ông đã nghe người ta nói nhiều về Ngài, và ông mong thấy Ngài biểu diễn vài phép lạ. **9** Ông hỏi Ngài nhiều câu, nhưng Ngài không trả lời ông tiếng nào. **10** Các trưởng tế và các thầy dạy giáo luật đứng dậy tố cáo Ngài gay gắt. **11** Hê-rốt và quân lính của ông khinh khi và chế nhạo Ngài. Chúng khoác trên Ngài một áo choàng rực rỡ, rồi giải trả Ngài lại cho Phi-lát.

12 Ngày hôm đó Hê-rốt và Phi-lát trở thành bạn với nhau, chứ trước đó hai bên luôn hiềm khích nhau.

Phi-lát Kết Án Chúa

(Mat 27:15-26; Mác 15:6-15; Gg 18:39-19:16)

13 Phi-lát triệu tập các trưởng tế, các quan chức, và dân lại, **14** rồi nói với họ, “Các người giải người này đến ta, vì cho rằng đương sự đã sách động quần chúng, và này, trước mặt các người, ta đã hỏi cung đương sự và thấy người này không phạm tội như các người đã tố cáo. **15** Cả Hê-rốt cũng thấy vậy, vì ông ấy đã giải trả đương sự lại chúng ta. Này, đương sự chẳng làm điều chi đáng chết.

⁷³ Herod Antipas

16 Vậy ta sẽ cho đánh phạt đương sự, rồi thả ra.” [17 Số là vào mỗi kỳ lễ lớn, Phi-lát thường có lệ phóng thích cho họ một tù nhân.]⁷⁴

18 Nhưng họ đồng thanh la lớn, “Hãy giết hấn đi! Hãy thả Ba-ra-ba cho chúng tôi!” **19** Ba-ra-ba là kẻ đã bị tù vì tội dấy loạn trong thành và can tội sát nhân.

20 Nhưng Phi-lát muốn thả Đức Chúa Jesus nên nói với họ một lần nữa. **21** Nhưng họ càng gào to, “Hãy đóng đinh hấn trên cây thập tự! Hãy đóng đinh hấn trên cây thập tự!”

22 Ông hỏi họ lần thứ ba, “Tại sao? Người này đã làm điều ác gì? Ta không thấy người này có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh phạt đương sự, rồi thả ra.”

23 Nhưng họ cứ gào to hơn nữa, nhất định đòi phải đóng đinh Ngài cho được, và tiếng gào thét của họ đã thắng. **24** Vậy Phi-lát ra phán quyết thuận theo lời yêu cầu của họ. **25** Ông cho thả người họ yêu cầu, một kẻ đã bị tù vì tội dấy loạn và sát nhân, còn Đức Chúa Jesus, ông trao nộp Ngài theo ý họ muốn.

Chúa Chịu Đóng Đinh

(Mat 27:32-44; Mác 15:21-32; Gg 19:17-27)

26 Đang khi họ dẫn Ngài đi ra, họ túm lấy một người tên là Si-môn quê ở Sy-ren, ông ấy vừa từ dưới quê lên. Họ đặt cây thập tự trên vai ông, bắt ông vác nó đi theo Đức Chúa Jesus. **27** Một đoàn dân rất đông đi theo Ngài, trong đó có những bà đấm ngực và khóc thương Ngài. **28** Nhưng Đức Chúa Jesus quay lại các bà ấy và nói, “Hỡi những phụ nữ⁷⁵ Giê-ru-sa-lem, đừng khóc cho Ta, nhưng hãy khóc cho chính các ngươi và cho con cháu các ngươi. **29** Vì này, những ngày đến người ta sẽ nói, ‘Phước cho những phụ nữ không con, cho những dạ chẳng mang thai, và cho những vú không cho con bú.’ **30** Khi ấy người ta sẽ nói với núi rằng, ‘Hãy đổ xuống trên chúng tôi,’ và nói với đồi rằng, ‘Hãy phủ lấp chúng tôi.’ **31** Vì khi cây vẫn còn xanh mà người ta đã đối xử như vậy, thì khi cây khô rồi người ta sẽ đối xử ra sao?”

32 Có hai người khác, hai tên tội phạm, cũng bị dẫn đi hành quyết với Ngài. **33** Khi đến một chỗ gọi là Đồi Sọ, họ đóng đinh Ngài và hai tên tội phạm tại đó, một tên bên phải Ngài và một tên bên trái Ngài. **34** Bấy giờ Đức Chúa Jesus nói, “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết họ làm điều gì.”⁷⁶ Họ bốc thăm để chia nhau y phục Ngài.

35 Dân chúng đứng nhìn, trong khi những người lãnh đạo buông lời chế nhạo Ngài rằng, “Hắn đã cứu những người khác, hãy để hắn cứu lấy hắn, nếu hắn thật là Đấng Christ, Đấng Đức Chúa Trời đã chọn!” **36** Bọn lính cũng nhạo báng

⁷⁴ Một số bản cổ không có câu 17 này

⁷⁵ nt: Hỡi những con gái

⁷⁶ Một số bản cổ không có câu 34a này

Ngài; chúng lại gần, đưa giám cho Ngài, **37** và nói, “Nếu ông là vua dân Do-thái, hãy cứu lấy ông đi!” **38** Phía trên đầu Ngài có một tấm bảng ghi,

“NGƯỜI NÀY LÀ VUA DÂN DO-THÁI.”

39 Một trong hai tội phạm bị treo ở đó cũng buông lời xúc phạm đến Ngài rằng, “Ông không phải là Đấng Christ sao? Hãy cứu lấy ông và cứu chúng tôi với.”

40 Nhưng tên kia quở trách nó, bảo rằng, “Mày đang chịu cùng một hình phạt mà còn không kính sợ Đức Chúa Trời sao? **41** Chúng ta bị hình phạt như thế này là đáng lắm, xứng với những việc chúng ta làm, nhưng người này đâu có làm gì sai phạm.” **42** Rồi hắn nói, “Lạy Đức Chúa Jesus, xin Ngài nhớ đến con khi Ngài vào vương quốc của Ngài.”

43 Ngài đáp, “**Quả thật, Ta nói với người, hôm nay người sẽ ở với Ta trong cõi phước hạnh.**”⁷⁷

Chúa Chết

(Mat 27:45-56; Mác 15:33-41; Gg 19:28-30)

44 Lúc ấy vào khoảng mười hai giờ trưa,⁷⁸ khắp xứ đều tối tăm cho đến ba giờ chiều.⁷⁹ **45** Mặt trời bị nhật thực,⁸⁰ và bức màn trong đền thờ bị xé ở giữa ra làm hai. **46** Sau khi Đức Chúa Jesus kêu lên một tiếng lớn, Ngài nói, “**Cha ơi, Con xin trao linh hồn Con trong tay Cha.**” Nói như thế xong Ngài trút hơi thở cuối cùng.

47 Viên đại đội trưởng thấy sự việc xảy ra như thế, ông cất tiếng tôn vinh Đức Chúa Trời và nói rằng, “Người này đúng là một người ngay lành.” **48** Mọi người tụ lại để xem cảnh ấy, khi thấy sự việc xảy ra, bèn đấm ngực mà trở về. **49** Những người quen thân Ngài và các bà theo Ngài từ Ga-li-lê đứng đàng xa theo dõi mọi diễn biến.

Sự An Táng Chúa

(Mat 27:57-61; Mác 15:42-47; Gg 19:38-42)

50 Bấy giờ có một người tốt và ngay lành tên là Giô-sép, làm nghị viên của Hội Đồng Lãnh Đạo, **51** nhưng không tán thành quyết định và hành động của họ. Ông là người ở A-ri-ma-thê, một thành của miền Giu-đê, và ông hằng trông đợi vương quốc Đức Chúa Trời. **52** Ông đến gặp Phi-lát và xin thi hài của Đức Chúa Jesus. **53** Ông đem xác Ngài xuống, lấy vải gai quấn lại, rồi đặt vào một hang mộ đục sẵn trong vách đá; hang mộ ấy chưa hề chôn ai. **54** Hôm đó là ngày Chuẩn Bị, và ngày Sa-bát sắp bắt đầu. **55** Các bà đã theo Ngài từ Ga-li-lê

⁷⁷ nt: paradise

⁷⁸ nt: giờ thứ sáu

⁷⁹ nt: giờ thứ chín

⁸⁰ ctd: bị che khuất ánh sáng (Gk: *ekleipo*)

cũng theo đến đó; họ thấy ngôi mộ và thấy rõ thi thể Ngài được đặt như thế nào. **56** Sau đó họ trở về để chuẩn bị hương liệu và dầu thơm. Ngày Sa-bát họ nghỉ theo luật định.

24

Chúa Sống Lại

(Mat 28:1-10; Mác 16:1-8; Gg 20:1-10)

1 Ngày thứ nhất trong tuần, lúc trời còn mờ sáng, các bà ấy đến thăm mộ, đem theo hương liệu họ đã chuẩn bị. **2** Đến nơi họ thấy tảng đá đã được lăn ra khỏi cửa mộ. **3** Họ vào trong mộ nhưng không thấy thi thể của Đức Chúa Jesus đâu cả. **4** Trong khi họ còn hoang mang về việc ấy, này, hai người đàn ông với y phục sáng lòa đột nhiên xuất hiện đứng bên họ. **5** Họ hoảng sợ và sấp mặt xuống đất, nhưng hai người đó nói với họ, “Tại sao các người tìm người sống trong vòng kẻ chết? **6** Ngài không có ở đây, nhưng Ngài đã sống lại rồi. Hãy nhớ lại những gì Ngài đã nói với các người khi Ngài còn ở Ga-li-lê **7** rằng, ‘**Con Người phải bị phản nộ vào tay những kẻ tội lỗi, chịu đóng đinh, rồi ngày thứ ba sẽ sống lại.**’”

8 Họ nhớ lại những lời Ngài. **9** Họ rời ngôi mộ trở về và thuật lại mọi điều đó cho mười một sứ đồ và mọi người khác. **10** Các bà đó là Ma-ry Mạc-đa-len, Giô-anna, Ma-ry mẹ của Gia-cơ, và các bà khác cùng đi với họ; họ thuật lại cho các sứ đồ về những việc ấy. **11** Nhưng các sứ đồ cho những lời ấy là chuyện viển vông, và họ không tin các bà ấy. **12** Tuy nhiên Phi-rơ đứng dậy và chạy đến mộ. Ông cúi xuống nhìn vào trong và chỉ thấy có vài liệm nằm không ở đó. Ông ra về và phân vân, không biết chuyện gì đã xảy ra.⁸¹

Chúa Hiện Ra với Hai Môn Đồ Trên Đường Đến Em-ma-út

(Mác 16:12-13)

13 Cũng ngày hôm đó, hai người trong số các môn đồ đi đến một làng tên là Em-ma-út, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số.⁸² **14** Họ nói với nhau về những việc vừa mới xảy ra. **15** Đang khi họ nói chuyện và bàn tán với nhau, chính Đức Chúa Jesus đến gần và đi với họ. **16** Nhưng mắt họ bị che khuất nên họ không nhận ra Ngài. **17** Ngài hỏi họ, “**Các người bàn tán với nhau việc gì trong khi đi đường vậy?**”

Họ dừng lại, nét mặt buồn rầu. **18** Bấy giờ Cơ-lê-ô-pa, một trong hai người, trả lời, “Bộ chỉ ông là khách lạ duy nhất ở Giê-ru-sa-lem không biết những gì đã xảy ra trong mấy ngày qua sao?”

19 Ngài hỏi, “**Việc gì vậy?**”

⁸¹ Một số bản cổ không có câu 12

⁸² nt: 60 *stadia*, khoảng 7 dặm

Họ đáp, “Đó là những việc về Đức Chúa Jesus, người Na-xa-rét; Ngài là một đấng tiên tri có việc làm và lời nói đầy quyền năng trước mặt Đức Chúa Trời và mọi người. **20** Không hiểu tại sao các trưởng tế và các quan chức của chúng ta lại kết án tử hình Ngài và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. **21** Chúng tôi hy vọng rằng Ngài sẽ cứu chuộc dân I-sơ-ra-ên. Nhưng dù sao đi nữa, những việc ấy đã xảy ra ba ngày rồi. **22** Tuy nhiên có mấy bà trong chúng tôi đã khiến chúng tôi lấy làm lạ. Sáng sớm hôm nay họ đến mộ **23** và không thấy thi thể Ngài ở đó; họ trở về nói rằng họ thấy các thiên sứ hiện ra bảo Ngài đang sống. **24** Có mấy người trong chúng tôi đã đến mộ và cũng thấy y như lời các bà ấy nói, còn Ngài thì họ không thấy.”

25 Ngài phán với họ, “**Ồi những kẻ khờ khạo và có lòng chậm hiểu về mọi điều các đấng tiên tri đã báo trước.** **26** Há chẳng phải Đấng Christ cần phải chịu khổ như vậy rồi mới vào vinh hiển của Ngài sao?” **27** Rồi Ngài bắt đầu từ Môi-se và tất cả Các Tiên Tri mà giải nghĩa cho họ những gì liên quan đến Ngài trong cả Kinh Thánh.

28 Khi họ đến gần làng, nơi họ muốn đến, thì Ngài tỏ vẻ như thể Ngài muốn đi xa hơn. **29** Nhưng họ nhất định nài ép Ngài rằng, “Xin ông hãy ở lại với chúng tôi, vì trời đã sắp tối rồi, và ngày đã gần tàn.” Ngài đi vào và ở lại với họ.

30 Khi Ngài ngồi vào bàn ăn với họ, Ngài lấy bánh, cảm tạ, bẻ ra, rồi trao cho họ. **31** Mắt họ mở ra, và họ nhận ra Ngài, nhưng Ngài biến mất khỏi họ. **32** Họ nói với nhau, “Đọc đường, khi Ngài nói chuyện với chúng ta và giải nghĩa Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng nóng cháy sao?”

33 Nội giờ đó họ đứng dậy và đi trở lại Giê-ru-sa-lem. Họ gặp mười một sứ đồ và những người ở với các vị ấy đang nhóm. **34** Họ nói, “Chúa thật sự đã sống lại và đã hiện ra cho Si-môn.” **35** Kể đó họ kể lại những gì đã xảy ra trên đường, và thể nào họ đã nhận ra Ngài khi Ngài bẻ bánh.

Chúa Hiện Ra với Các Môn Đồ

(Mat 28:16-20; Mác 16:14-18; Gg 20:19-23; Công 1:6-8)

36 Đang khi họ còn nói về việc ấy, chính Ngài hiện ra đứng giữa họ, và nói, “**Bình an cho các người.**” **37** Họ đều hoảng hồn, kinh hãi, và tưởng rằng đang thấy ma. **38** Nhưng Ngài nói với họ, “**Tại sao các người sợ, và tại sao lòng các người nảy ra nỗi nghi ngờ?** **39** Hãy xem hai tay Ta và hai chân Ta; chính là Ta đây. Hãy sờ Ta và xem, vì ma đâu có thịt và xương như các người thấy Ta có.” **40** Sau khi nói như thế, Ngài đưa tay và chân cho họ xem. **41** Họ quá đỗi vui mừng, nhưng vẫn còn thấy khó tin và lấy làm lạ. Ngài bảo họ, “**Các người có gì ăn không?**” **42** Họ đưa cho Ngài một miếng cá nướng. **43** Ngài cầm lấy và ăn trước mặt họ.

44 Sau đó Ngài nói với họ, “**Đây là những lời Ta đã nói với các người khi Ta còn ở với các người: Tất cả những gì đã viết về Ta trong Luật Pháp của Môi-se, Các**

Tiên Tri, và Các Thánh Thi phải được ứng nghiệm.” **45** Đoạn Ngài mở trí họ để họ thông hiểu Kinh Thánh. **46** Ngài nói với họ, “Như đã chép, Đấng Christ phải chịu đau khổ, đến ngày thứ ba sẽ từ cõi chết sống lại, **47** và sự ăn năn để được tha tội phải được nhân danh Người rao giảng cho muôn dân, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem. **48** Các ngươi là những nhân chứng cho những điều đó. **49** Nay, Ta sẽ phái đến các ngươi những gì Cha Ta đã hứa; nhưng các ngươi phải ở trong thành cho đến khi mặc lấy quyền năng từ trên cao.”

Chúa Thăng Thiên

(Mác 16:19-20; Công 1:9-11)

50 Sau đó Đức Chúa Jesus dẫn họ ra tận Bê-tha-ni; Ngài đưa tay ban phước cho họ. **51** Đang khi ban phước, Ngài rời họ và được cất lên trời. **52** Họ thờ lạy Ngài rồi trở về Giê-ru-sa-lem, lòng tràn ngập niềm vui. **53** Họ tiếp tục vào đền thờ để chúc tụng Đức Chúa Trời.